

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN JEESUKSEN KRISTUKSEN KIRKKO • HEINÄKUUN 2014

Liahona

**Kuinka olla isänä
tai äitinä nuorelle
aikuiselle, s. 34**

**Brasilia: Kasvun
vuosisata, s. 18**

**Näe Vapahtaja
vertauskuvin, s. 52**

*"Joskus meistä
tulee kuin
ukkosenjohdatin,
jonka täytyy 'ottaa
iskut vastaan',
koska pidämme
kiinni Jumalan
tasovaatimuksista
ja teemme Hänen
työtään. Todistan,
ettei meidän
tarvitse pelätä, jos
perustuksenamme
on Hänen oppinsa.
Saatamme kokea
vääринymmärrystä,
arvostelua ja jopa
perättömiä
syytöksiä, mutta
me emme ole
koskaan yksin.
Vapahtajamme
oli hyljeksitty ja
ihmisten torjuma
[ks. Jes. 53:3].
Pyhä etuoikeu-
temme on pysyä
lujina Hänen
rinnallaan!"*

Vanhin Robert D. Hales
kahdentoista apostolin koo-
rumista, ks. "Seisokaa lujina
pyhissä paikoissa", *Liahona*,
toukokuu 2013, s. 50.

SANOMAT

- 4 Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Lupaus sydänten kääntymisestä**
Presidentti Henry B. Eyring
- 7 Kotikäyntiopetussanoma: Jeesuksen Kristuksen jumalallinen tehtävä: Puolustaja**

KANNESSA

Edessä: valokuvakuviutus Cody Bell.
Kansilehden sisäsivu: valokuva
© Robert Harding World Imagery/Corbis.

ERIKOISARTIKKELIT

- 18 Pioneereja jokaisessa maassa: Kirkko Brasiliassa: tulevaisuus on vihdoinkin koittanut**
Mark L. Grover
Kirkko Brasiliassa on kasvanut yhdestä pienestä maahanmuuttajaperheestä yli miljoonaan jäseneen.
- 24 Mormonin kirja, Israelin kokoaminen ja Vapahtajan toinen tuleminen**
Vanhin Russell M. Nelson
Mormonin kirja on Jumalan apuväline kahden jumalallisen päämäärän saavuttamiseksi.
- 30 Ole kuin Ammon**
Voisiko kertomus Ammonista auttaa sinua aktivoimaan seurakuntasi jäseniä?
- 34 Kymmenen vinkkiä nuorten aikuisten vanhemmille**
Wendy Ulrich
Nämä 5 haastetta ja 10 ehdotusta auttavat teitä ymmärtämään nuoria aikuisia lapsianne.

OSASTOT

- 8 Huhtikuun 2014 konferenssin muistikirja**
- 10 Mihin me uskomme: Me opetamme Pyhän Hengen voimalla**
- 12 Palvelemme kirkossa: Johtaminen Vapahtajan tavalla**
Ryan Carr
- 14 Vanhan testamentin profeetat: Elia**
- 15 Nuorten voimaksi -kirjasesta opettaminen: Työ ja omavaraisuus**
- 16 Kirkon uutisia**
- 38 Myöhempien aikojen pyhien kertomaa**
- 80 Kunnes taas kohdataan: Katso koko ajan rantaa**
Richard M. Romney
Et pääse mihinkään, kun keskityt aaltoihin.

42

- 42 Tulla täydelliseksi Kristuksessa**
 Vanhin Gerrit W. Gong
Vapahtajan täydellisyys voi auttaa meitä voittamaan perfektionistisen, itsekriittisen ja epärealistisen ajattelutavan.

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan.
Vihje: Poimi liilanvärisiä kukkia.

- 48 Jumalalliset liitot saavat aikaan vahvoja kristittyjä**
 Vanhin D. Todd Christofferson
Kuinka me saamme moraalista ja hengellistä voimaa?
- 52 Mitä näet ja ymmärrät?**
 David A. Edwards
Katso tarkasti evankeliumin toimituksia. Voit oppia jotakin uutta.
- 55 Meidän palstamme**
- 56 Nuorten voimaksi: Työ – kuka sitä tarvitsee?**
 Randall L. Ridd
- 58 Putkien siirtämistä mutaisissa kengissä**
 Raymond M. Allton
Olin tuskin toipunut aamupäivän työstä, kun koorumin neuvojamme kääntyi ajotielle.
- 60 Asian ytimeen**
- 61 Juliste: Kaikki ei ole aina sitä, miltä se näyttää**
- 62 Palvele oikeista syistä**
 Rasem Maluff
Minulla oli lupaava jalkapalloura. Pitäisikö minun tosiaan palvella lähetystyössä?
- 64 Kyllä mormonit uskovat Jumalaan**
 Brenda Hernandez Ruiz
Kun kerroin naiselle olevani mormoni, hän ei halunnut enää puhua kanssani.

70

- 66 Erityinen todistaja: Mitä voimme tehdä, jotta olisimme kelvollisia tuntemaan Hengen vaikutuksen?**
 Presidentti Boyd K. Packer
- 67 Oppiaiheeni uskosta**
 Emma R.
Yksi cantaloupemelonin siemen opetti minulle jotakin siitä, mitä usko on.
- 68 Minun ruumiini on temppeli**
 Marissa Widdison
Onko sinulla kysymyksiä, jotka koskevat kehoasi?
- 70 Alkeisyhdistyksen opetuksia kotona: Meistä tulee kirkon jäseniä, kun meidät kastetaan ja konfirmoidaan**
 Jennifer Maddy
- 72 Meidän sivumme**
- 73 Valmiina palvelemaan**
 Vanhin Eduardo Gavarret
Vesi oli hyvin kylmää, mutta halusin silti saada kasteen.
- 74 Ystäviä ympäri maailmaa: Minä olen Pedro Brasiliasta**
 Amie Jane Leavitt
- 76 Pienille lapsille: Sarah jatkoi kävelemistä**
 Heidi Poelman
- 81 Profeetan henkilökuva: Thomas S. Monson**

64

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Craig A. Cardon
Neuvojat: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Toiminnanjohtaja: David T. Warner
Operatiivinen johtaja: Vincent A. Vaughn
Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg
Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Toimittajat: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Jennifer Grace Fallon, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelut: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick

Levikkijohtaja: Stephen R. Christiansen

Kotimaansivut:

Irina Riihikoski

Siltapellonkuja 2 L 110

00740 HELSINKI

Puhelin: 044 343 4424

Sähköposti: irina.riihikoski@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilautustiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuositilauksinta: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa

osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella

Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,

UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen

liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kirbatin, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasien, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään.
Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaiseen epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

July 2014 Vol. 66 No. 7. *Liahona* (USPS 311-480)

Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Perheiltaidoita

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä.
Seuraavana on kaksi ideaa.

VALOKUUVAKUUTUS CODY BELL

”Tulla täydelliseksi Kristuksessa”, s. 42:

Käytä pohjana vanhin Gongin opetuksia täydellisyydestä ja laadi perheellesi kyllä/ei-arviointitesti auttaaksesi heitä huomamaan, onko heillä taipumusta perfektionismiin. Voisit käyttää laatimassasi arvioinnissa sellaisia väittämiä kuten ”Osaan olla onnellinen silloinkin kun teen virheitä” tai ”Minun on vaikea antaa anteeksi muille”. Lukekaa yhdessä, mitä vanhin Gong opettaa Vapahtajaan turvaamisesta. Voisit myös opettaa julkaisun *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas* sivujen 154–155 avulla, kuinka voi asettaa sopivia tavoitteita ja voittaa perfektionismin.

”Minun ruumiini on temppele”, s. 68:

Käytä tämän artikkelin kysymyksiä opettaaksesi lapsillesi, kuinka tulee kunnioittaa ja rakastaa omaa kehoaan. Voisit tarjota terveellisen välipalan, kuten hedelmiä tai vihanneksia, ja siten opettaa lapsillesi hyviä ruokailutottumuksia. Voisitte pelata tai puuhata jotakin ulkona ja siten auttaa lapsiasi arvostamaan hyvää terveyttä ja tarmoa. Kannusta lapsiasi auttamaan seurakunnassaan tai koulussaan sellaista lasta tai nuorta, jolla on jokin vamma, ja ottaamaan hänet mukaan toimintaan. Voisitte myös laulaa laulun ”Sun kanssas jään mä leikkimään” (*Lasten laulukirja*, s. 78–79).

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Aktivointi, 30, 38

Avioliitto, 41

Fyysinen ruumis, 68

lankaikkisuuden näkökulma, 42, 80

Jeesus Kristus, 7, 12, 42

Kaste, 52, 70, 73

Kirkon tehtävät, 12

Konfirmointi, 52, 70

Käskyt, 60

Kääntämys, 18

Liitot, 24, 48

Lähetystyö, 18, 30, 62, 64

Mormonin kirja, 24, 30, 38, 55

Nuoret aikuiset, 34

Opettaminen, 10

Palveleminen, 12, 56, 58, 62, 73

Perhe, 34, 39, 40, 41, 80

Pioneerit, 18, 76

Profeetat, 14, 81

Pyhä Henki, 10, 40, 66

Sakramentti, 52, 70

Sovitus, 7, 42

Sukututkimus, 4, 6, 14, 55

Temppele, 18

Todistus, 64

Toimitukset, 52, 70

Toinen tuleminen, 24

Työ, 15, 56, 58

Usko, 48, 67

Vanha testamentti, 14

Vanhemmuus, 34

**Presidentti
Henry B. Eyring**

ensimmäinen neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

LUPAUS sydänten kääntymisestä

Äitini Mildred Bennion Eyring varttui Grangerin maaseutupaikkakunnalla Utahissa Yhdysvalloissa. Roy, yksi hänen veljistään, valitsi ammatikseen isänsä tavoin lampaiden kasvatuksen. Nuorukaisena hän vietti monia viikkoja poissa kotoa. Ajan mittaan hänen kiinnostuksensa kirkkoa kohtaan väheni. Lopulta hän muutti Idahoon, meni naimisiin ja sai kolme lasta. Hän kuoli 34-vuotiaana, kun hänen vaimonsa oli 28-vuotias ja heidän lapsensa olivat pieniä.

Vaikka Royn pieni perhe oli Idahossa ja äitini oli muuttanut 4 000 kilometrin päähän New Jerseyyn osavaltioon, hän kirjoitti usein heille rakastavia ja kannustavia kirjeitä. Enoni perhe kutsui äitiäni hellästi Mid-tädiksi.

Vuodet vierivät, ja eräänä päivänä yksi serkuistani soitti minulle. Minulle kerrottiin, että Royn leski oli kuollut. Serkkuni sanoi: ”Mid-täti haluaisi sinun tietävän.” Mid-täti oli kuollut jo kauan sitten, mutta tämä perhe tunsikin yhä hänen rakkautensa ja halusi kertoa uutisen minulle.

Minuun teki vaikutuksen se, miten samanlainen rooli äidilläni oli ollut kälynsä perheessä, kuin nefiläisillä profeetoilla oli ollut omissa perheissään heidän pysytellessään lähellä sukulaisiaan, jotka he halusivat tuoda Jeesuksen Kristuksen evankeliumin piiriin. Nefi kirjoitti aikakirjaa, jonka hän toivoi vaikuttavan veljiensä lapsiin siten, että nämä palaisivat Lehin, patriarkkansa, uskoon. Moosian pojat osoittivat sitä samaa rakkautta, kun he saarnasivat evankeliumia Lehin jälkeläisille.

Herra on antanut meille keinoja, joilla voimme tuntea rakkautta ikuisuuksiin ulottuvissa perheissä. Nuoret kirkossa nykyään tuntevat sydämensä kääntyvän perheensä ja sukunsa puoleen. He etsivät sellaisten sukulaistensa nimiä, joilla ei ollut mahdollisuutta vastaanottaa pelastuksen toimituksia tässä elämässä. He vievät nuo nimet temppeliin. Kun he astuvat kasteen vesiin, heillä on mahdollisuus tuntea Herran rakkautta ja niiden sukulaisten rakkautta, joiden puolesta he osallistuvat sijaistoimituksiin.

Muistan yhä rakkauden serkkuni äänessä, kun hän soitti ja sanoi: ”Äitimme on kuollut, ja Mid-täti haluaisi sinun tietävän.”

Ne teistä, jotka osallistuvat toimituksiin sukulaisten puolesta, auttavat heitä rakkaudesta, kuten Moosian pojat ja profeetta Nefi. Heidän laillaan te tunnette iloa niiden puolesta, jotka ottavat vastaan teidän uhrilahjanne. Tekin voitte odottaa tuntevanne samaa suurta tyydytystä kuin Ammon, joka sanoi lähetystyöpalvelustaan kaukaisten sukulaistensa keskuudessa:

”Sen tähden iloitkaamme, niin, me iloitsimme Herrasta; ja me riemuitsemme, sillä meidän ilomme on täysi; niin, me ylistämme Jumalaamme ikuisesti. Katso, kuka voi liikaa Herrasta iloita? Niin, kuka voi sanoa liikaa hänen suuresta voimastaan ja hänen armostaan ja hänen pitkämielisyydestään ihmislapsia kohtaan? Katso, minä sanon teille: En voi sanoa pienintäkään osaa siitä, mitä tunnen.” (Alma 26:16.)

Todistan, että ne rakkauden tunteet, joita teillä on sukulaisianne kohtaan – olivatpa he missä tahansa – ovat sen lupauksen täyttymistä, että Elia tulisi. Hän tosiaan on tullut. Lasten sydämet kääntyvät isien puoleen, ja isien sydämet kääntyvät lasten puoleen (ks. Mal. 3:23–24; JS–H 38–39). Kun tunnette halua löytää esivanhempienne nimiä ja viedä ne nimet temppeliin, te koette sen lupauksen täyttyvän.

On siunaus saada elää aikana, jolloin lupaus sydänten kääntymisestä

on täyttymässä. Mildred Bennion Eyring tunsi sen kehotuksen sydämessään. Hän rakasti veljensä perhettä, ja hän piti heihin yhteyttä.

He tunsivat sydämensä kääntyvän rakkaudessa Mid-tädin puoleen, koska he tiesivät hänen rakastavan heitä. ■

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Voisit lukea profetioita Elian hengestä niille, joiden luona käyt (ks. Mal. 3:23–24; JS–H 38–39). Keskustelkaa siitä, millä tavoin voi osallistua sukututkimus- ja sukuhistoriatyöhön, kuten käyttämällä indeksoinnin, valokuvauksen ja bloggaamisen työkaluja. Mikäli ne, joiden luona käyt, eivät ole tutustuneet sivustoon FamilySearch.org, voisit käyttää muutamana hetken siihen, että esittelet sitä heille.

Opin tuntemaan isoäitini

Jewelene Carter

Yhdessä Nuorten Naisten projektissani tarjouduin auttamaan isoäitiäni löytämään esivanhempiaan selaamalla mikrofilioliuskoja Mesan sukututkimuskeskuksessa Arizonassa Yhdysvalloissa. Kun istuimme vierekkäin ja tutkimme sukuamme, aloin miettiä: "Tiedätkö oikeastaan

kovinkaan paljon isoäidistäni, joka on tässä aivan vieressäni?"

Löysimme monia sukulaisia, valmistelimme heidän tietonsa ja menimme Mesan temppeliin osallistumaan kasteisiin ja konfirmointeihin heidän puolestaan. Pian sen jälkeen isoäitini antoi minulle kokoelmateoksen sukunsa historiasta.

Koska isoäiti kärsii nivelreumasta, koneella kirjoittaminen on hänelle hyvin kivuliasta. Autan mielelläni häntä käyttämällä tietokonetta. Yhdessä kirjoitamme kertomuksia hänen elämästään sukumme hengelliseksi hyödyksi. Minusta on iha-
naa olla osa hänen elämänsä ja saada paljon tietoa kirkon historiasta, kun yhdessä työstimme näitä projekteja.

Kirjoittaja asuu nykyään Virginiassa Yhdysvalloissa.

LAPSILLE

Rakkautta kotona

Taivas meille hymyilee

Rakkaudessa.

Luomakunta riemuitsee

Rakkaudessa.

("Kotiin juhlan tuntu saa",

MAP-lauluja, 185)

Taivaallinen Isä haluaa meidän rakastavan perhettämme, jotta voimme olla onnellisia. Mitä enemmän palvelemme perhettämme, sitä enemmän rakastamme taivaallista Isää ja perheemme jäseniä.

Piirrä tämänkaltaisia sydämiä paperille ja leikkaa ne irti. Kirjoita niihin ilahduttavia viestejä tai piirrä niihin kuvia ja anna niitä salaa perheesi jäsenille.
Katso, miten onnellisiksi he siitä tulevat!

Tutki tätä aineistoa rukoillen ja pyri ottamaan selville, mitä sinun tulisi kertoa siitä muille. Kuinka Vapahtajan elämän ja tehtävän ymmärtäminen lisää uskoasi Häneen ja on siunauksena niille, joista huolehdit kotikäyntiopettajana? Lisää tietoa on osoitteessa reliefsociety.lds.org.

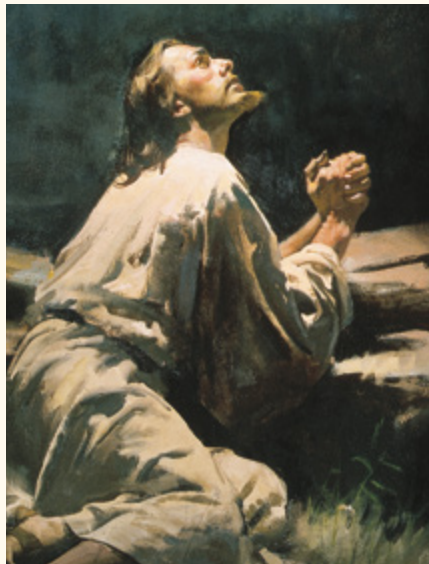
Jeesuksen Kristuksen jumalallinen tehtävä: Puolustaja

Tämä on osa kotikäyntiopetussanomien sarjaa, jossa käsitellään Vapahtajan tehtävän eri osa-alueita.

Jeesus Kristus on meidän puolustajamme Isän edessä. Sana *puolustaja* on peräisin latinalaisesta kantasanasta, joka tarkoittaa ”henkilöä, joka puolustaa jotakuta tai puhuu jonkun puolesta”¹. Vapahtaja puhuu meidän puolestamme osoittaen ymmärrystä, oikeudenmukaisuutta ja armoa. Tämä tieto voi täyttää meidät rakkaudella ja kiitollisuudella Hänen sovituksestaan.

”Kuunnelkaa [Jeesusta Kristusta], joka on puolustaja Isän luona ja joka ajaa teidän asiaanne hänen edessään sanoen: Isä, katso hänen kärsimyksiään ja kuolemaansa, joka ei syntä tehnyt ja johon sinä olit mieltynyt; katso Poikasi verta, joka vuodatettiin, hänen vertansa, jonka sinä annoit, jotta sinä itse saisit kunnian;

sen tähden, Isä, säästä nämä veljeni, jotka uskovat minun nimeeni, jotta he voisivat tulla minun luokseni ja saada

ikuisen elämän.” (OL 45:3–5.)

Kahdentoista apostolin koorumin jäsen, vanhin D. Todd Christofferson on sanonut seuraavaa Kristuksesta meidän puolustajanamme: ”Minulle on hyvin tärkeää, että voin minä tahansa hetkenä ja missä tahansa olosuhteissa lähestyä rukouksessa armon istuinta, että taivaallinen Isäni kuulee pyyntöni, että Puolustajani, Hän, joka ei syntä tehnyt, jonka veri vuodatettiin, ajaa minun asiaani.”²

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

Moosia 15:8–9; Moroni 7:28; OL 29:5; 110:4

VIITTEET

1. Ks. Russell M. Nelson, ”Jesus Christ – Our Master and More”, takkavalkeailta Brigham Youngin yliopistossa, 2. helmikuuta 1992, s. 4; speeches.byu.edu.
2. Ks. ”Tiedän, keneen olen turvannut”, *Valkeus*, heinäkuu 1993, s. 81.
3. Ks. myös *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apu yhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 189.

Usko, perhe,
auttaminen

Pyhistä kirjoituksista poimittua

Läpi Herran kirkon historian naiset, jotka ovat olleet Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia, ovat noudattaneet Hänen esimerkkiään. Ester oli uskollinen ja rohkea. Esterin serkku Mordokai lähetti Esterille jäljennöksen kuninkaan määräyksestä, jonka mukaan juutalaiset pitäisi tuhota, ja hän kehotti Esteriä ”meneään kuninkaan luo rukoilemaan armoa kansalleen”. Hän lisäsi: ”Ja kukaties sinusta tulikin kuningatar vain tällaisia aikoja varten.” (Est. 4:8, 14.)

Huolimatta vaarasta Ester lupautui: ”Sitten lähdén kuninkaan luo, vaikka se onkin vastoin lakia. Kun minun kerran on kuoltava, niin kuolen.” (Est. 4:16.)

Sitten Ester puhui nöyryästi kuninkaalle ja ”heittäytyi itkien kuninkaan jalkoihin rukoillakseen häntä – [laatimaan peruutuksen] niille kirjeille, jotka [Haman] lähetti hävittääkseen juutalaiset”. Hän lisäsi: ”Kuinka jaksaisin nähdä sukukuntani tuhon?” (Ks. Est. 8:3, 5–6.) Kuninkaan sydän pehmeni, ja hän täytti Esterin pyynnön.³

Mieti tätä

Kuinka se, että Jeesus Kristus puhuu meidän puolestamme, voi innoittaa meitä olemaan armeliaita ja anteeksiantavia muita kohtaan?

HUHTIKUUN 2014 KONFERENSSIN MUISTIKIRJA

”Minkä minä, Herra, olen puhunut, sen olen puhunut, – – olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama” (OL 1:38).

Kun käyt läpi huhtikuun 2014 yleiskonferenssin puheita, voit käyttää näitä sivuja (sekä tulevien numeroiden konferenssin muistikirjoja) apuna tutkiessasi ja soveltaessasi käytäntöön elävien profeettojen ja apostolien sekä kirkon muiden johtohenkilöiden viimeaikaisia opetuksia.

OPILLINEN KOHOKOHTA

Avioliitto ja siveys

”[Jokin aika sitten] ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista koorumi lähettivät kirjeen kirkon johtajille ympäri maailman. Siinä luki muun muassa: ’Siviililakeihin tehdyt muutokset eivät muuta – eivätkä voikaan muuttaa – sitä moraalilakia, jonka Jumala on säätänyt. Jumala odottaa meidän pitävän kunniaa Hänen käskynsä ja noudattavan niitä riippumatta poikkeavista mielipiteistä ja suuntauksista yhteiskunnassa. Hänen antamansa siveyden laki on selkeä: sukupuolisuhteet ovat soveliaita vain miehen ja naisen välillä, jotka on laillisesti ja lainmukaisesti vihitty aviomieheksi ja vaimoksi.’ – –

Kun maailma luisuu pois Herran antamasta siveyden laista, me emme tee niin. – –

Vaikka monet hallintoelimet ja hyvää tarkoittavat ihmiset ovat määritelleet uudelleen avioliittoa, Herra ei ole sitä tehnyt. Aivan alussa Jumala vihki avioliittoon miehen ja naisen – Aadamin ja Eevan. Hänen tahtonaan oli, että avioliiton tarkoitukset ulottuivat aikuisten henkilökohtaista tyydytystä ja täyttymystä paljon pidemmälle, sillä vieläkin tärkeämpää oli luoda sellainen ihanteellinen ympäristö, johon lapset voisivat syntyä ja jossa heitä voitaisiin kasvattaa ja hoivata. Perheet ovat taivaan aarre.”

Vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista, ”Hengellisiä pyörretuulia”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 19.

Vanhin Andersen puhuu siitä, kuinka käsitellä kysymyksiä ja huolia, jotka koskevat vaikeita aiheita, osoitteessa lds.org/go/andersen714.

PROFEETALLINEN LUPAUS

Rohkeus

”Me tarvitsemme rohkeutta tehdä oikeita päätöksiä – rohkeutta sanoa ei silloin kun meidän pitäisi, rohkeutta sanoa kyllä silloin kun se on asianmukaista, rohkeutta tehdä sitä, mikä on oikein, koska se on oikein. – –

Sisäiseen rohkeuteen sisältyy myös se, että teemme oikein, vaikka meitä ehkä pelottaakin, puolustamme uskoamme silläkin uhalla, että meitä pilkataan, ja pidämme kiinni noista uskonkäsityksistä silloinkin kun olemme vaarassa menettää ystäviä tai yhteiskunnallisen aseman. – –

Kun menemme eteenpäin pyrkien elämään siten kuin meidän pitäisi, me saamme varmasti apua Herralta ja voimme etsiä lohtua Hänen sanoistaan.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Olkaa rohkeita ja lujia”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 66–67, 69.

Opi presidentti Monsonilta, kuinka voimme tulla rohkeammiksi, osoitteessa lds.org/go/monson2714.

Pelastuksen työtä joudutetaan

Joitakin tärkeimmistä aiheista käsitellään useammassa kuin yhdessä yleiskonferenssipuheessa. Seuraavassa on kolmen puhujan sanoja pelastuksen työn jouduttamisesta:

- ”Olipa [lähetystyösanomanne] miten hyvä tahansa, niin sitä ei ehkä pääse esittämään ilman että jatkaa ponnisteluja johdonmukaisesti ja sinnikkäästi.”¹ – Vanhin M. Russell Ballard. Opi lisää vanhin Ballardin kehotuksesta osoitteessa lds.org/go/ballard714.
- ”Gilbertin [temppeleistä] tuli kirkon 142. toiminnassa oleva temppele. – Kun kaikki aiemmin ilmoitetut temppelet ovat valmis-tuneet, meillä on 170 temppeleä

toiminnassa eri puolilla maailmaa.”² – Presidentti Thomas S. Monson. Opi lisää osoitteessa lds.org/go/monson714.

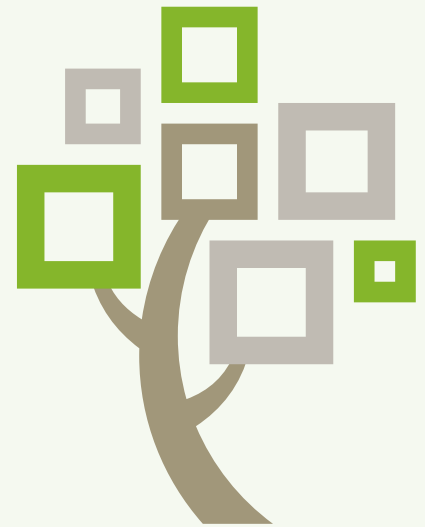
- ”Meidän tulee ’panna pois se, mikä on tästä maailmasta’, pysyä liitoissamme [OL 25:10; ks. myös jae 13], tulla Kristuksen luokse ja seurata Häntä. Niin opetuslapset tekevät!”³ – Linda K. Burton. Katso sisar Burtonin puhe osoitteessa lds.org/go/burton714.

VIITTEET

1. ”Jatkakaa ponnisteluja”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 78.
2. ”Tervetuloa konferenssiin”, *Liahona*, marraskuu 2014, s. 4.
3. ”Etsitään: käsiä ja sydäntä jouduttamaan työtä”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 122.

Voit lukea, katsella, kuunnella tai jakaa yleiskonferenssipuheita osoitteessa conference.lds.org.

KUINKA JÄRJESTÄÄ ”SUKUPUUTAPAAMINEN”

”Meillä on viimeinkin oppi, temppelet ja tekniikka, joilla perheet voivat toteuttaa tätä suurenmoista pelastuksen työtä. Ehdotan – –, [että jokainen suku] järjestää ’Sukupuu-tapaamisia’. Sen pitäisi olla toistuva tapahtuma.”

– Vanhin Quentin L. Cook, ”Juuria ja oksia”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 47.

1. Kokoontukaa sukunne kanssa ja käykää läpi historioita, kertomuksia, valokuvia ja perintökalleuksia.
2. Ladatkaa kertomuksia ja valokuvia Sukupuuhun ja yhdistäkää lähdeaineisto esivanhempiin.
3. Ottakaa selville, ketkä esivanhemmat tarvitsevat temppeletoimituksia, ja jakakaa tehtävät sukulaisille.

Etsikää muita tapoja, joilla sukututkimus voi vanhin Cookin mukaan olla meille siunaukseksi, osoitteesta lds.org/go/cook714.

ME OPETAMME PYHÄN HENGEN VOIMALLA

Me uskomme, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumin opettaminen Pyhän Hengen voimalla on välttämätöntä Jumalan pelastuksen työssä. Tehokas opettaminen auttaa ihmisiä vahvistumaan uskossaan ja tuntemaan halua elää evankeliumin mukaan. Me opetamme monissa tilanteissa, kuten pitäessämme kirkossa oppiaiheita tai puheita. Mutta me opetamme myös silloin, kun keskustelemme jostakin pyhien kirjoitusten kohdasta perheenjäsenen kanssa tai

”Tämän kirkon – – opettajien tulee opettaa minun evankeliumini periaatteita, jotka ovat Raamatussa ja Mormonin kirjassa, jossa on evankeliumin täyteys.

Ja heidän tulee noudattaa liittoja ja kirkon säännöksiä pitäen ne, ja näitä heidän tulee opettaa kuten Henki heitä ohjaa.

Ja Henki annetaan teille uskon rukouksen kautta; ja ellette saa Henkeä, teidän ei tule opettaa.” (OL 42:12–14.)

kun selitämme jollekulle tuttavalle, mitä pappeus on.

Mieti näitä neljää tehokkaan opettamisen periaatetta:

- **Rakasta niitä, joita opetat.** Opi tuntemaan heidät. Kun valmistaudut opettamaan, mieti rukoillen heidän tarpeitaan. Pyri käyttämään useita erilaisia opetusmenetelmiä: erilaisiin ihmisiin tehoavat erilaiset menetelmät (ks. muutamia ideoita viereiseltä sivulta).
- **Opetä Hengen avulla.** Nefi opetti: ”Kun ihminen puhuu Pyhän Hengen voimalla, Pyhän Hengen voima vie sen ihmisten sydämiin” (2. Nefi 33:1). Kun opetat, voit luoda Hengen vaikutukselle otollisen ilmapiirin lausumalla todistuksen ja käyttämällä pyhiä kirjoituksia ja myöhempien aikojen profeettojen opetuksia. Rukoile Pyhän Hengen johdatusta, kun valmistaudut opettamaan. Hän voi innoittaa sinua tietämään, miten voit opettaa parhaiten.
- **Opetä oppia.** Kirkon hyväksymä opetusaineisto, kuten pyhät kirjoitukset,

yleiskonferenssipuheet ja oppikirjat, sisältävät oppia – iankaikkisia totuuksia Jumalalta.

- **Edistä ututteraa oppimista.**

Kun opetat, muista, että ne, jotka kuuntelevat, ovat vastuussa omasta oppimisestaan. Kannusta heitä esittämään kysymyksiä ja aiheeseen liittyviä ajatuksiaan sekä pohtimaan, kuinka he voivat elää evankeliumin periaatteiden mukaan. Heidän todistuksensa näistä periaatteista kasvaa, kun he elävät niiden mukaan (ks. Joh. 7:17).

Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) puhui hyvän opettamisen tärkeydestä: ”Iankaikkinen elämä saadaan ainoastaan, kun ihmisiä *opetetaan niin vaikuttavasti*, että he muuttavat elämänsä ja alkavat elää kurinalaisesti. Heidä ei voi pakottaa vanhurskauteen eikä taivaaseen. Heidä täytyy johdattaa, ja se tarkoittaa opettamista.” (Jeffrey R. Hollandin lainaamana artikkelissa ”Jumalan lähettämä opettaja”, *Valkeus*, heinäkuu 1998, s. 28.) ■

Lisää tietoa on kohdassa OL 50:13–22 ja julkaisussa Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa, 2010, 5.5.4.

Tässä on muutamia opetusmenetelmiä, jotka voivat auttaa sinua tavoittamaan ihmisiä, jotka oppivat eri tavoin:

Kerro kohottavia kertomuksia ja esimerkkejä, kuten kertomuksia pyhistä kirjoituksista ja omasta elämästäsi.

Soita tai laula kirkon lauluja. Kirkon ja Alkeisyhdistyksen laulut voivat opettaa oppia ja luoda Herran Hengelle otollisen ilmapiirin.

Esitä kysymyksiä, jotka kannustavat oppilaitasi pohtimaan ajatuksiaan ja tunteuksiaan sekä kertomaan niistä.

Näytä kuvia ja esineitä. Evankeliumin periaatteita voi verrata siemeniin, kiviin, kasveihin ja muihin tuttuihin esineisiin.

Lausu todistus niistä evankeliumin periaatteista, joita opetat. Todistus kutsuu Pyhän Hengen todistamaan totuudesta.

JOHTAMINEN VAPAHTAJAN TAVALLA

Ryan Carr
kirkon lehdet

Maailman huonoimpien johtajien ja täydellisen johtajan, maailman Vapahtajan, välillä vallitsee jyrkkä vastakohtaisuus. Presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) on selittänyt: ”Ne historialliset johtajat, joiden vaikutus ihmiskuntaan on ollut kaikkein murheellisin, ovat olleet sellaisia juuri siitä syystä, että heiltä ovat puuttuneet lähes täysin kaikki Galilean miehen ominaisuudet. Siinä missä Jeesus oli epäitsekäs, he ovat olleet itsekkäitä. Siinä missä Jeesus halusi vapautta, he ovat halunneet valvontaa. Siinä missä Jeesus halusi palvella, he ovat halunneet asemaa. Siinä missä Jeesus vastasi muiden ihmisten aitoihin tarpeisiin, he ovat olleet kiinnostuneita vain omista tarpeistaan ja haluistaan. Siinä missä Jeesus halusi opetuslastensa kehittävän, he ovat pyrkineet manipuloimaan kuolevaisia. Siinä missä Jeesus oli täynnä oikeudenmukaisuuden tasapainottamaa myötätuntoa, he ovat hyvin usein olleet täynnä kovuutta ja epäoikeudenmukaisuutta.”¹

Jotta menestyisimme johtohenkilöinä Herran kirkossa, meidän täytyy noudattaa Hänen esimerkkiään. Seuraavat ajatukset voivat auttaa meitä tulemaan johtamisessamme enemmän Kristuksen kaltaisiksi.

Kristuksen kaltaiset johtajat palvelevat ”silmämääränä vain Jumalan kunnia” (OL 4:5) pyrkien tekemään taivaallisen Isän tahdon. Vapahtaja on sanonut: ”Enhän minä ole tullut

taivaasta tekemään oman tahtoni mukaan, vaan täyttämään lähettäjäni tahdon” (Joh. 6:38).

Kristuksen kaltaiset johtajat eivät luota ”lihan käsivarteen” (2. Nefi 4:34). He rukoilevat nöyrästi johdatusta. He turvaavat Herraan ja pyrkivät tekemään Hänen työtään Hänen hyväksi näkemään aikana ja Hänen hyväksi näkemällänsä tavalla sen sijaan että he luottaisivat omiin lahjojhiinsa ja kykyihinsä.

Kristuksen kaltaiset johtajat eivät pyri kirkon tehtäviin; he näkevät tehtävät mahdollisuuksina palvella, eivät ylennyksinä. He eivät myöskään näe

tehtävästä vapauttamisia arvonalennuksina. Vapauttaminen kuuluu olennaisena osana jokaiseen tehtävään.

Kristuksen kaltaiset johtajat ovat palvelijoita; he auttavat, opettavat ja kannustavat niitä, joita he palvelevat. He pyrkivät siunaamaan muita, kuten Vapahtaja siunasi: ”Hän ei tee mitään, mikä ei olisi maailman hyödyksi” (2. Nefi 26:24). He näkevät itsensä Herran edustajina, jotka auttavat muita palaamaan Hänen luokseen.

Kristuksen kaltaiset johtajat pyrkivät auttamaan muita kehittymään. Presidentti Kimball on myös opettanut:

”MUTTA EIHÄN MINULLA OLE MINKÄÄNLAISTA JOHTAMISKOKEMUSTA!”

Alä ole huolissasi, vaikkei sinulla olekaan vielä paljon kokemusta. Sinut on kutsuttu innoituksen kautta ja sellaisen henkilön välityksellä, jolla on valtuus (ks. UK 5). Herra näkee, mitä sinusta voi tulla. Sinulle annettu johtotehtävä voi olla mahdollisuus kehittää vahvuuksiasi ja voittaa heikkouksiasi.

Yritysmaailmassa ja muissa organisaatioissa johtajan koulutus ja kokemus ovat usein keskeisiä vaatimuksia, mutta Herran tapa on toisenlainen. Presidentti Lorenzo Snow (1814–1901) on opettanut: ”Apostolit, jotka Jumala kutsui, jotka Jeesus, Jumalan Poika, kutsui – –, eivät olleet koulutettuja. He eivät ymmärtäneet tieteitä, heillä ei ollut korkeaa asemaa Juudeassa. He olivat köyhiä ja oppimattomia ja heidän ammattinsa elämässä olivat vaatimatomia. – – Mutta Herra onkin erilainen. Hänen kutsunsa ovat erilaisia kuin ihmisten esittämät kutsut.”¹ Onneksi Herra tekee kykeneväksi sen, jonka Hän kutsuu!²

VIITTEET

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow*, 2012, s. 156–157.

2. Ks. Thomas S. Monson, ”Kutsuttu palvelemaan”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 46.

JOHTOHENKILÖILLE, JOTKA ANTAVAT NEUVOJA KIRKON JÄSENIILLE

Kun tapaat kirkon jäseniä, jotka tarvitsevat apuasi, he saattavat haluta, että ratkaiset heidän ongelmansa heidän puolestaan. Mutta sen tekeminen riistäisi heiltä mahdollisuuden henkilökohtaiseen kasvuun. He saattavat tulla odottaen välitöntä ratkaisua, mutta heidän ongelmansa vaativat usein enemmän aikaa ennen kuin ne ratkeavat. Nämä ovat tavallisia haasteita. Seuraavat kysymykset, joita pappeusjohtajat ovat ehdottaneet, voivat auttaa, kun valmistaudut antamaan neuvoja jäsenille:

- Annatko jäsenille neuvoja ja apua siten, että heidän haasteidensa voittaminen pysyy heidän vastuunaan?
- Ohjaatko jäseniä löytämään itse omat vastauksensa?
- Seuraatko, miten he edistyvät niissä asioissa, jotka he ovat suostuneet tekemään?
- Autatko heitä löytämään keinoja ratkaista omat ongelmansa?
- Kannustatko heitä huutamaan Herran puoleen?
- Kannustavatko neuvosi jäseniä edistymään?

Kaikki tilanteet ovat tietenkin erilaisia, ja niinpä on tärkeää noudattaa Hengen johdatusta. Palvelminen siten, että osoitat rakkautta, kärsivällisyyttä ja hengellistä herkkyyttä, johtaa hyviin tuloksiin.

”Jeesus luotti seuraajiinsa niin paljon, että jakoi työnsä heidän kanssaan, jotta he kasvaisivat. Tämä on yksi suurimpia opetuksia Hänen johtajuudessaan. Jos me sysäämme muut syrjään, jotta jokin työ tulisi tehdyksi nopeammin ja tehokkaammin, työ kyllä saattaa tulla tehdyksi, mutta silloin seuraajissa ei tapahdu sitä kasvua ja kehitystä, joka on hyvin tärkeää. – –

Jeesus antoi ihmisille totuuksia ja tehtäviä heidän kykyjensä mukaan. Hän ei uuvuttanut heitä enemmällä

kuin mihin he pystyivät, mutta Hän antoi heille niin paljon, että he joutuivat venymään.”²

Profeetta Joseph Smith kuvaili, kuinka hän johti ihmisiä niin hyvin: ”Minä opetan heille oikeita periaatteita, ja he hallitsevat itse itseään.”³ Tämä on Herran johtamistavan ydin. ■

VIITTEET

1. Ks. ”Jeesus, täydellinen johtaja”, *Valkeus*, maaliskuu 1980, s. 16.
2. ”Jeesus, täydellinen johtaja”, s. 15–16.
3. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 297.

ELIA

”Elia oli yksi suurimmista profeetoista, ja Herra antoi hänelle sinetöimisvoiman.”¹

– Presidentti Joseph Fielding Smith (1876–1972)

Palvelin profeettana Israelin pohjoisessa valtakunnassa.² Israelilaisten jumalattomuuden vuoksi suljin taivaat sateelta, jolloin maahan tuli nälänhätä. Nälänhädän aikana asuin puron luona ja korpit toivat minulle ruokaa, mutta sitten puro kuivui.³

Herra käski minun mennä erään leskivaimon luo, joka asui Sarpatissa, ja hän ruokkisi minua. Näin hänet, kun hän oli keräämässä polttopuita voidakseen valmistaa viimeisen aterian itselleen ja pojalleen. Sanoin hänelle, että jos hän ensin ruokkisi minut, niin jauhuruukku ei tyhjenisi eikä öljypullo ehtyisi, ”ennen kuin Herra antaa sateen maan päälle”⁴. Leski osoitti uskoa, ja Herra täytti lupauksensa.

Asuessani lesken perheen luona hänen poikansa kuoli. Pyysin: ”Herra,

minun Jumalani! Anna hengen palata tähän poikaan!”⁵ Herra kuuli huutoni, ja lesken poika oli jälleen elossa.⁶

Myöhemmin osoitin Herran voiman Israelin kansalle haastamalla Baalin papit kilpailuun. Papit valmistivat uhrin ja kutsuivat Baalia kaiken päivää lähettämään alas tulen, mutta mitään tulta ei ilmaantunut. Minä rakensin alttarin 12 kivistä, jotka olivat vertauskuvana Israelin 12 heimosta, ja kaivoin alttarin ympärille ojan. Sitten annoin kastella alttarin ja sen uhrin 12 tynnyrillisellä vettä, jolloin puut kasvuivat läpimäriksi ja oja täyttyi. Huusin Herran puoleen, ja Hän lähetti alas tulen, joka söi uhrin, alttarin ja veden. Jälkeenpäin rukoilin Herraa, ja Hän avasi taivaat sateelle.⁷

Elämäni päättyessä en kuollut vaan nousin taivaaseen tulisissa vaunuissa.⁸

Kristuksen palvelutyön aikana kuolevaisuudessa ilmestyin Kirkastusvuorella ja annoin pappeuden avaimet Pietarille, Jaakobille ja Johannekselle.⁹

Ilmestyin jälleen myöhemmin aikoina ”[kääntääkseni] isien sydämet lasten puoleen ja lapset isien puoleen”. Tulin Kirtlandin temppeliin 3. huhtikuuta 1836 ja palautin sinetöimisvoiman avaimet Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle.¹⁰ ■

VIITTEET

1. *Answers to Gospel Questions*, toim. Joseph Fielding Smith jr., 5 osaa, 1957–1966, osa 4, s. 193.
2. Ks. PKO, ”Elia”; scriptures.lds.org/fi.
3. Ks. 1. Kun. 17:1–17.
4. Ks. 1. Kun. 17:8–16.
5. Ks. 1. Kun. 17:21.
6. Ks. 1. Kun. 17:8–24.
7. Ks. 1. Kun. 18.
8. Ks. 2. Kun. 2:11.
9. Ks. Matt. 17:3; PKO, ”Kirkastuminen”; scriptures.lds.org/fi.
10. Ks. OL 110:13–16.

TYÖ JA OMAVARAISUUS

Kun nuoret ja lapset oppivat tekemään utterasti työtä ja olemaan omavaraista, he valmistautuvat ”myötävaikuttamaan maailmaan, jossa [he elävät]” (*Nuorten voimaksi*, 2011, s. 40).

Tämän numeron sivuilla 56–57 Randall L. Ridd, toinen neuvonantaja Nuorten Miesten ylimmässä johtokunnassa, kertoo, mitä hän oppi tehdessään rakennustöitä isänsä kanssa. Hän puhuu siitä, miten tärkeää on tehdä utterasti työtä, säilyttää hyvä asenne ja rakentaa Herran valtakuntaa. Veli Ridd muistuttaa meitä: ”Kuka siis tarvitsee työtä? Me kaikki tarvitsemme! Se on itseluottamuksen, saavutusten ja ilon lähde tässä elämässä. Kun ryhdyt iloiten työhön, niin kylvämiesi siementen ansiosta ihmiset ympärilläsi korjaavat runsasta satoa.”

Ehdotuksia nuorten opettamiseen

- *Nuorten voimaksi* -kirjasessa sanotaan: ”Aseta itsellesi korkeita tavoitteita ja ole halukas työskentelemään utterasti niiden saavuttamiseksi” (s. 40). Voisit katsella lastesi kanssa Mormon Messages for Youth [Mormonisanomia nuorille] -sarjan videon ”Työtä, joka etenee” (ks. avioliitto- ja perheaiheisia videoita sivustolla mormonchannel.org/come-follow-me). Asettakaa

sitten yhdessä tavoitteita ja laatikaa suunnitelmia niiden saavuttamiseksi.

- Työnteko on paljon helpompaa, kun meillä on myönteinen asenne. Lukekaa ”Putkien siirtämistä mutaisissa kengissä” tämän numeron sivuilta 58–59 ja keskustelkaa siitä, kuinka oma asenteemme vaikuttaa meidän työhömmme.
- ”Eräänlaista joutilaisuutta on se, että viettää kohtuuttomasti aikaa sellaisissa toiminnoissa – kuten internetin käyttäminen, videopelien pelaaminen ja television katseleminen – jotka estävät tekemästä hyödyllistä työtä” (*Nuorten voimaksi*, s. 40). Kysy lapsiltasi, mitä hyötyä on internetistä, videopeleistä ja televisiosta ja mitä vaaroja niissä on. Milloin nämä apuvälineet muuttuvat häiriötekijöiksi? Mitä siunauksia koituu hyödyllisestä työstä? Voisit auttaa lapsiasi kokemaan näitä siunauksia siten, että siirrätte hetkeksi kaiken tekniikan sivuun ja työskentelette yhdessä jonkin projektin hyväksi.

Ehdotuksia lasten opettamiseen

- Lähetystyö on kovaa työtä, ja omavaraisuuden oppiminen auttaa lapsia valmistautumaan tähän työhön. Laadi lastenne kanssa

PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHTIA TÄSTÄ AIHEESTA

Jes. 55:2

2. Nefi 5:17, 27

Moosia 4:16–21

OL 58:26–29

JS-H 55

luettelo kotitöistä, jotka lähetysaarnaaajien tulisi osata (esimerkiksi pyykin peseminen, ruoan laittaminen ja siivoaminen). Tehkää sitten niitä töitä yhdessä.

- Veli Ridd muistuttaa artikkelissaan meille, että ”tärkeintä työtä on Jumalan työ”. Millä tavoin teidän perheenne voi edistää Herran työtä? Keksikää sellainen toiminta, jota voisitte tehdä yhdessä ja joka auttaa teitä tuomaan muita lähemmäksi Kristusta.
- Omavaraisuuteen kuuluu se, että oppii käyttämään rahaa viisaasti. Opeta lapsillenne talousarvion periaatteita sekä sitä, miten tärkeää on sisällyttää kymmenysten maksaminen omaan talousarvioon. ■

LDS Charities -järjestö esillä Yhdistyneiden kansakuntien tapahtumassa

LDS Charities -järjestön työ oli äskettäin pidetyn paneelikeskustelun aiheena Yhdistyneiden kansakuntien päämajassa New Yorkissa Yhdysvalloissa. Tapahtuma ”Discovering Mormonism and Its Role in Humanitarian Assistance” [Tutustumme mormonismiin ja sen rooliin humanitaarisen avun antamisessa] oli osa Focus on Faith [Keskitymme uskoon] -sarjaa, jonka järjestäjänä toimi Yhdistyneiden kansakuntien tiedotusosaston vapaaehtoisjärjestöjen jaosto.

”Tämä sarja pyrkii antamaan laajemman ymmärryksen siitä, kuinka erilaisilla uskomusjärjestelmillä on yhteisiä perusperiaatteita, kuten suvaitsevaisuus, keskinäinen kunnioitus niitä kohtaan, jotka ovat erilaisia kuin me itse, sekä sitoutuminen sovintoon ja rauhanomaisiin ratkaisuihin kiistoissa”, selitti paneelin puheenjohtaja Felipe Queipo, Yhdistyneiden kansakuntien tiedotusavustaja, joka on kirkon jäsen Espanjasta.

”Jokaisen sellaisen ihmisen perusvelvollisuutena, joka kunnioittaa Jumalaa ja kaikkien ihmisten veljeyttä ja sisaruutta, on huolehtia köyhistä – palvella, kohottaa, siunata ja lievittää kärsimystä riippumatta uskonnollisesta vakaumuksesta, yhteiskunnallisesta filosofiasta, kansallisuudesta, etnisestä taustasta,

sukupuolesta tai muusta taustasta”, sanoi Sharon Eubank, LDS Charities -järjestön johtaja, joka osallistui keskusteluun.

Puhuessaan hän myös kertoi LDS Charities -järjestön julkilausutusta päämäärästä: lievittää kärsimystä, edistää omavaraisuutta ja suoda kaikkien kansakuntien perheille tilaisuuksia palvella. Hän kertoi, että järjestön tärkeimpiä hankkeita ovat puhtaan veden hankkiminen, vastasyntyneiden elvytys, näkökykyä parantava hoito, pyörätuolien jakelu, rokotukset, ruoan jakelu ja avustaminen hätätilanteissa.

Tapahtumaan osallistui muitakin myöhempien aikojen pyhiä: Ahmad S. Corbitt, kirkon tiedotus- ja kansainvälisten asioiden New Yorkin toimiston johtaja, ja John P. (Phil) Colton, joka vaimonsa Barbaran kanssa palvelee LDS Charities -järjestön YK-edustajana.

Veli Corbitt sanoi, että ”maailman kaikissa uskonnoissa on ihmisiä, joilla on hyvää tahtoa”, ja tähdensi yhdessä työskentelemisen tärkeyttä. Veli Colton selosti, millä tavoin LDS Charities -järjestö on vuoden 2013 aikana auttanut lähes kahta miljoonaa ihmistä 132 maassa. ■

Kirkon edustajat osallistuvat paneelikeskusteluun Yhdistyneiden kansakuntien tapahtumassa.

UUSIA LÄHETYSJOHTAJIA KUTSUTTU PALVELEMAAN

Ensimmäinen presidenttikunta on kutsunut 122 uutta lähetysohjaajaa sekä heidän puolisonsa palvelemaan heille nimetyillä alueilla heinäkuusta 2014 alkaen. Tietoa uusista lähetysohjaajista on sivustolla lds.org/church/news/church-announces-2014-mission-president-assignments.

JOHTOHENKILÖT ANTOIVAT LOHTUA JA TUKEA FILIPPIINEILLÄ

Helmikuussa, sata päivää sen jälkeen kun taifuuni Haiyan tuhosi Taclobanin, sisar Linda K. Burton, Apuyhdistyksen ylijohdaja, ja sisar Carol F. McConkie, ensimmäinen neuvonantaja Nuorten Naisten ylimmässä johtokunnassa, matkustivat tuhoalueelle tarjoamaan tukea ja lohtua.

”Tiesin, että minun piti halata sisaria”, sisar Burton sanoi. ”Tiesin, etten osaisi tehdä paljon muuta, mutta tiesin, että minun piti mennä Taclobaniin ja halata niitä ihmisiä, joita pystyisin.”

Taifuuni Haiyan tuhosi yli 1,1 miljoonaa kotia Filippiinien keskiosissa, ja yli 6 100 ihmistä sai surmansa, heidän joukossaan 42 myöhempien aikojen pyhää. Hirmumyrskyn jälkeen kirkko lähetti avustustarvikkeita ja teki yhteistyötä paikallisten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa auttaakseen ruoan ja suojan tarjoamisessa, veden puhdistamisessa, myrskyn tuhojen raivaustöissä sekä ihmisten toimeentulosta huolehtimisessa.

Sekä sisar Burton että sisar McConkie kertoivat, että he näkivät toivoa ja optimismia pyhien keskuudessa näiden rakentaessa uudelleen kotejaan ja vahvistaessa todistustaan palvelemalla toisiaan.

Sisar Carol F. McConkie juttelee lasten kanssa Taclobanin vaarnakeskuksessa Filippiineillä.

Vanhin Jeffrey R. Holland puhuu jäsenille Taiwanissa.

Apostolit palvelevat monia kansakuntia

Kahdentoista apostolin koorumin jäsenet toimivat edelleen kirkon palvelutehtävissä kaikkialla maailmassa. Äskettäisissä palvelutehtävissään:

- Vanhin Russell M. Nelson ja vanhin Neil L. Andersen neuvoivat ja ohjasivat pyhiä Australiassa, Uudessa-Seelannissa, Ranskan Polynesiassa, Fidžissä, Uudessa-Kaledoniassa, Tongassa ja Papua-Uudessa-Guineassa. Vanhin Nelson puhui tarpeesta vahvistaa perheitä, ja vanhin Andersen muistutti jäseniä olemaan rohkealla mielellä. Saamassaan erillisessä palvelutehtävässä vanhin Andersen tapasi jäseniä ja paikallisia viranomaisia Filippiinien niillä alueilla, joilla maanjäristykset ja trooppiset myrskyt ovat aiheuttaneet tuhoja.
- Vanhin Dallin H. Oaks vihki Méxicon lähetyssaarnaajien koulutuskeskuksen Meksikossa. Hän kannusti lähetyssaarnaajia opiskelemaan uutterasti ja omistautumaan Herralle.
- Vanhin M. Russell Ballard sanoi pyhille Etelä-Amerikan eteläisellä vyöhykkeellä, että nyt kun Etelä-Amerikassa on 4,5 miljoonaa jäsentä ja 14 temppeliä, ”on Lehin poikien ja tyttöjen kukoistuksen aika”. Tämä täyttää hänen isoisänsä vanhin Melvin J. Ballardin (1873–1939) lausuman profetian siitä, että Etelä-Amerikasta tulisi voimatekijä kirkossa.
- Vanhin Jeffrey R. Holland kannusti jäseniä Taiwanissa ja Hongkongissa ottamaan temppelin osaksi elämäänsä käymällä siellä mahdollisimman usein.
- Vanhin David A. Bednar muistutti myöhempien aikojen pyhiä Ugandassa siitä, että nämä ovat kirkon kasvun pioneereja omassa maassaan. Hän muistutti jäseniä Keniassa siitä, miten tärkeää on osoittaa johdonmukaisesti rakkautta kotona.
- Vanhin Quentin L. Cook opetti jäsenille Keski-Amerikassa, miten tärkeää on palvella Jumalaa, toisiaan ja lähimmäisiään.

Lisää tietoa apostolien palvelutehtävistä on sivustolla lds.org/prophets-and-apostles. ■

KIRKKO Brasiliassa TULEVAISUUS ON VIHDON KOITTANUT

Mark L. Grover

Brigham Youngin yliopistossa toiminut, nykyään eläkkeelle jäänyt
Latinalaisen Amerikan kulttuurin professori

Brasilia on sekä pinta-alaltaan että väestöltään viidenneksi suurin valtio maailmassa. Mutta sata vuotta sitten siellä oli vähän asukkaita ja harva hyötyi sen luonnon rikkaudesta: trooppisesta ilmastosta, hedelmällisestä maaperästä sekä mineraalien ja veden runsaudesta.

Brasilia kiehotti Max ja Amalie Zapfia, ja he päättivät asettua sinne asumaan. He olivat liittyneet kirkkoon Saksassa vuonna 1908 ja muuttivat Brasiliaan maaliskuussa 1913. Tietävästi he olivat ensimmäiset kirkon jäsenet, jotka asuivat Brasiliassa, ja he olivat innoissaan päästessään maahan, jossa oli niin paljon mahdollisuuksia. Kirkkoa ei kuitenkaan ollut perustettu Etelä-Amerikkaan, ja Max ja Amalie huomasivat pian, miten yksinäiseltä tuntui, kun heillä ei ollut etuoikeutta käydä kirkossa eikä olla kanssakäymisissä muiden jäsenten kanssa.¹

Asuttuaan kymmenen vuotta Brasiliassa Max ja Amalie Zapf saivat kuulla eräästä toisesta uskollisesta jäsenestä, Augusta Lippeltistä, joka vuonna 1923 oli muuttanut Saksasta neljän lapsensa ja kirkkoon kuulumattoman miehensä kanssa Brasilian eteläiseen osavaltioon Santa Catarinaan. Zapfit muuttivat Santa Catarinaan ollakseen lähellä Lippeltsejä.

Kaksi vuotta myöhemmin Buenos Airesissa Argentiinassa avattiin Etelä-Amerikan lähetysskenttä. Toinen lähetyssjohtaja K. B. Reinhold Stoof, joka hänkin oli kotoisin Saksasta, sai innoitusta perustaa kirkon Etelä-Brasiliassa asuvan laajan saksalaisen maahanmuuttajaväestön keskuuteen. Vuonna 1928 hän lähetti kaksi lähetyssaarnaajaa, William Fred Heinzin ja Emil A. J. Schindlerin, Joinvillen kaupunkiin, jossa oli suuri määrä saksalaisia maahanmuuttajia. Vuonna 1930 lähetyssjohtaja Stoof kävi tapaamassa Zapfeja ja Lippeltsejä sekä perusti lähetyssseurakunnan, jossa kumpikin perhe voisi vihdoin osallistua yhdessä kirkon toimintaan ja nauttia sakramentin.

Nämä lähetyssaarnaajat palvelivat Rio de Janeirossa 1930-luvun lopulla. Heidän joukossaan oli Daniel Shupe, joka auttoi kääntämään Mormonin kirjan portugaliksi.

ei kasva vartta päivässä auringonkukan tavoin, joka kasvaa nopeasti ja sitten kuolee.”²

Vuonna 1935 avatun Brasilian lähetysskentän varhaisina vuosina kirkkoon liittyi hyvin vähän ihmisiä. Kirkko toimi pääasiassa saksan kielellä vuoteen 1940 asti, jolloin kieleksi vaihdettiin portugali, valtion virallinen kieli. Lähetyssaarnaajia palveli lukuisissa kaupungeissa eri puolilla maata, kunnes toinen maailmansota pakotti heidät lähtemään maasta. Sodan jälkeen lähetyssaarnaajat palasivat ja työ aloitettiin jälleen.

Campinasin kaupungissa São Paulon osavaltiossa kirkkoon liittyi useita nuoria miehiä ja naisia, ja he pysyivät uskollisina. Yksi näistä varhaisista jäsenistä oli Antônio Carlos Camargo. Hän liittyi kirkkoon teini-ikässä vuonna 1947, seurusteli ja solmi avioliiton kirkon jäsenen kanssa,

TAPAHTUMIA AIKAJÄRJESTYK- SESSÄ

1928: Ensimmäiset lähetyssaarnaajat lähetetään Brasiliaan Joinvillessa asuvan saksankielisen väestön keskuuteen

1930: Ensimmäinen lähetyss seurakunta perustetaan Joinvillessa

▼ 1931: Ensimmäinen kirkon omistama kokouspaikka Etelä-Amerikassa vihittään käyttöön Joinvillessa

► 1935: Ensimmäinen lähetysskenttä perustetaan, keskuspaikkana São Paulo

Miten paljon onkaan muuttunut sadassa vuodessa. Ennen kuin Zapfit saapuivat vuonna 1913, Brasiliassa ei ollut jäseniä, ei lähetyssaarnaajia eikä kirkon organisaatiota. Nykyään Brasiliassa asuu yli miljoona jäsentä, ja siten kirkon jäsenmäärä tässä maassa on kolmanneksi suurin maailmassa (Yhdysvaltain ja Meksikon jälkeen). Kirkolla on nykyään seurakuntia Brasilian kaikissa osavaltioissa ja tärkeimmissä kaupungeissa. Maxin ja Amalien jälkeläiset nauttivat vahvan ja energisen kirkon tuomista eduista – kirkon, jolla on ainutlaatuinen ja kiehtova historia.

Kasvaa kuin tammi

Profetiassa, jonka kahdentoista apostolin koorumin jäsen, vanhin Melvin J. Ballard (1873–1939) lausui Argentiinassa vuonna 1926, annettiin ymmärtää, että kasvu olisi tällä alueella alussa hidasta mutta jonakin päivänä se olisi voimakasta. Hän profetoi: ”Herran työ kasvaa täällä jonkin aikaa hitaasti aivan kuin tammi kasvaa hitaasti terhosta. Se

ja vuonna 1954 hän aloitti opinnot Brigham Youngin yliopistossa ja myöhemmin Utahin yliopistossa. Hän ja hänen vaimonsa palasivat Brasiliaan vuonna 1963, koska hän sai työpaikan tekstiiliyrityksessä, ja he yllättyivät kirkossa tapahtuneesta kasvusta. Kun he olivat lähteneet vuonna 1954, maassa oli ollut vain muutamia pieniä lähetyss seurakuntia, joita johtivat amerikkalaiset lähetyssaarnaajat. Kuitenkin niiden yhdeksän vuoden aikana, jotka he olivat pois maasta, kirkkoon liittyi 16 000 brasilialaista. Heidän joukossaan oli monia nuoria perheitä, joilla oli vankkaa johtamistaitoa ja jotka olivat uskollisen sitoutuneita. Antônio sanoi: ”He olivat suuria ja jaloja henkiä, jotka Herra valitsi täällä São Paulossa.”³

Vuonna 1966 eli 31 vuotta Brasilian lähetysskentän avaamisen jälkeen perustettiin Etelä-Amerikan ensimmäinen vaarna São Pauloon. Vanhin Spencer W. Kimball (1895–1985), silloinen kahdentoista apostolin koorumin jäsen, järjesti vaarnan, jonka johtajaksi tuli Walter Spät ja tämän toiseksi neuvonantajaksi Antônio.

Vain muutamat uusista johtohenkilöistä olivat koskaan nähneet toimivaa vaarnaa. Mutta Herra oli valmistanut Antôniota, jolla oli merkittävää kokemusta kirkosta Yhdysvalloissa ja joka kykeni auttamaan vaarnan johtokuntaa. Sen ensimmäisen vaarnan seurakuntien johtohenkilöistä tuli johtajia moniin muihin vaarnoihin. Heidän vaikutuksensa tuntui eri puolilla maata, kun vaarnoja alettiin perustaa vaikuttavaan tahtiin.

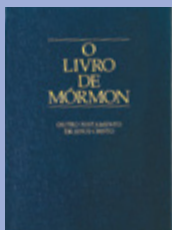
Kasvun kausi

Eräs odottamaton ilmoitus kannusti kirkon suurempaan kasvuun Brasiliassa: temppelin rakentaminen. Jäsenet tiesivät temppelien tärkeyden, mutta useimmat olivat nähneet niitä vain valokuvissa. Lähimmät temppelit olivat Yhdysvalloissa, tuhansien kilometrien päässä. Presidentti Kimball

helpottivat kasvua. Monet brasilialaiset muuttivat kaupunkiin ja alkoivat suhtautua avoimemmin uusiin uskontoihin. Samaan aikaan presidentti Kimball pyysi brasilialaisia vaarnanjohtajia asettamaan tavoitteita lähetystyöpalveluun kutsuttavien brasilialaisten nuorten lukumäärän lisäämiseksi. Pian yli puolet Brasiliassa palvelevista lähetyssaarnaajista oli syntyperäisiä brasilialaisia. Näistä kotiin palanneista lähetyssaarnaajista tuli myöhemmin kirkon sikäläisiä johtohenkilöitä.

Mutta kirkon kasvu toi esiin erään haasteen: jäsenten kokemuksen puutteen. Tällä haasteella oli kuitenkin myönteinen seuraus: se edellytti kasvavaa uskoa ja hengellistä opastusta jäsenten keskuudessa. Esimerkiksi marraskuussa 1992 perustettiin vaarna Uruguaianassa, joka sijaitsee Etelä-Brasilian länsiosassa, kaukana kirkon vakiintuneista

► 1939: *Mormonin kirja* julkaistaan portugalkiksi

1954: Maassa käy ensimmäisen kerran kirkon presidentti, presidentti David O. McKay

1959: Toinen lähetyskenttä perustetaan

1966: Etelä-Amerikan ensimmäinen vaarna perustetaan São Pauloön

► 1978: Etelä-Amerikan ensimmäinen temppeli vihritään käyttöön São Paulossa

vieraaili Brasiliassa maaliskuussa 1975, ja aluekonferenssissa hän ilmoitti temppelin rakentamisesta São Pauloön. Suuret odotukset ja taloudelliset uhraukset johtivat sen valmistumiseen vuonna 1978. Jäsenet auttoivat temppelin rakennuskustannusten maksamisessa tekemällä lahjoituksia. Monet heistä myivät autonsa, korujaan ja maata saadakseen varoja lahjoituksiinsa.

Temppelin vihkimistä loka- ja marraskuussa 1978 edelsi pappeutta koskeva ilmoitus, joka saatiin kesäkuussa 1978 (ks. Virallinen julistus 2). Tämä ilmoitus merkitsi sitä, että kaikki kelvolliset jäsenet Brasiliassa voisivat osallistua temppelin vihkimiseen ja päästä osallisiksi sen siunauksista.

Pappeutta koskeva ilmoitus ja temppelin vihkiminen sysäsivät liikkeelle yhden suurimmista lähetystyömenestyksistä, mitä on koskaan koettu kirkossa: seuraavien kahden vuosikymmenen aikana kirkkoon liittyi yli 700 000 brasilialaista.

Muutkin tapahtumat vauhdittivat tätä kasvua. Maa kävi läpi tärkeitä poliittisia ja yhteiskunnallisia muutoksia, jotka

vaarnoista. Kun uskollinen ja pitkäaikainen kirkon jäsen José Candido Ferreira dos Santos kutsuttiin vasta perustetun vaarnan patriarkaksi, hän oli huolissaan. Hän selitti johtavalle auktoriteetille: ”En minä voi olla patriarkka. Minulla ei ole mitään käsitystä siitä, mikä patriarkka on. En muista koskaan tavanneeni patriarkkaa, eikä minulla ole omaa patriarkallista siunausta.” Johtava auktoriteetti ehdotti ratkaisua. Läheisessä Alegreten kaupungissa oli myös vastikään kutsuttu uusi patriarkka – Ruí Antônio Dávila – joka oli samanlaisessa tilanteessa. Näiden kahden patriarkan piti antaa toinen toiselleen patriarkallinen siunaus.

Kun veli Santos sai siunauksensa veli Dávilalta, hän yllättyi kuullessaan lausuttavan sellaisia siunauksia, jotka liittyivät hänen menneisyyteensä ja hänen henkilökohtaisiin toiveisiinsa, joita patriarkka ei voinut mitenkään tietää. Kun veli Santos puolestaan lausui siunauksen veli Dávilalle, niin jälleen vuodatettiin kyyneliä, sillä sama kokemus toistui. Jälkeenpäin nämä kaksi miestä syleilivät toisiaan ymmärtäen syvällisesti, mitä oli juuri tapahtunut.⁴ Aivan kuten Henki oli

innoittanut heitä antamaan nuo ensimmäiset patriarkalliset siunauksensa, samoin Henki innoitti heitä, kun he antoivat satoja siunauksia lisää. Herra on suonut monia vastaavia hengellisiä siunauksia maassa, jossa kokemus kirkosta on ollut rajallinen.

Jatkuva koulutusrahasto

Toisena haasteena jäsenten keskuudessa oli koulutuksen puute. Usein kun lähetyssaarnaajat palasivat kotiin, he olivat hengellisesti valmistautuneita mutta heiltä puuttui koulutus, jotta he olisivat saaneet kunnon työpaikan. Reinaldo Barreto, joka on vaarnajohtaja São Paulossa, selittää: ”Oli hyvin haasteellista

todellinen menestys on siinä, kun näkee heidän itseluottamuksensa vahvistuvan. Heillä on enemmän toivoa.”⁵

Omistautuneita jäseniä

Kirkon vahvuutena Brasiliassa ei ole vain jäsenten lukumäärä vaan myös heidän omistautuneisuutensa evankeliumille. Esimerkiksi Gelson Pizziranille, nykyään eläkkeellä olevalle lentoyhtiön entiselle hallinnolliselle johtajalle, tarjottiin haasteellista ja tuottoisaa työtä: osallistua uuden lentoyhtiön perustamiseen Brasiliassa. Samaan aikaan hänet ja hänen vaimonsa Míriam kutsuttiin johtamaan Brasilian lähetyskenttää. Ei ollut

◀ 1985: Vanhin Helio R. Camargosta tulee ensimmäinen Brasiliasta kutsuttu johtava auktoriteetti

1986: Brasiliasta tulee neljäs maa, jossa on yli 50 vaarnaa

1987: Brasilian vyöhyke perustetaan

1993: Brasiliasta tulee kolmas maa, jossa on yli 100 vaarnaa

◀ 1997: Kirkon toiseksi suurin lähetyssaarnaajien koulutuskeskus rakennetaan São Pauloön

löytää työtä. Monet lähetyssaarnaajat menettivät toivon edistymisestä ja menettivät jopa sen hengellisen vahvuuden, joka heillä oli ollut heidän ollessaan lähetystyössä.” Koulutus oli usein ratkaisu tämän haasteen voittamiseen.

Niinpä jatkuva koulutusrahasto, jonka presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) perusti vuonna 2001, on siunannut tuhansia brasilialaisia kotiin palanneita lähetyssaarnaajia. Se tarjoaa heille koulutusmahdollisuuksia, jotka ovat johtaneet parempaan työllistymiseen. Jäsenet pystyvät paremmin elättämään perheen ja jatkamaan opintojaan vielä pidemmälle. Vaarnajohtaja Barreto, josta tuli jatkuvan koulutusrahaston johtaja Brasiliassa, on sanonut: ”On siunaus nähdä, kuinka nuoret jäsenet suorittavat opintonsa loppuun ja saavat hyvän työpaikan, mutta ohjelman

Vuodesta 1999 tuhannet brasilialaiset jäsenet ovat palvelleet omilla paikkakunnillaan osana Mormon Helping Hands -hanketta.

epäilystäkään siitä, mitä he tekisivät. Siitä asti, kun heidät oli teini-iässä kastettu, he ovat omistaneet elämänsä kirkolle. Ennen naimisiinmenoa veli Pizzirani kutsuttiin palvelemaan seurakunnanjohtajana. Vaarnanjohtajaksi hänet kutsuttiin 25-vuotiaana, ja hän on ottanut vastaan muitakin tehtäviä, kuten vyöhykeseitsenkymmenen tehtävän. Sisar Pizzirani on palvellut vaarnan ja seurakunnan Apuyhdistyksen, Nuorten Naisten ja Alkeisyhdistyksen tehtävissä. Hän ilmaisi evankeliumin siunauksiin liittyviä tuntemuksiaan: ”Elämäni on siunattu syvästi, koska olen pyrkinyt pitämään käskyä. Jokaista pitämäni käskyä kohden saan siunauksen.”⁶

Kun he olivat päättäneet lähetystyönsä Brasilian lähetyksentällä, heidän suunnitelmansa asettua kotiin muuttivat, kun heidät kutsuttiin lyhyeksi aikaa johtamaan

▲ 2000: Recifen ja Porto Alegren temppelit vihittäisiin käyttöön

2002: Campinasin temppeli vihittäisiin käyttöön

2002: Mormon Helping Hands [Mormonien auttavat kädet] saa valtakunnallista tunnustusta yhtenä Brasilian tärkeimmistä vapaaehtoisorganisaatioista

◀ 2008: Curitiba'n temppeli vihittäisiin käyttöön

▲ 2012: Manausin temppeli vihittäisiin käyttöön

Campinasin lähetyksenttä Brasilissa. Levättyään muutama kuukauden he ottivat vuonna 2013 vastaan kutsun palvella Recifen temppelin johtajana ja emäntänä. Toinen lähetyssaarnaaja, joka kastoi veli Pizziranin, kutsuttiin äskettäin vaimonsa kanssa palvelemaan Recifen tempeleissä, missä lähetyssaarnaaja ja käännönnäinen palvelevat nyt yhdessä.

Pizziranien esimerkki siitä, miten he ovat luopuneet uramahdollisuuksista palvellakseen Herraa, on vaikuttava mutta ei tavaton uskollisten jäsenten keskuudessa Brasilissa.

Niiden sadan vuoden aikana, jotka ovat kuluneet Zapfin perheen saapumisesta Brasiliaan, on tapahtunut lukuisia myönteisiä muutoksia mutta myös ajoittaisia takaiskuja. Profeetat, jotka ovat käyneet maassa, eivät ole kuitenkaan koskaan epäroineet ilmaista uskoa maan tulevaisuuteen. Nämä profetiat alkavat kantaa hedelmää, kun Brasilia ottaa paikkansa maailmassa taloudellisen kasvun ja kehityksen johtajana. Zapfin jälkeläiset – sekä heidän kirjaimelliset

jälkeläisensä että ne, jotka ovat seuranneet heidän jalanjälkiään evankeliumissa – korjaavat utteran työn ja kärsivällisyyden satoa, joka on seurausta varhaisista ponnisteluista kylvää evankeliumin siemeniä. Vanhin Melvin J. Ballardin vuonna 1926 lausuman profetian toinen osuus on toteutunut: ”Tuhannet tulevat liittymään kirkkoon täällä. Maa jaetaan useampiin lähetyksenttiin, ja siitä tulee yksi vahvimista kirkossa.” ■

VIITTEET

1. Sibila Hack Nunes (Max ja Amalie Zapfin tyttärentytär), haastattelijana Michael Landon, Curitiba, Brasilia, 30. heinäkuuta 2004, kirkon historian kirjasto.
2. Julkaisussa Bryant S. Hinckley, *Sermons and Missionary Services of Melvin Joseph Ballard*, 1949, s. 100.
3. Antônio Carlos Camargo, haastattelijana Mark L. Grover, São Paulo, Brasilia, 27. kesäkuuta 2006, Harold B. Leen kirjasto, s. 22.
4. Jose Candido Ferreira dos Santos, haastattelijana Mark L. Grover, Rio Grande do Sul, Brasilia, 4. toukokuuta 2010, Harold B. Leen kirjasto; Rui Antonio Dávila, haastattelijana Mark L. Grover, Rio Grande do Sul, Brasilia, 5. toukokuuta 2010, Harold B. Leen kirjasto.
5. Reinaldo de Souza Barreto, haastattelijana Mark L. Grover, São Paulo, Brasilia, 16. kesäkuuta 2006, Harold B. Leen kirjasto, s. 14.
6. Miriam da Silva Sulé Pizzirani, haastattelijana Mark L. Grover, São Paulo, Brasilia, 21. maaliskuuta 1982, Harold B. Leen kirjasto, s. 7.

KIRKON KASVU BRASILIASSA

1935	1938	1948	1958	1968	1978	1988	1998	2008	2013	KIRKKO BRASILIASSA*
148	216	536	1 454	31 635	54 410	265 286	703 210	1 060 556	1 239 166	Jäseniä: 1 239 166
										Vaarnoja: 242
										Lähetyksenttiä: 32
										Temppeleitä: 6 toiminnassa, 2 rakenteilla

* Marraskuussa 2013

**Vanhin
Russell M. Nelson**
kahdentoista apos-
tolin koorumista

Mormonin kirja, Israelin kokoaminen ja Vapahtajan toinen tuleminen

Mormonin kirjan esiin tuleminen on konkreettinen merkki maailmalle siitä, että Herra on alkanut koota Israelia ja täyttää lupauksia, jotka Hän antoi Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille.

Julkaisun *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas* luku 5 on omistettu kokonaan Mormonin kirjalle. Tässä luvussa opetetaan Mormonin kirjasta seuraavia asioita:

- Se on uskontomme lakikivi.
- Se todistaa Jeesuksesta Kristuksesta.
- Se tukee Raamattua.
- Se vastaa sielun kysymyksiin.
- Se lähentää ihmisiä Jumalaan.

Kaikki nämä väittämät ovat ehdottoman tosia, mutta ne on esitetty meidän – kuolevaisten olentojen – näkökulmasta. Mikä olisi taivaallisen Isämme ja Hänen rakkaan Poikansa Jeesuksen Kristuksen näkökulma Mormonin kirjaan?

Heidän näkökulmansa on varmastikin muodostunut niiden kahden pitkäaikaisen lupauksen mukaisesti, jotka He ovat antaneet koko ihmiskunnalle. Nämä kaksi lupautta ovat toisiinsa liittyviä, hyvin dokumentoituja, yhä voimassa ja vielä toteutuvia. Ensimmäinen on Heidän ikaikainen lupauksensa koota hajotettu Israel. Toinen on Heidän pitkäaikainen lupauksensa Herran toisesta tulemisesta.

Abrahamin liitto ja Israelin huone

Abrahamin taloudenhoitokaudella Jumala teki isä Abrahamin kanssa liiton, jonka mukaan ihmisiä kaikissa kansakunnissa siunattaisiin Abrahamin sukulinjan kautta.

Tähän lupaukseen sisältyi muitakin tärkeitä osia. Näihin lupauksiin, jotka ensin annettiin Abrahamille ja myöhemmin vahvistettiin uudelleen Iisakille ja Jaakobille, sisältyy seuraavia asioita:

- Suuri joukko jälkeläisiä.¹
- Tiettyjen maiden periminen.²
- Abrahamin jälkeläiset toisivat pappeuden kaikille kansakunnille, jotta kaikkia voitaisiin siunata Abrahamin sukulinjan kautta.³
- Niistä, jotka eivät ole Abrahamin jälkeläisiä mutta jotka ottavat vastaan evankeliumin, tulisi Abrahamin jälkeläisiä lapseksi ottamisen kautta.⁴
- Maailman Vapahtaja tulisi Abrahamin sukulinjasta.⁵

Monet Abrahamin jälkeläisistä – muinaisen Israelin heimoista – lopulta hylkäsivät Herran opetukset ja surmasivat profeetat. Kymmenen heimoa joutui pakkosiirtolaisuuteen

Assyriaan. Siellä he katosivat ihmiskunnan tiedosta, vaikakaan he eivät ole kadonneita Herralle. Kaksi heimoa jäi jäljelle vähäksi aikaa, mutta kapinoimisensa tähden heidät vietiin pakkosiirtolaisuuteen Babyloniaan. Kun he palasivat, he olivat Herran suosiossa, mutta jälleen kerran he hylkäsivät Hänet.

Israelin hajottaminen ja kokoaminen

Rakastava mutta sureva Isä hajotti Israelin kauas ja laajalle, mutta Hän lupasi, että eräänä päivänä hajallaan oleva Israel koottaisiin takaisin laumaan. Tämä lupaus on yhtä varma kuin lupaus Israelin hajottamisesta.⁶ Esimerkiksi Jesaja näki ennakolta, että myöhempinä aikoina Herra lähettäisi ”nopsajalkaiset sanansaattajat” näiden kansojen luo, jotka olisivat ”lähellä ja kaukana” (Jes. 18:2, 7).

Kuten on profetoitu, *kaikki* asiat on määrä palauttaa tämän taloudenhoitokauden aikana. Sen tähden hajallaan olevan Israelin kauan odotetun kokoamisen täytyy tapahtua osana tätä palauttamista.⁷ Israelin kokoaminen liittyy toiseen lupaukseen, koska kokoaminen on välttämätön johdanto Herran toiselle tulemiselle.⁸ Taivaallinen näkökulma on jälleen koko ajan selvästi nähtävissä.

Tämä kokoamista koskeva käsitys on yksi Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon tärkeitä opetuksia. Herra on julistanut: ”Minä annan teille merkin, – – että minä kokoan pitkästä hajaannuksestaan kansani, oi Israelin huone, ja perustan jälleen Siionini sen keskuuteen” (3. Nefi 21:1).

Mormonin kirjan esiin tuleminen on konkreettinen merkki maailmalle siitä, että Herra on alkanut koota Israelia ja täyttää lupauksia, jotka Hän antoi Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille.⁹ Me sekä opetamme tätä käsitystä että pääsemme osallistumaan siihen! Me teemme niin, kun me autamme Herran valittujen kokoamisessa verhon kummallakin puolen.

Onneksi kutsu tulla Kristuksen luokse (ks. MK Jaak. 1:7)¹⁰ voidaan esittää myös niille, jotka ovat kuolleet ilman tietoa evankeliumista.¹¹ Valmistautuminen niiden puolesta, jotka elävät verhon toisella puolen, edellyttää osaltaan maanpäällisiä ponnisteluja niiltä, jotka elävät verhon tällä puolen. Me kokoamme esivanhempien tauluja, täytämme perheryhmälomakkeita ja toimimme sijaisina temppelityössä kootaksemme yksittäisiä ihmisiä Herran luokse ja perheidensä yhteyteen.¹²

Jumala näki ennalta, että tämä aikojen täyttymisen taloudenhoitokausi olisi kokoamisen aikaa sekä taivaassa että maan päällä. Apostoli Pietari tiesi, että luopumuksen ajan jälkeen koittaisi palautus. Hän on julistanut:

”Katukaa siis syntejanne, jotta ne pyyhittäisiin pois, kääntykää, jotta Herra antaisi tulla virvoituksen ajan – –.

Taivas oli oleva hänen asuinsijansa siihen aikaan saakka, jolloin kaikki pannaan kohdalleen, niin kuin Jumala ikiajoista asti on luvannut pyhien profeettojensa suulla.” (Ap. t. 3:19–21.)

Meidän aikanamme Herra lähetti Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen ja antoi heille ”[valtakuntansa] avaimet ja evankeliumin taloudenhoitokauden viimeisiä aikoja varten ja aikojen täyttymistä varten”, jolloin Hän kokoaisi ”yhteen kaiken, sekä sen, mitä on taivaassa, että sen, mitä on maan päällä” (OL 27:13).¹³

Monet Abrahamin liiton osa-alueet ovat jo täyttyneet. Maailman Vapahtaja on tosiaan tullut Abrahamin sukulinjasta, Jaakobin pojan Juudan kautta. Maa on osoitettu perinnöksi kauan sitten. Raamatun MAP-laitoksen eräässä kartassa näkyy, kuinka heimojen perimä maa jaettiin

Ruubenin, Simeonin, Juudan, Isaskarin, Sebulonin, Danin, Naftalin, Gadin, Asserin, Benjaminin ja Joosefin (hänen poikiensa Efraimin ja Manassen) jälkeläisten kesken.¹⁴ Sen lisäksi että Joosef sai perintöosan Pyhässä maassa, Mormonin kirjassa kerrotaan myös, että Joosefin jäännökselle varattu maa on Amerikan pallonpuolisko.¹⁵

Suuri lupaus, jonka mukaan *kaikkia* kansakuntia siunattaisiin Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin jälkeläisten välityksellä, odottaa vielä toteutumista. Mutta tämä kokoamista koskeva lupaus, joka on kudottu kaikkien pyhien kirjoitusten kankaaseen, täyttyy aivan yhtä varmasti kuin täyttyivät Israelin hajalleen joutumista koskevat profetiat.¹⁶

Kokoaminen johdantoa Vapahtajan toiselle tulemiselle

Miksi tämä lupaus kokoamisesta on niin ratkaisevan tärkeä? Koska Israelin kokoaminen on välttämätöntä, jotta maailmaa valmistettaisiin Vapahtajan toista tulemistä varten! Ja Mormonin kirja on Jumalan apuväline, jota tarvitaan näiden *kummankin* jumalallisen päämäärän toteuttamiseen.¹⁷

Mormonin kirja on Jumalan lahja koko maailmalle. Se on ainoa kirja, jonka Herra on todistanut olevan totta.¹⁸ Se on lahja Nefiltä, Jaakobilta, Mormonilta ja Moronilta sekä sen innoitetulta ja marttyyrina kuolleelta kääntäjältä, profeetta Joseph Smithiltä. Mormonin kirja on tarkoituksella osoitettu Israelin huoneen jäännökselle.¹⁹

Mitä tulee Vapahtajan toiseen tulemiseen, me tiedämme, että se on ”nyt käsillä ja [tapahtuu] tulevana aikana” (OL 63:53). Ja kun Vapahtaja tulee jälleen, se ei tule tapahtumaan salassa.²⁰ Sillä välin täytyy tehdä paljon työtä, jotta Israel koottaisiin ja maailmaa valmistettaisiin Vapahtajan loistavaa toista tulemistä varten.

Israelin kokoaminen tänä taloudenhoitokautena

Mormonin kirjan ansiosta me tiedämme, milloin tämä luvattu kokoaminen tapahtuu: ”Sen vuoksi isämme ei ole puhunut yksin meidän jälkeläisistämme vaan myös koko Israelin huoneesta, viitaten liittoon, joka toteutuisi *myöhemminä aikoina*, jonka liiton Herra teki isämme Abrahamin kanssa sanoen:

Pyhillä joka maassa on yhtäläinen oikeus vaatia osakseen Herran siunauksia. Hengellinen turvallisuus riippuu aina siitä, kuinka me elämme, ei siitä, missä me elämme.

Temppelissä me saamme ylimmät ja korkeimmat siunauksemme, kuten on luvattu Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin jälkeläisille.

Sinun jälkeläisissäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan suvut” (1. Nefi 15:18, kursivointi lisätty).

Kuusisataa vuotta ennen kuin Jeesus syntyi Betlehemissä, profeetat tiesivät, että Israelin kokoaminen tapahtuisi ”myöhempinä aikoina”.

Myöhempien aikojen pyhille kunnioitettu nimi *Abraham* on tärkeä. Jokainen kirkon jäsen yhdistetään Abrahamiin.²¹ Herra vahvisti Abrahamin liiton meidän päivinämme profeetta Joseph Smithin kautta.²² Temppelissä me saamme ylimmät ja korkeimmat siunauksemme, kuten on luvattu Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin jälkeläisille.²³

Meidän täytyy saada itsellemme tuo taivaallinen näkökulma. Meillä täytyy olla tietoa Abrahamin liitosta ja meidän täytyy ymmärtää oma vastuumme osallistua Israelin luvatusen kokoamisen toteuttamiseen. Meidän täytyy tietää, *miksi* me olemme etuoikeutettuja saamaan patriarkallisen siunauksen ja saamaan tiedon yhteydestämme muinaisiin patriarkkoihin. Meidän täytyy tietää, että Jaakobin poika Joosef sai esikoisoikeuden sen jälkeen kun Ruuben oli menettänyt esikoisoikeutensa.²⁴ Joosefista ja hänen pojistaan Efraimista ja

Manassesta on tullut se sukulinja, joka johtaa Israelin kokoamista.²⁵ Muiden heimojen on määrä seurata.

Ajatelkaa niitä taivaallisia sanansaattajia, jotka ovat tuoneet kallisarvoiset pappeuden avaimet Herran palautetulle kirkolle. Huhtikuun 3. päivänä 1836, kun Herra oli hyväksynyt Kirtlandin temppelin, tuli Mooses, joka palautti ”avaimet Israelin kokoamiseksi” (OL 110:11). Seuraavaksi ”Elias ilmestyi ja antoi Abrahamin evankeliumin taloudenhoitokauden ja sanoi, että meidän ja meidän jälkeläistemme kautta siunattaisiin kaikkia sukupolvia meidän jälkeemme” (OL 110:12). Siten Abrahamin liitto uudistettiin osana palautusta! Sitten tuli Elia, joka palautti sinetöimisvaltuuden avaimet, kuten Malakia oli profetoinut.²⁶ Nämä avaimet ovat välttämättömiä, jotta kootun Israelin perheet voidaan sinetöidä yhteen ja jotta he voivat nauttia kaikista siunauksista suurimmasta – iankaikkisen elämän siunauksesta.

Mikä on Isän ja Pojan näkökulma Mormonin kirjaan? He näkevät sen todisteena Joseph Smithin profeettallisesta kutsumuksesta. He näkevät sen välineenä, jonka avulla ihmiset

voivat saada enemmän tietoa Jeesuksesta Kristuksesta, uskoa Hänen evankeliuminsa ja liittyä Hänen kirkkoonsa. He näkevät sen kirjoituksena, joka selventää yhteytemme Raamatun Israelin huoneeseen. Mormonin kirja julistaa kokoamisen²⁷ alkamista, ja se on väline, jolla Jumala toteuttaa tämän kokoamisen. Ilman Mormonin kirjaa ei olisi mitään Israelin kokoamista.²⁸

Mormonin kirja sisältää evankeliumin täyteen. Ilman Mormonin kirjaa me tietäisimme hyvin vähän Jeesuksen Kristuksen sovituksista.²⁹ Koska Mormonin kirja puhuu sovituksista, se auttaa meitä tekemään parannuksen, tekemään pyhiä liittoja ja pitämään ne sekä olemaan pelastuksen ja korotuksen toimitusten arvoisia. Se johtaa meitä temppeliin, missä voimme tulla kelvollisiksi saamaan iankaikkisen elämän.

Täällä maan päällä meillä voi olla tuo taivaallinen näkökulma kaikessa mitä teemme. Tämän näkökulman avulla me näemme, että lähetystyö on ratkaisevan tärkeällä sijalla Israelin kokoamisessa. Monissa kansakunnissa lähetysaarnajamme etsivät niitä, jotka kuuluvat hajallaan olevaan Israeliin.

Siion on kaikkialla, missä vanhurskaita pyhiä on koolla.³⁰ Julkaisut, tiedonvälitys ja seurakunnat suovat miltei kaikille kirkon jäsenille mahdollisuuden päästä osallisiksi evankeliumin opista, avaimista, toimituksista ja siunauksista riippumatta heidän asuinpaikastaan. Eri puolilla maapalloa asuvien pyhien käytettävissä on 143 temppeliä, ja lisää on tulossa.³¹

Pyhillä joka maassa on yhtäläinen oikeus vaatia osakseen Herran siunauksia. Hengellinen turvallisuus riippuu aina siitä, *kuinka* me elämme, ei siitä, *missä* me elämme.

Israelin kokoaminen *ei* ole lopullinen päämäärä. Se on vasta alku. Päämäärään, jota kohti ponnistelimme, sisältyvät temppelin endaumentti- ja sinetöimistötoimitukset. Siihen sisältyy se, että solmimme liittosuhteen Jumalan kanssa joko sukulinjan tai lapseksi ottamisen kautta ja sitten asumme Hänen ja perheemme kanssa ikuisesti. Sitä on Jumalan kirkkaus – iankaikkinen elämä Hänen lapsilleen.³²

Meidän rakastava taivaallinen Isämme todellakin haluaa lastensa palaavan luokseen, ei pakottamalla vaan henkilökohtaisen valinnan ja omakohtaisen valmistautumisen

kautta. Ja Hän haluaa, että heidät sinetöidään iankaikkisiksi perheiksi.

Se on taivaallisen Isämme näkökulma. Se on Hänen rakkaan Poikansa näkökulma. Ja se voi olla meidänkin näkökulmamme. ■

Puheesta, joka pidettiin uusien lähetysjohtajien seminaarissa Provon lähetysaarnajien koulutuskeskuksessa Utahissa 26. kesäkuuta 2013.

VIITTEET

1. Ks. 1. Moos. 13:16; 22:17; Abr. 3:14.
2. Ks. 1. Moos. 12:1, 7; Abr. 2:6.
3. Ks. Abr. 2:9, 11.
4. Ks. Gal. 3:26–29; Abr. 2:10.
5. Ks. 1. Moos. 49:10, 24.
6. Ks. Jes. 11:12; 22:16–18; 3. Nefi 15:20–22; Abr. 2:10–11.
7. Ks. 1. Nefi 15:18; ks. myös Mormonin kirjan nimisivu.
8. Ks. OL 133:8–17.
9. Ks. 1. Moos. 12:2–3; 26:3–4; 35:11–12; ks. myös lukujen 3. Nefi 21 ja 29 tiivistelmät.
10. Ks. myös Omni 26; Moroni 10:30, 32; OL 20:59.
11. Ks. OL 137:5–8.
12. Ks. 1. Kor. 15:29; 1. Piet. 4:6.
13. Myös Paavali profetoi meidän ajastamme: ”Että aikojen täyttymisen taloudenhoitokaudella [Herra] yhdistäisi Kristuksessa yhdeksi kaiken, mitä on taivaassa ja maan päällä” (Ef. 1:10, englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös).
14. Ks. 1. Moos. 35:23–26; 41:50–52. Leevin heimosta saatiin papit kansan keskuuteen, eikä sitä luettu heimoksi eikä se saanut heimoperintöosaa. Joosefin kahdelle pojalle, Manasselle ja Efraimille, annettiin perintömaita, ja heidät luettiin heimojen joukkoon isänsä sijaan. Näin säilytettiin kahden toista heimon lukumäärä.
15. Ks. Et. 13:8; ks. myös 1. Moos. 49:22.
16. Ks. 3. Moos. 26:44; 5. Moos. 4:27–31; 28; 29; 30:1–10; Neh. 1:9; Jes. 11:11–12; Jer. 31:7–12; Hes. 37:21–22; Aam. 9:14–15; Matt. 24:31; MK Jaak. 6:2. Ks. myös Russell M. Nelson, ”Toinen Exodus”, *Liahona*, huhtikuu 2002, s. 30–39. Israelin kokoaminen ennustetaan varsinkin luvuissa Jes. 49–51 ja MK Jaak. 5.
17. Ks. Matt. 24:14; OL 133:17.
18. Ks. OL 17:6.
19. Ks. Morm. 7:10; 9:37; Moroni 10:31–34.
20. Ks. Jes. 40:5.
21. Liitto voidaan ottaa vastaan myös lapseksi ottamisen kautta (ks. Matt. 3:9; Luuk. 3:8; Gal. 4:5–7).
22. Ks. OL 124:58; 132:31–32.
23. Ks. OL 84:33–40; 132:19; Abr. 2:11.
24. Ks. 1. Aik. 5:1.
25. Efraimille annettiin perintöoikeus Israelissa viedä palautuksen sanoma kaikille kansakunnille ja johtaa hajallaan olevan Israelin kokoamista (ks. Jer. 31:7–9; OL 64:36; 133:32–34).
26. Ks. OL 110:13–16; ks. myös Mal. 3:23–24.
27. Oppi, joka liittyy Israelin huoneen hajottamiseen ja kokoamiseen, on ensimmäisiä asioita, joita Mormonin kirjassa opetetaan (ks. 1. Nefi 10:14).
28. Ks. Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith*, 1985, s. 554.
29. Sana *sovitus* esiintyy Uudessa testamentissa eri taivutusmuodoissaan vain muutamia kertoja (ks. esim. Room. 5:11). Mormonin kirjassa se esiintyy 24 jakeessa.
30. Ks. OL 97:21.
31. Toukokuussa 2014.
32. Ks. Moos. 1:39.

OLE KUIN Ammon

*Tämä Mormonin kirjan sankari
voi opettaa meille paljon lähetystyöstä
ja aktivoinnista tänä aikana.*

Ammon on Mormonin kirjan sankari-hahmo, joka tunnetaan siitä, miten uskollisesti hän palveli – esimerkiksi kun hän puolusti Lamonin, erään lamanilaisen kuninkaan, katraita (ks. Alma 17:25–39; 18:1–10). Mormonin kirjan monien muiden kertomusten tavoin kertomus Ammonista voi opettaa meille paljon siitä, kuinka hyödyn-tää tilaisuudet ja voittaa haasteet, joita kohtaamme tänä aikana.

Merkityksellinen lähetystyö

Suzanne E. Tarasevich, joka asuu Millvillessä New Jersey'n osavaltiossa Yhdysvalloissa, oppi muutamia asioita Ammonilta palvellessaan kokoaikaisessa lähetystyössä miehensä Adolfin kanssa.

”Kun postilaatikkoamme ilmaantui suuri, valkoinen kirjekuori, jossa oli lähetystyökutsumme”, hän kertoo, ”aviomieheni ja minä olimme haltioissamme. Olimme paastonneet ja rukoilleet kutsustamme. Emme olleet huolissamme siitä, *minne* meidät kutsuttai-siin, mutta halusimme koko sydämeistämme vahvistuksen siihen, että meillä olisi ne kyvyt, joita tarvitsisimme täyttääksemme kutsumuksemme merkityksellisellä tavalla.

Myöhemmin samana iltana, kun lapset ja lastenlapset olivat koolla, avasimme kirjekuoren ja luimme, että meidät oli kutsuttu Varsovan lähetyskentälle Puolaan. Lukiessamme tunsimme sydämessämme, että tämä oli

todellakin tehtävä, joka oli tarkoitettu meille. Olimme molemmat ikionnellisia.”

Heidän saavuttuaan lähetyskentälle sisar Tarasevich huomasi kuitenkin, että hänen oli vaikea ymmärtää täsmälleen, minkä työpanoksen hän voisi omalta osaltaan antaa. ”Mieheni oli saanut heti tehtäviä, jotka tarjosivat hänelle haastavia, kasvua edistäviä johtamistilaisuuksia”, hän kertoo. ”Vaikka kumpikaan meistä ei osannut puolaa, hän näytti pystyvän palvelemaan kieliesteistä huolimatta.” Sisar Tarasevich kertoo, että hän itse puolestaan kamppaili ”usein hyödyttömyyden ja eristyneisyyden tunteiden kanssa. Epäilin lähetystyöponnisteluani mielekkyyttä.”

Mahtavia lähetysaarnajia

Sisar Tarasevich huomasi ajattelevansa Mormonin kirjan suuria lähetysaarnajia. ”Palvellessani monia vuosia Alkeisyhdistyksen opettajana olin usein hakenut innoittavaa ja motivoivaa voimaa Alman ja Moosian poikien kertomuksista opettaakseni lapsille lähetystyön tekemistä. Aina kun ajattelin lähetysaarnajia, mieleeni pulpahti kuva voimakkaasta ja vaikuttavasta Ammonista, ja pystyin helposti näkemään mielessäni lähetyskenttämme tarmokkaat nuoret lähetysaarnajat nykyajan Moosian poikina. Mutta mietin, osoittiko sellaiseen rooliin pyrkiminen harmaahiuksisena isoäitinä nöyryyden puutetta.”

ETSI SE, JOKA ON KADOKSISSA

”On tärkeää, että me jokainen pohdimme, miltä tuntuu olla kadoksissa ja mitä tarkoittaa olla ’hengellinen’ paimen, joka jättää 99 etsiäkseen sen, joka on kadonnut. Sellaiset paimenet tarvitsevat kenties etsintä- ja pelastuspartion asiantuntemusta ja apua, mutta he ovat läsnä, paikalla ja kiipeämässä aivan partion rinnalla pelastamaan ne, jotka ovat ääretömän arvokkaita Jumalan silmissä, sillä he ovat Hänen lapsiaan.”

Vanhin L. Tom Perry kahdentoista apostolin koorumista, ”Johdattakaa sieluja minun luokseni”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 112.

Hän kertoo, että hänen tätä miettiessään sisäinen ääni alkoi kysellä häneltä lempeästi:

”Mikä oli Ammonin ensimmäinen tehtävä?”

”Olla palvelija, vartioida katraita ja koota hajotetut lampaat”, hän vastasi.

”No niin, ole Ammon.”

Valmiina palvelemaan

Nämä ajatukset antoivat sisar Tarasevichille näkemystä. ”Yhtäkkiä ymmärsin täsmälleen, millainen tehtäväni pitäisi olla luonteeltaan”, hän sanoo. ”Oivalsin, että vaikka en ollut omaksunut vielä käännästyksen edellyttämää kielitaitoa, niin vuosien kokemus Apuyhdistyksessä oli valmistanut minua palvelemaan muita – etsimään, löytämään ja rakastamaan niitä, jotka tunsivat itsensä unohdetuiksi ja syrjässä oleviksi.”

Hän alkoi katsoa lähetystyötään uusin silmin. ”Tulin tietoiseksi monista tavoista, joilla

Kristukseen keskittyvät periaatteet voisivat voittaa kielitaidon puutteita”, hän sanoo.

”Aloin huomata, mitä voisin tehdä vartioidakseni katrasta ja kootakseni hajallaan olevia lampaita.”

Hän kertoo, että sen jälkeen ”elämästä vanhempana lähetysaarnajana tuli suurenmoinen oppimisen ja palvelemisen kausi, jolloin meillä oli etuoikeus nähdä evankeliumin muuttavan ja rikastavan niiden elämää, jotka ottivat sen vastaan”. Hän tunsu usein halua laulaa Ammonin hymniä, kuten hän sitä kutsuu: ”Katso, minun iloni on täysi, niin, sydämeni on ääriään myöten täynnä iloa, ja minä riemuitsen Jumalastani” (Alma 26:11).

Lampaiden pelastamista

Peggy Wallace Poll, joka asuu South Weberissä Utahissa Yhdysvalloissa, sai näkemyksiä

Se, että ravitsemme jokaista ihmistä rakkaudella, on suurenmoinen tapa noudattaa Ammonin esimerkkiä.

Ammonilta, kun hänen tehtäväkseen annettiin opettaa vaarnan ohjekokouksessa pelastamista ja aktivointia.

”Lukiessani tuttua kertomusta Ammonista huomasin jotakin uutta”, hän sanoi. ”Muistakaa, että Ammon palvelee lähetystyössä lamanilaisten keskuudessa. Hänelle on annettu tehtävä vartioida kuninkaan lampaita. Hänen kanssaan on toisia palvelijoita, ja kun he yhdessä tuovat lampaita Sebusiin juomaan, ryöstäjät hajottavat katraan. Se on toisista palvelijoista hirvittävän pelottavaa. Itse asiassa muut, jotka ovat antaneet hajottaa lammaskatraita, on surmattu, ja palvelijat ovat nyt varmoja siitä, että he kärsivät saman kohtalon. (Ks. Alma 17:25–30.)

Mutta Ammon näkee tilaisuuden”, sisar Poll sanoo. ”Hän käskee toisia palvelijoita olemaan rohkealla mielellä, koska hänellä on suunnitelma. Lukekaa Alma 17:31–33, niin näette, kuinka selkeästi se esitetään:

1. Huomatkaa mahdollisimman aikaisin, että lampaita puuttuu.
2. '[Kiiruhtakaa] eteenpäin hyvin nopeasti.'
3. Kootkaa lampaat yhteen.
4. Tuokaa ne turvallisesti katraaseen.
5. Ympäröikää lampaat, pitäkää ne turvassa ja ravitkaa niitä rakkaudella.”

Sisar Poll kertoo, että häneen teki vaikutuksen se, kuinka hyvin tämä kertomus soveltuu aktivointiin. ”Kertomusta Ammonista voi tarkastella vertauskuvana kirkon johtohenkilöistä tänä aikana heidän pelastaessaan jäseniä, jotka ovat joutuneet hajalleen. Maailmassa on monia vaikutteita, jotka ryöstäjien tavoin voivat ajaa jäseniä pois evankeliumin hyvän sanan piiristä. Meidän täytyy olla valppaita ja toimia nopeasti, kun yksi Hänen kallisarvoisista sieluistaan puuttuu katraasta.”

Hän lainaa presidentti Gordon B. Hinckleyä (1910–2008), joka sanoi: ”Minä toivon, minä rukoulen, että jokainen meistä – – päättäisi etsiä apua tarvitsevia, jotka ovat epätoivoisissa ja vaikeissa olosuhteissa, ja nostaisi heidät rakkauden hengessä kirkon syliin, missä voimakkaat kädet ja rakastavat sydämet lämmittävät heitä, lohduttavat heitä, tukevat heitä ja saattavat heidät onnellisen ja yritteliään elämän tielle.”¹ ■

VIITE

1. ”Ojenna auttava käsi”, *Valkeus*, tammikuu 1997, s. 83.

MYÖS AMULEK VOI OPETTAA MEITÄ

Amulek on toinen suuri Mormonin kirjan sankari. Hän osoittaa, mitä ihmisistä voi tulla, kun he palaavat vanhurskauden polulle.

Amulek, joka oli varakas ja tunnettu, tunnustaa nähneensä Jumalan salaisuuksia ja voiman mutta paaduttaneensa sydämensä. ”Minua kutsuttiin monta kertaa, enkä tahtonut kuulla; minä siis tiesin näistä asioista, vaikka en tahtonut tietää”, hän sanoo (Alma 10:6; ks. myös jakeet 4–5).

Mutta Herra lähettää enkelin käskemään Amulekia ottamaan kotiinsa profeetta Alman. Amulek antaa Almalle ruokaa, ja Alma siunaa sekä opettaa Amulekia ja tämän perhekuntaa. Sitten Amulek lähtee Alman mukaan palvelutyöhön ja hänestä tulee vaikuttava toinen todistaja evankeliumin totuuksista. (Ks. Alma 10:7–12.)

Amulekista tulee Alman toveri kutsumaan ihmisiä parannukseen, ja hän saarnaa evankeliumia sellaisella voimalla ja valtuudella, että ihmiset ovat hämmästyksissään (ks. Alma 11:46). Kun Alma ja Amulek sidotaan ja heitetään vankilaan, he pääsevät pakoon ihmeenomaisesti, perustavat kirkon Sidomiin ja opettavat sitten evankeliumia kaikkialla maassa (ks. Alma 14; 15; 31).

Amulekin tavoin kirkossa on nykyään monia, jotka – kun heistä tulee taas aktiivisia – huomaavat, että Herra siunaa heitä ja että heistä voi tulla voimallisia todistajia totuudesta.

KYMMENEN VINKKIÄ nuorten aikuisten vanhemmille

Wendy Ulrich

laillistettu psykologi

Kun mieheni ja minä autoimme lapsiamme muuttamaan yliopiston asuntolaan tai meidän lähetyssaarnaajien koulutuskeskukseen, tunsimme sekä surua että vapautta ajatellessamme, että he olivat viimeinkin ”valmiita” – ja me myös. Käsitimme kuitenkin pian, että uusien taitojen ja vapauden myötä lapsemme kohtasivat uusia haasteita. Vaikka varsinainen määräysvalta heidän elämänsä meiltä hävisikin, niin heidän tarpeensa saada tukea – erilaista tukea – itse asiassa kasvoi.

TÄMÄN PÄIVÄN HAASTEET

Seuraavassa on joitakin haasteita, joita nuoret aikuiset kohtaavat tämän päivän maailmassa, sekä kysymyksiä, joita nuo haasteet herättävät vanhemmissa.

PYSYMINEN PIDEMPÄÄN NAIMATTOMANA.

Se yhteiskunnallinen trendi, että perhe perustetaan myöhemmin elämässä, voi jättää joillekin nuorille aikuisille tunteen ainaisesta keskenkasvuisuudesta. Muut kantavat huolta miettien, menevätkö he koskaan naimisiin tai saavatko he koskaan lapsia. Kuinka me vanhemmat voimme parhaiten auttaa heitä omaksumaan iankaikkisen näkökulman?

TALOUDELLINEN EPÄVARMUUS.

Monilla tämän päivän nuorista aikuisista ei kenties ole samanlaista taloudellista tilannetta kuin vanhemmillaan. Heidän on ehkä vaikea saada työpaikkaa – yliopistokoulutuksellakin – tai elättää perhettä. Pitäisikö meidän vanhempien tarjoutua auttamaan taloudellisesti vai pitäisikö meidän olettaa, että lapsemme kasvavat selvittäessään omia talousasioitaan?

HÄMMENTÄVÄT

VAIHTOEHDOT. Tämän päivän nuorilla aikuisilla saattaa olla enemmän valinnanvaraa, kun he tekevät päätöksiä urasta. Mutta toisaan kaikki nuo vaihtoehdot voivat tuntua hämmäntäviltä. Kuinka vanhemmat voivat auttaa aikuisia lapsia ottamaan selvää vaihtoehdoista mutta myös valitsemaan tyydytystä tuottavan uran?

ASUMINEN VANHEMPIEN

LUONA. Kasvava määrä 18–34-vuotiaita nuoria aikuisia asuu vanhempien luona, menivätpä he naimisiin tai eivät. Kun aikuiset lapset asuvat vanhempiensa luona, kuinka vanhempien pitäisi asianmukaisella tavalla neuvotella asioista, kuten kuka maksaa ruokaostokset ja kuinka lastenlapsia opetetaan tavoille?

USKONNOLLINEN OSALLISTUMINEN.

Nykyään kaikissa uskontokunnissa nuoria aikuisia on luultavasti vähemmän mukana kirkon toiminnassa kuin nuoria aikuisia oli sukupolvea aikaisemmin. Kuinka me vanhemmat voimme kannustaa aikuisia lapsiamme pysymään aktiivisina kirkossa? Kuinka voimme tukea heitä hengellisesti, vaikka he päättävätkin jäädä pois kirkon toiminnasta?

Tämän päivän maailman haasteista huolimatta vanhemmat voivat edelleen siunata nuoria aikuisia lapsiaan tukemalla ja opastamalla heitä vanhurskaasti.

OHJEITA VANHEMMILLE

Vaikka aikuiset lapsemme saattavatkin olla jossakin taidossa tai suorituksessa meitä parempia, he silti tarvitsevat vanhempiansa tukea ja ansaitsevat sen suunnitessaan maailmassa. Seuraavassa on mietittäväksi kymmenen ohjetta.

1. OTTAKAA SELVILLE, MITÄ LAPSENNE

HALUAVAT JA RAKASTAVAT. Sen sijaan, että kertoisitte nuorille aikuisille lapsillenne, kuinka voi saada sen, mitä *te* arvellette heidän tarvitsevan, kysykää, mitä arvoja, tavoitteita ja unelmia *heillä* on. He saattavat pyytää, että autatte heitä kartoittamaan polun sinne pääsemiseksi. Jos he tekevät niin, antakaa *heidän* unelmiensa opastaa keskustelujanne. Perehtykää vaihtoehtojen hyviin ja huonoihin puoliin, rukoilkaa johdatusta ja jatkakaa keskustelua. Mikäli he eivät tiedä, mitä he haluavat, kannustakaa heitä tapaamaan ammatinvalinnanohjaaja, tekemään ammatillisen suuntautumisen arviointitestejä tai saamaan lisäkokemusta työn ja vapaaehtoistyön avulla.

2. TUTKIKAA RUKOILLEN JAKEITA

OL 121:34-46. Nämä jakeet soveltuvat hienosti äiteihin ja isiin. Niissä opetetaan oikeita periaatteita siitä, kuinka voimme vanhurskaasti opastaa aikuisia lapsiamme.

3. PANOSTAKAA SUHTEISIIN MONIEN

NUORTEN AIKUISTEN KANSSA. Saatatte huomata, että muidenkin lapset ovat kiinnostuneita siitä, kuinka te selviydytte ollessanne itse kaksi-kolmekymppisiä. Nuoria aikuisia kiinnostaa, kuinka vanhemmat aikuiset

ratkaisivat kilpailevien asioiden tärkeysjärjestyksen, valitsivat uran tai tiesivät, milloin he olivat löytäneet itselleen puolison. Kun olette kanssakäymisissä näiden nuorten aikuisten kanssa, ymmärrätte paremmin, mitä haasteita heidän sukupolvensa kohtaa.

4. TUOKAA ESIIN HEIDÄN LAHJOJAAN. Se, että autatte nuoria aikuisia löytämään kykyjään ja kiinnostuksen kohteitaan, voi auttaa heitä kuvittelemaan mielessään tyydytystä tuottavan tulevaisuuden. Tuokaa esiin, että ihmiset nauttivat jostakin asiasta yleensä vasta sitten kun he panostavat siihen niin, että osaavat sen. Niidenkin, joilla on paljon lahjakkuutta luonnostaan, täytyy käyttää aikaa sen kehittämiseen voidakseen menestyä.

5. LUOTTAKAA HEIDÄN PÄÄTÖKSIINSÄ. Tämä ei tarkoita sitä, että uskoisitte heidän aina tekevän täydellisiä valintoja. Se tarkoittaa luottamista siihen, että he pystyvät olemaan sinnikkäitä, että Jumala on anteeksiantava ja että elämä voi olla syvällisen merkityksellistä silloinkin, kun siihen sisältyy epäonnistumisesta selviytymistä tai koettelemusten kestämistä. Trauma voi jättää pieniin *lapsiin* pysyviä jälkiä, mutta nuoret *aikuiset* kasvavat voittaessaan esteitä sen sijaan että välttäisivät niitä. Antakaa emotionaalista ja käytännön tukea, kannustakaa heitä irrottautumaan hetkeksi stressitilanteista, rukoilkaa heidän kanssaan ja heidän puolestaan sekä ujuttakaa väliin hieman huumoria.

6. KEHUKAA HEITÄ HEIDÄN PONNISTELUIS-

TAAN. Se, että keuhutte nuoria aikuisia uutteruudesta ja sinnikkyydestä, auttaa heitä jatkamaan työtehtävissä pidempään, ottamaan vastaan lisää haasteita ja kokemaan iloa työnteostaan. Presidentti Thomas S. Monsonin lausumassa ohjeessa sanotaan: ”Työ tuo tulosta, tyhjät toiveet turhia.”¹

7. ETSIKÄÄ INNOITUSTA. Rukouksemme ja uskomme auttavat sydäntämme avautumaan, jotta Jumala voi muuttaa meidät. Eräs tuntemani nainen kantoi huolta siitä, millaisia televisio-ohjelmia hänen aikuiset lapsensa antoivat omien lastensa katsoa. Hän tunsikin, että ohjelmat antoivat mallia epäkunnioituksesta ja riitelystä, vaikka näitä ohjelmia pidettiin lapsille sopivina. Hän ei halunnut sekaantua asiaan, vaan hän rukoili ja paastosi toistuvasti tietääkseen, mitä tehdä tai sanoa. Eräänä aamuna hänen miniänsä soitti pyytäkseen neuvoa siihen, kuinka voisi käsitellä lastensa keskuudessa vallitsevaa epäkunnioitusta ja riitelyä. Ystäväni kertoi huomioistaan, jotka liittyivät televisio-ohjelmiin – joiden vaikutusta hänen miniänsä ei ollut koskaan huomannut. Nuoret vanhemmat puhuivat asiasta lastensa kanssa. Sovittiin muutoksista, ja ilma-
piiri kodissa parani.

8. PUHUKAA RAHASTA. Pitäkää mielessänne oma tilanteenne sekä kunkin lapsenne kypsyys ja päättäkää rukoillen, millaista taloudellista apua – jos ollenkaan – annatte lapsillenne. Kenties he tarvitsevat apuanne vain talousarvion laatimisessa. Jos annatte heille taloudellista apua, niin tehkää heti alussa selväksi, haluatteko, että rahat maksetaan takaisin tai käytetään tietyllä tavalla. Antakaa heille sitten ilomielin vastuu käyttää omia varojaan ja oppia virheistä, kuten tulemaan huomenna toimeen ilman, jos he tänään elävät yli varojensa.

9. OLKAA NÖYRIÄ. Kun tunnette halua soimata itseänne vanhemmuuden virheistä, yrittäkää itsenne nöyryyttämisen sijaan syventää nöyryyttäanne. Pyytäkää ystävällisesti anteeksi, kertokaa, mitä aiotte tehdä edistyäkseen, ja kulkekaa sitten eteenpäin luottavaisin mielin. Antakaa lastenne teitä havainnoimalla päätellä, että virheet eivät ole kaiken loppu, että anteeksipyyntöt eivät ole heikkouden merkki ja että muille ja itsellemme anteeksiantaminen tuo rauhaa.

10. MITATKAA TODELLISTA MENESTYMISTÄ.

Kun keskitymme liikaa siihen, miten muut arvioivat meitä meidän lastemme valintojen pohjalta (joko hyvällä tai huonolla tavalla), me menetämme objektiivisuuden ja usein me menetämme Hengen vaikutuksen. Muistattehan, että meidän menestymisemme vanhempina ei määräydy sen mukaan, kuinka hyvin lapsemme elävät arvojemme mukaan, vaan sen mukaan, kuinka johdonmukaisesti ja epäitsekästä *me itse* elämme niiden mukaan.

Kun me rukoillen pohdimme kunkin meidän nuoren aikuisen lapsemme tarpeita ja luonnetta, niin Henki voi auttaa meitä opastamaan ilman että arvostelemme, tukemaan ilman että tukahdutamme ja asettumaan taka-alalle ilman että hylkäämme. Kun teemme niin, meidän nuoret aikuiset lapsemme oppivat luottamaan siihen, että sekä me että Herra olemme heidän puolellaan. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITE

1. ”Loistava tulevaisuus”, kirkon koululaitoksen takkavalkeailta nuorille aikuisille, 11. tammikuuta 2009; speeches.byu.edu.

NEFI VASTASI KYSYMYKSEENI

Syvennyin kirkon piirissä, mutta kasvuvuosiinani perheeni kävi harvoin kirkossa. Tästä huolimatta keksin aina itse keinon päästä kirkkoon. 1970-luvun alkupuolella palvelin seminaarinopettajana Pittsburgissa Kansasissa Yhdysvalloissa. Kun opiskelimme Mormonin kirjaa, annoin luokalleni – ja itselleni – haasteen lukea koko Mormonin kirja. Eräänä päivänä ollessani lukemassa sain voimallisen todistuksen siitä, että kirja on totta.

Muutama vuosi myöhemmin vanhempani tulivat käymään. Heidän käyntinsä aikana isä toi esiin joitakin asioita, joista olimme eri mieltä ja joista en halunnut keskustella hänen kanssaan. Hän kuitenkin jatkoi

sinnikkäästi, kunnes olin vähällä menettää malttini. Poistuin hetkeksi makuuhuoneeseeni, missä polvistuin ja rukoilin taivaallista Isää ja pyysin Häneltä apua tullakseni toimeen isän kanssa. Vastaus tuli ajatuksen muodossa: kertomus Nefistä ja rikkoutuneesta jousesta.

Syvennyin kertomukseen, joka on Ensimmäisen Nefin kirjan luvussa 16. Ajattelin sitä, miten Nefi oli kyllin nöyrä mennäkseen isänsä luo, joka oli nurissut Herraa vastaan, ja kysyäkseen, minne hänen pitäisi mennä hankkimaan ravintoa (ks. jae 23). Se ajatus mielessäni tunsin innoitusta mennä isäni luo ja pyytää hänen opastustaan sekä pappeuden siunausta.

Kun palasin olohuoneeseen ja pyysin isältä siunausta, hänen sydäntään kosketettiin ja hän alkoi itkeä. ”Minun täytyy vähän miettiä sitä”, hän sanoi.

Muutaman seuraavan päivän aikana hän paastosi ja rukoili. Sitten ennen kuin isä ja äiti lähtivät, isä antoi minulle kauniin siunauksen.

Sen kokemuksen jälkeen isä alkoi tehdä elämässään muutoksia. Palatessaan kotiinsa Kansasista vanhempani kävivät Aadam-ondi-Ahmanissa Missourissa Yhdysvalloissa, missä isäni koki voimallisen hengellisen kokemuksen.

Ennen pitkää vanhemmistani tuli aktiivisia ja sitoutuneita myöhempien aikojen pyhiä. Muutaman seuraavan vuoden aikana he palvelivat yhdessä kaksi kertaa lähetystyössä – ensin Saksassa ja sitten temppelilaakiossa Salt Lake Cityssä. Isä palveli vaarnan patriarkkana, kun hän kuoli vuonna 1987.

Herra tiesi, että isä oli hyvä mies. Minä sain vastaukseni Mormonin kirjasta, ja sen ansiosta, että toimin saamani kehotuksen mukaan, isä ymmärsi, että hänen täytyi olla perheemme johtaja. Tämä kokemus muutti koko elämämme.

Olen oppinut, että Mormonin kirja on tosiaan toinen todistus Jeesuksesta Kristuksesta ja että se on kirjoitettu meidän aikaamme varten. Tiedän, että voin kääntyä sen puoleen aina kun olen lannistunut ja missä tahansa tilanteessa. Se sisältää vastaukset.

Tosiaan Kristuksen sanat kertovat meille kaiken, mitä meidän tulee tehdä (ks. 2. Nefi 32:3). ■

Judy M. Smith, Kansas, USA

Syvennyin kertomukseen Nefistä ja rikkoutuneesta jousesta, ja tunsin innoitusta mennä isäni luo ja pyytää opastusta ja pappeuden siunausta.

KAKSI KIRJETTÄ ÄIDILTÄ

Vuonna 1996 vaimollani ja minulla oli kaksi poikaa, iältään neli- ja seitsenvuotiaat. Olimme tavallinen kiireinen nuori perhe. Myöhään eräänä iltana vaimoni järjesti aikaa kirjoittaakseen kirjeen veljenpojalleni Glenille, joka palveli siihen aikaan lähetystyössä Suomessa.

Jostakin syystä vaimoni tunsu, että hänen piti kirjoittaa pitkä kirje – kirje, joka oli täynnä yksityiskohtia siitä, mitä kukin perheenjäsen teki, mitä heille kuului hengellisesti, mitä tapahtui minun tehtävässäni ja hänen omassa tehtävässään kirkossa. Kirjeessä oli myös kertomus hänen kääntymyksestään, hänen ajatuksiaan lähetystyöstä ja hänen todistuksensa evankeliumista.

Se oli hieno kirje, mutta mietin, tarvitsiko veljenpoikani tosiaan niin paljon tietoja. Myöhemmin vaimoni kirjoitti tälle uudelleen.

Kuusi vuotta myöhemmin kun palvelin piispana ja poikamme olivat 10- ja 13-vuotiaita, maailmani yhtäkkiä muuttui. Tammikuun 2. päivänä 2002 vaimoni kuoli sydänkohtaukseen ollessaan vasta 42-vuotias.

Kotona yritin edelleen noudattaa perhejulistuksen¹ periaatteita. Huomasin, että pystyin johtamaan perhettäni ja huolehtimaan sen toimeentulosta, mutta en osannut antaa pojilleni sitä hoivaa, jota he tarvitsivat. Jatkoimme kuitenkin eteenpäin parhaamme mukaan.

Kesäkuussa 2012 nuorempi poikani Sam, joka palveli siihen aikaan kokoaikaisessa lähetystyössä Denverin eteläisellä lähetyskentällä Coloradossa, lähetti minulle sähköpostiviestin. ”Tällä viikolla tapahtui jotakin todella siistää”, hän kirjoitti. ”Sain kaksi kirjettä äidiltä.”

Hän selitti, että hän oli saanut serkultaan Glenilta paketin, jossa olivat

ne kirjeet, jotka äiti oli kirjoittanut Glenille tämän ollessa Suomessa.

”Glen sanoi minulle, että nämä kaksi kirjettä, jotka äiti oli lähettänyt hänelle hänen ollessaan lähetystyössä, oli oikeastaan kirjoitettu minulle, kun olisin lähetystyössä”, Sam kirjoitti. ”Niinpä hän lähetti ne minulle, ja ne ovat uskomattomia!”

Sam kirjoitti, että lukeminen äitinsä kääntymyksestä, todistuksesta ja lähetystyöhön liittyvistä ajatuksista oli ”suurena moraalisenä tukena tänä aikana”. Hän sanoi aikovansa ottaa kirjeistä valokopiot ja lähettää alkuperäiset kotiin.

”En ollenkaan tiennyt, että sinä olet joskus palvellut vanhinten koorumin johtajana tai seurakunnan lähetystyönjohtajana”, Sam kirjoitti. Hän sai tietää, että kun hän oli nelivuotias, hänellä ”oli tapana rukouksen jälkeen hyppiä vuoteella ja huutaa ’minä haluan olla lähetysaarnaja!’”.

Sitten hän lisäsi jotakin, mitä hän oli

saanut tietää äidistään: ”Äiti on varmasti tiennyt, että minusta tulisi painija, koska hän sanoi, että minä saisin ammattipainijankin lumoihini. :)”

Samin suhtautuminen näihin kirjeisiin liikutti minut kyyneliin. Muutama viikko myöhemmin hän lähetti kirjeet postitse kotiin. Ne olivat voimallisia, henkilökohtaisia ja sydämeenkäyviä vuonna 1996, kun ne kirjoitettiin, mutta kun ottaa huomioon myöhempien vuosien tapahtumat, niistä oli tullut vieläkin vaikuttavampia.

Vaimoni kirjeet olivat vahvistaneet veljenpoikaani, mutta aivan kuin hän olisi ”lähettänyt leipänsä veden yli” (ks. Saarn. 11:1), ne palasivat vuosia myöhemmin siunaamaan hänen lähetysaarnajapoikaansa ja leskeksi jäänyttä aviomiestänsä. ■

Ken Pinnegar, Kalifornia, USA

VIITE

1. Ks. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.

Kirjeet olivat voimallisia, henkilökohtaisia ja sydämeenkäyviä vuonna 1996, kun ne kirjoitettiin, mutta kun ottaa huomioon myöhempien vuosien tapahtumat, niistä oli tullut vieläkin vaikuttavampia.

NÄIN ÄITISI KASVOT

Eräänä sunnuntaina kesällä 2002 heräsin ajatellen äitiäni, joka oli hiljattain kuollut. Olin käymässä entisessä kotiseurakunnassani Pacific Palisadesissa Kaliforniassa, missä äitini oli käynyt kirkossa miltei 50 vuoden ajan.

Polvistuin rukoukseen kertoakseni Herralle, miten paljon kaipaasin äitiä, ja pyytääkseni hengellistä kokemusta sinä päivänä.

Aioin sinä iltapäivänä osallistua Illinoisin osavaltiossa sijaitsevan Nauvoon temppelein uudelleenvihkimislähettykseen Santa Monican vaarnakeskuksessa Kaliforniassa. Valitettavasti

saavuini liian myöhään, eikä minua päästetty kokoukseen. Palasin autolleni ja lähdin ajamaan takaisin moottoritiele.

Ajaessani kuulin äänen sanovan: ”Randi, mene katsomaan Marya!” Mary on perheemme rakas ystävä ja harras jäsen eräässä toisessa kirkossa. Hän ja hänen tyttärensä Natasha asuivat Ruby-tätini naapurissa yli 25 vuotta. Koska lähellä ei asunut ketään heidän sukulaisiaan, heistä tuli osa meidän sukuamme. Sen jälkeen kun tätini kuoli vuonna 1984, äitini kävi usein tapaamassa Marya ja vei aina mukanaan jonkin pienen

lahjan tai omia leipomuksiaan.

En ensin välittänyt saamastani kehotuksesta. Enhän voinut vain mennä ilmoittamatta, eikä minulla ollut mukanaani matkapuhelinta, jolla olisin voinut soittaa hänelle. Yhtäkkiä kuulin äänen uudelleen, tällä kertaa kovemmin: ”Randi, mene katsomaan Marya!” Tällä kertaa noudatin neuvoa, vaikka ehdin häidin tuskin kääntyä ulosajoliittymään päästäkseni pois moottoritieltä.

Kun saavuini Maryn luo, hän tervehti minua mutta näytti sairaalta. Näin, että hän oli itkenyt. Kysyin häneltä, mikä oli hätänä. Hän vastasi, että hän oli ollut kovin kipeä ja tuskissa kaularankavamman takia. Lisäksi hänellä oli ruoka hyvin vähissä. Hän kertoi, että hän oli ollut liian kipeä kävelläkseen apteekkiin tai ruokakauppaan.

Kun kysyin häneltä, miksei hän ollut soittanut kenellekään perheemme jäsenelle, hän sanoi: ”Minä rukoilin ja pyysin taivaallista Isää lähettämään jonkun avukseni.”

Kerroin hänelle, että taivaallinen Isä oli kuullut hänen rukouksensa ja lähettänyt minut. Halasimme, ja sitten hän kertoi minulle jotakin, mitä en koskaan unohda. Hän sanoi: ”Kun tulit ovelleeni, näin äitisi kasvot, en sinun kasvojasi.”

Tunsin heti äitini suloisen hengen lähelläni, ja tunsin innoitusta palvella samoin kuin äitini olisi palvellut. Olihan hänen elämänsä ollut täynnä muiden palvelemista.

Toivon, etten koskaan unohda Hengen äänen kuuntelemisen tärkeyttä ja sitä esimerkkiä, jonka äitini antoi minulle muiden palvelemisesta. ■

Randi Reynolds Allen, Kalifornia, USA

Kun saavuini Maryn luo, hän tervehti minua mutta näytti sairaalta. Näin, että hän oli itkenyt.

PELASTIT AVIOLIITTONI

Kun olin rakennustöissä Omanissa vuosina 1979–1986, työskentelin puolustusministeriön palveluksessa. Ministeriö antoi minulle projekteja, jotka sijaitsivat Omanin kaikkein vaikeakulkuisimmalla alueella, ja suurimman osan aikaa olin ainoa, joka valvoi niitä projekteja. Olin myös ainoa kirkon jäsen, joka työskenteli ministeriön palveluksessa.

Eräänä päivänä ollessani yrityksemme keskustuimistossa tapasin sattumalta erään sähköinsinööri, joka – kuten aiemminkin – esitti kielteisiä kommentteja kirkosta. Siedin hänen kommenttejaan, koska olin keskustuimistossa tavallisesti vain lyhyen aikaa ennen kuin lähdin taas työskentelemään jonkin uuden projektin parissa.

Myöhemmin tämä mies kuitenkin nimitettiin valvomaan niiden rakennusprojektien sähkötöitä, joita tehtiin Omanin ja Jemenin välisellä rajaseudulla. Meidän oli määrä viettää tunnin verran yhdessä ennen kuin hän lentäisi takaisin keskustuimistoon.

Kun hän saapui, hän tarkasti työn ja huomasi kaiken olevan kunnossa. Kun olimme yhdessä, kohdistin keskustelumme työhön, ja sitten vein hänet kiitoradan luo, jotta hän pääsisi lennolleen.

Oli sadekausi, ja vuoristotasanteella lähes 2 000 metriä Intian valtameren yläpuolella sijaitseva kiitorata oli pilvien peitossa. Työtoverini lento viivästyisi.

Sydämeni jyskytti käsittäessäni, että minun olisi odotettava autossa tämän miehen kanssa. Pidettyäni äänettömän rukouksen mieleeni tuli ajatus kysyä mieheltä hänen perheestään, varsinkin hänen vaimostaan.

Tein niin, ja yhtäkkiä tämä insinööri puhkesi kyyneliin kertoen, että hän oli juuri saanut viestin, jonka mukaan hänen vaimonsa haki avioeroa. Mieleeni tuli heti sana *rakkaus*, ja seuraavien kahden tunnin ajan puhuimme rakkaudesta, jota meidän tulisi tuntea muita kohtaan, sekä Herran Jeesuksen Kristuksen tuntemasta rakkaudesta meitä kaikkia kohtaan. Ennen kuin huomasinkaan, meistä oli tullut ystäviä. Kun lopetimme keskustelumme, pilvet hälvenivät ja insinööri pääsi lennolleen. Pian sain kuulla, että hän oli sanoutunut irti tehtävistään ja palannut kotiin.

Muutama vuosi myöhemmin ollessani retkellä Aaronin pappeuden nuorten miesten kanssa Plymouthin kaupungissa, joka sijaitsee Englannin

etelärannikolla, huomasin erään miehen tulevan minua kohti. Kun hän tuli luokseni, hän sanoi: ”Ajattelin, että se olet sinä, Neil.”

Mies oli Omanissa tapaamani sähköinsinööri. Seuraavat hänen lausumansa sanat ovat jääneet sydämeeni: ”Kiitos siitä, että puhuit kanssani rakkaudesta sinä päivänä siellä vuorella. Sinä pelastit avioliittoni, ja olen sinulle ikuisesti kiitollinen.”

Juttelimme vielä muutaman hetken, ja sitten hän lähti. En ole nähnyt häntä enää sen jälkeen.

Tulen aina olemaan kiitollinen siitä innoituksesta, jota sain Omanissa. Se siunasi sitä insinööriä, ja se antaa minulle voimaa pitää kiinni uskonkäsitteistäni silloinkin, kun olen yksin ja kaukana kotoa. ■

Neil S. Roy, Yorkshire, Englanti

Sydämeni jyskytti käsittäessäni, että minun olisi odotettava autossa tämän miehen kanssa, joka oli esittänyt kielteisiä kommentteja kirkosta.

**Vanhin
Gerrit W. Gong**
seitsemänkymmenen
koorumiasta

TULLA

täydelliseksi Kristuksessa

Laulamme lastemme kanssa ”Mua Jeesus rakastaa, Mä hellyytensä tunnen”¹.

Vapahtajan lahjoittama sovittava rakkaus on ”maitoa ja hunajaa ilmaiseksi ja maksutta” (2. Nefi 26:25). Ääretön ja iankaikkinen (ks. Alma 34:10) sovitus kutsuu meitä ”[tulemaan] Kristuksen luokse ja [tulemaan] täydelliseksi hänessä” (Moroni 10:32).

Se, että ymmärrämme Vapahtajan lahjoittaman sovittavan rakkauden, voi vapauttaa meidät täydellisyyteen liittyvistä itse aiheutetuista, virheellisistä ja epärealistisista odotuksista. Tämä ymmärrys suo meidän päästää irti epätäydellisyyteemme liittyvistä peloista – pelosta että teemme virheitä, pelosta että emme ole kyllin hyviä, pelosta että olemme epäonnistuneet verrattuna muihin, pelosta että emme tee riittävästi ansaitaksemme Hänen rakkauttaan.

Vapahtajan lahjoittama sovittava rakkaus auttaa meitä tulemaan anteeksiantavammiksi ja vähemmän tuomitseviksi muita ja itseämme kohtaan. Tämä rakkaus korjaa ihmissuhteemme

Se, että ymmärrämme Vapahtajan lahjoittaman sovittavan rakkauden, voi vapauttaa meidät täydellisyyteen liittyvistä itse aiheutetuista, virheellisistä ja epärealistisista odotuksista.

ja suo meille tilaisuuksia rakastaa, ymmärtää ja palvella kuten Vapahtajamme palvelisi.

Hänen sovittava rakkautensa muuttaa käsityksemme täydellisyydestä. Me voimme turvata Häneen, pitää tarkoin Hänen käskynsä ja pysyä uskossa (ks. Moosia 4:6) – samalla kun tunnemme myös suurempaa nöyryyttä, kiitollisuutta ja riippuvuutta Hänen ansioistaan, laupeudesta ja armostaan (ks. 2. Nefi 2:8).

Laajemmassa mielessä tuleminen Kristuksen luokse ja tuleminen täydelliseksi Hänessä sijoittaa täydellisyyden

meidän henkemme ja ruumiimme iankaikkisen matkan – pohjimmiltaan meidän sielumme (ks. OL 88:15) iankaikkisen matkan – yhteyteen. Meistä tulee täydellisiä siten, että kuljemme läpi fyysisen elämän, kuoleman ja ylösnousemuksen, jolloin kaikki palautetaan ”oikeaan ja täydelliseen muotoonsa” (Alma 40:23). Siihen sisältyy hengellisen syntymän prosessi, joka saa aikaan voimallisen muutoksen sydämessämme ja haluissamme (ks. Moosia 5:2). Se kuvastaa koko elämän kestävästä jalostumisestamme, kun palvelemme Kristuksen kaltaisesti ja olemme kuuliaisia Vapahtajan käskyille ja tekemillemme liitoille. Ja siihen liittyy täydelliseksi tekevä suhde elävien ja kuolleiden välillä (ks. OL 128:18).

Sanan *täydellisyys* ymmärretään toisinaan kuitenkin virheellisesti tarkoittavan sitä, ettei koskaan tee yhtään virhettä. Kenties sinä tai joku tuntemasi henkilö yritätte kovasti olla täydellisiä tällä tavoin. Koska tämänkaltaisen täydellisyys tuntuu aina olevan ulottumattomissa, parhaimmatkin

ponnistelumme voivat tehdä meistä ahdistuneita, lannistuneita tai uupuneita. Yritämme turhaan hallita olosuhteitamme ja ympärillämme olevia ihmisiä. Olemme huolissamme heikkouksista ja virheistä. Itse asiassa mitä kovemmin me yritämme, sitä kauempana me saatamme tuntea olevamme tavoittelemastamme täydellisyydestä.

Pyrin seuraavassa syventämään ymmärrystämme Jeesuksen Kristuksen sovituksen opista sekä siitä rakkaudesta ja laupeudesta, jonka Vapahtaja meille lahjoittaa. Kutsun teitä soveltamaan ymmärrystänne sovituksen opista käytäntöön auttaaksenne itseänne ja muita, kuten lähetyssaarnaajia, opiskelijoita, nuoria naimattomia aikuisia, isiä, äitejä, yksinhuoltajia ja muita, jotka kenties tuntevat paineita täydellisyyden saavuttamisesta tai täydellisenä olemisesta.

Jeesuksen Kristuksen sovitus

Meidän Vapahtajamme sovitus, joka on ollut valmistettuna maailman perustamisesta asti (ks. Moosia 4:6–7), suo meidän oppia, tehdä parannusta ja kasvaa omien kokemustemme ja valintojemme kautta.

Tässä kuolevaisuuden koetusajassa sekä se hengellinen kasvu, jota tapahtuu vähitellen ”rivi rivin päälle” (ks. OL 98:12), että ne hengelliset kokemukset, jotka saavat aikaan mullistavan ”voimallisen muutoksen” sydämessä (ks. Alma 5:12–13; Moosia 5:2), auttavat meitä tulemaan Kristuksen luokse ja tulemaan täydellisiksi Hänessä. Tuttu ilmaus ”kestää loppuun asti” muistuttaa meitä siitä, että iankaikkisessa kasvussa on usein kyse sekä ajasta että kasvuvaiheista.

Mormonin kirjan viimeisessä luvussa suuri profeetta Moroni

opettaa meille, kuinka voimme tulla Kristuksen luokse ja tulla täydellisiksi Kristuksessa. Me kiellämme itseltämme kaiken jumalattomuuden. Me rakastamme Jumalaa koko väkevyydestämme, mielestämme ja voimastamme. Silloin Kristuksen armo riittää meille, niin että me Hänen armostaan voimme olla täydellisiä Hänessä. Jos me emme kiellä Jumalan voimaa, meidät voidaan pyhittää Kristuksessa Jumalan armosta, mikä kuuluu Isän liittoon meidän syntiemme anteeksiantamiseksi, niin että meistä tulee pyhiä, tahrattomia. (Ks. Moroni 10:32–33.)

Viime kädessä juuri Vapahtajan suuri ja viimeinen uhri saa aikaan armon, ”joka voittaa oikeudenmukaisuuden ja saa aikaan keinon, jolla ihmiset voivat saada parannukseen johtavan uskon” (Alma 34:14–15). Tosiaan ”parannukseen johtava uskomme” on meille välttämätön, jotta voimme tulla Kristuksen luokse, tulla täydellisiksi Hänessä ja päästä osallisiksi ”suuren ja iankaikkisen

Vain meidän Vapahtajamme on elänyt täydellisen elämän, mutta Häinkin oppi ja kasvoi kuolevaisuuden kokemuksen aikana.

lunastussuunnitelman” siunauksista (ks. Alma 34:16).

Vapahtajamme sovituksen täydellinen vastaanottaminen voi lisätä uskoamme ja antaa meille rohkeutta päästää irti rajoittavista odotuksista, jotka jotenkin vaativat meitä olemaan täydellisiä tai tekemään asiat täydellisesti. Mustavalkoisen ajattelun mukaan kaikki on joko ehdottoman täydellistä tai toivottoman vajavaista. Mutta Jumalan poikina ja tyttärinä me voimme kiitollisina hyväksyä, että me olemme Hänen suurenmoisimpia luomuksiaan (ks. Ps. 8:4–7; Hepr. 2:7), vaikka kehityksemme onkin vielä kesken.

Kun ymmärrämme Vapahtajamme lahjoittamaa sovittavaa rakkautta, me lakkaamme pelkäämästä, että Hän voisi olla ankara, vikoja etsivä tuomari. Sen sijaan me tunnemme varmuutta, sillä ”ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan sitä tuomitsemaan, vaan pelastamaan sen” (Joh. 3:17). Ja me ymmärrämme, että kasvamiseen tarvitaan aikaa ja kasvuvaiheita (ks. Moos. 7:21).

Täydellinen esikuvamme

Vain meidän Vapahtajamme on elänyt täydellisen elämän, ja Häinkin oppi ja kasvoi kuolevaisuuden kokemuksen aikana. Eipä Häenkään ”aluksi saanut täyteydestä vaan jatkoi armosta armoon, kunnes – – sai täyteyden” (OL 93:13).

Kuolevaisuuden kokemalla Hän oppi ottamaan päällensä meidän heikkoutemme, jotta Hän ”osaisi lihan mukaisesti auttaa kansaansa” (Alma 7:12). Hän ei antanut myöten kiusauksille, synneille tai päivittäisille paineille, vaan Hän laskeutui kuolevaisuuden kaikkien koettelemusten ja haasteiden alapuolelle (ks. OL 122:8).

Vuorisaarnassa Vapahtaja käskee meitä: ”Olkaa siis täydellisiä” (Matt. 5:48). Kreikankielinen sana, jonka vastineena on käytetty sanaa *täydellinen*, voidaan kääntää myös sanoilla ”kokonainen, ehyt ja täysin kehittynyt” (ks. PKO, ”Täydellinen”). Vapahtajamme pyytää meitä tulemaan kokonaisiksi, ehyiksi, täysin kehittyneiksi – tulemaan täydellisiksi niissä hyveissä ja ominaisuuksissa, joista Hän ja taivaallinen Isämme ovat esikuvia.²

Katsokaamme, kuinka sovituksen opin soveltaminen käytäntöön voi auttaa niitä, joista tuntuu, että heidän täytyy saavuttaa täydellisyys tai olla täydellisiä.

Perfektionismi

Se, että ymmärtää täydellisenä olemisen merkityksen väärin, voi johtaa *perfektionismiin* – asenteeseen tai käyttäytymismalliin, joka muuttaa ihailtavan halun olla hyvä epärealistiseksi odotukseksi täydellisyydestä *nyt*. Toisinaan perfektionismi syntyy siitä tunteesta, että vain ne, jotka ovat täydellisiä, ansaitsevat tulla rakastetuiksi, tai että me emme ansaitse olla onnellisia, elleimme ole täydellisiä.

Perfektionismi voi aiheuttaa unettomuutta, ahdistusta, viivyttelyä, lannistumista, puolustelua ja masennusta. Nämä tunteet voivat syrjäyttää sen rauhan, ilon ja varmuuden, jota Vapahtajamme haluaa meidän tuntevan.

Lähetysaarnajat, jotka haluavat olla täydellisiä nyt, saattavat ahdistua tai lannistua, jos he eivät kyllin nopeasti opi lähetysskenttensä kieltä, ohjaa ihmisiä kasteelle tai saa lähetystyön johtotehtäviä. Kyvykkäille nuorille, jotka ovat tottuneet saavutuksiin, lähetystyö saattaa olla elämän

ensimmäinen suuri haaste. Mutta lähetysaarnajat voivat olla täsmällisen kuuliaisia olematta täydellisiä. He voivat mitata menestymistään ensisijaisesti sillä, miten sitoutuneita he ovat auttamaan yksilöitä ja perheitä ”tulemaan uskollisiksi kirkon jäseniksi, jotka nauttivat Pyhän Hengen läsnäolosta”³.

Oppilaat, jotka aloittavat uuden kouluvuoden – varsinkin ne, jotka muuttavat kotoa opiskelupaikkakunnalle – tuntevat sekä jännitystä että huolta. Opiskelijoiden, urheilijoiden, taiteilijoiden sekä muiden tunteet omasta suosioista ja ylemmyydestä vaihtuvat tunteisiin omasta mitättömyydestä keskellä jotakin suurta ja tuntematonta valtavirtaa. Perfektionismiin taipuvalaiset opiskelijat tuntevat helposti, että riippumatta siitä, miten kovasti he yrittävätkin, he ovat epäonnistuneet, elleivät he ole parhaita kaikessa.

Opiskelijat voivat oppia, että kun otetaan huomioon elämän vaatimukset, niin toisinaan kaiken voitavansa tekeminen riittää oikein hyvin eikä aina ole mahdollista olla aivan parhaiden joukossa.

Me asetamme odotuksia täydellisyydestä myös omassa kodissamme. Isä tai äiti saattaa tuntea olevansa pakotettu olemaan täydellinen puoliso, vanhempi, perheenemäntä, perheen elättäjä tai myöhempien aikojen pyhiin kuuluvan täydellisen perheen jäsen – nyt.

Mikä auttaa niitä, jotka kamppailevat perfektionististen taipumusten kanssa? Avoimet, tukea ilmaisevat kysymykset välittävät hyväksyntää ja rakkautta. Ne kannustavat muita keskittymään myönteiseen. Ne suovat

meidän määrittää, mikä meidän mie-
lestämme sujuu hyvin. Perhe ja ystävät
voivat välttää kilpailevaa vertailua ja
sen sijaan kannustaa vilpittömästi.

Toinen perfektionismin vakava
puoli on se, että vaadimme muita nou-
dattamaan omia epärealistisia, tuomit-
sevia tai ankaria mittapuitamme. Tällai-
nen käyttäytymismalli voi itse asiassa
viedä Vapahtajan sovituksen siunauk-
set omasta elämästämme ja muiden
elämästä tai rajoittaa niitä. Esimerkiksi
nuoret naimattomat aikuiset saattavat
laatia luettelon puolisoehdokkaan toi-
votuista ominaisuuksista eivätkä sitten
onnistu solmimaan avioliittoa, koska
heillä on tulevaan kumppaniin kohdis-
tuvia epärealistisia odotuksia.

Siten joku sisar saattaa olla haluton
harkitsemaan seurustelua hienon,
kelvollisen veljen kanssa, joka ei täytä
hänen perfektionistisen taulukkonsa
vaatimuksia – kyseinen veli ei tanssi
hyvin, ei suunnittele tulevansa rik-
kaaksi, ei ole palvellut lähetystyössä
tai myöntää, että hänellä on ollut por-
nografian kanssa ongelma, jonka hän
on sittemmin selvittänyt parannuksen
ja neuvonnan avulla.

Samalla tavoin joku veli saattaa jät-
tää harkitsematta seurustelua hienon,
kelvollisen sisaren kanssa, joka ei sovi
hänen epärealistiseen mielikuvaansa
– kyseinen sisar ei ole urheilullinen,
Apuyhdistyksen johtaja, kauneus-
kuningatar, taitava taloudenpitäjä tai
myöntää, että hänellä on ollut aiem-
min viisauden sanaan liittyvä heik-
kous, joka on nyt selvitetty.

Tietenkin meidän täytyy miettiä,
mitä ominaisuuksia toivomme itsel-
tämme ja mahdolliselta puolisolta.
Meidän tulee pitää kiinni korkeim-
mista toiveistamme ja mittapuistamme.

Mutta jos olemme nöyriä, me löy-
dämme yllätykseksemme hyvyyttä
odottamattomista paikoista, ja voimme
luoda mahdollisuuksia kasvaa lähem-
mäksi jotakuta, joka ei – kuten emme
mekään – ole täydellinen.

Usko tunnustaa sen, että parannuk-
senteon ja sovituksen voiman ansiosta
heikkoudesta voi tulla vahvuutta ja
synnit, joista on tehty parannus, voi
todella saada anteeksi.

Onnellinen avioliitto ei ole tulosta
siitä, että kaksi täydellistä ihmistä
antaa avioliittolupaukset. Pikemminkin
omistautuminen ja rakkaus kasvavat,
kun kaksi epätäydellistä ihmistä raken-
tavat, siunaavat, auttavat, kannustavat
ja antavat anteeksi matkan varrella.

Erään meidän aikamme profeetan
vaimolta kysyttiin kerran, miltä tuntuu
olla naimisissa profeetan kanssa. Hän
vastasi viisaasti, ettei hän ollut mennyt
naimisiin profeetan kanssa. Hän oli
yksinkertaisesti solminut avioliiton
sellaisen miehen kanssa, joka oli täysin
omistautunut kirkolle saamastaan
tehtävästä riippumatta.⁴ Toisin sanoen
ajan mittaan mies ja vaimo kasvavat
yhdessä – yksilöinä ja avioparina.

Täydellisen aviopuolison, täydel-
lisen koulutuksen, täydellisen työ-
paikan tai täydellisen omakotitalon
odottaminen on pitkää ja yksinäistä.
Olemme viisaita, kun seuraamme
Henkeä elämän tärkeissä päätöksissä
emmekä anna perfektionististen vaa-
timusten herättämien epäilysten estää
edistymistämme.

Te, jotka kenties tunnette jatku-
via paineita tai ahdistusta – kysykää
vilpittömästi itseltänne: ”Määrittelenkö
täydellisyyden ja *menestyksen* Vapah-
tajan sovittavan rakkauden oppien
mukaan vai maailman mittapuiden

mukaan? Mittaanko *menestymistä* tai
epäonnistumista sen mukaan, miten
Pyhä Henki vahvistaa vanhurskaat toi-
veeni, vai jonkin maailman mittapuun
mukaan?”

Te, jotka tunnette fyysistä tai emo-
tionaalista uupumusta – alkakaa
huolehtia siitä, että saatte säännölli-
sesti unta ja lepoa, ja varatkaa aikaa
syömiseen ja rentoutumiseen. Huo-
matkaa, ettei kiireisyys ole samaa kuin
kelvollisuus eikä kelvollisuus edellytä
täydellisyyttä.⁵

Te, jotka olette taipuvaisia näke-
mään omat heikkoutenne tai puut-
teenne – tuntekaa riemullista kiitelli-
suutta siitä, mitä teette hyvin, olipa se
sitten suurta tai pientä.

Te, jotka pelkäätte epäonnistumista
ja jotka viivyttellette toisinaan siksi, että
valmistaudutte liikaakin – vakuuttukaa
ja rohkaistukaa siitä, ettei ole mitään
tarvetta vetäytyä haastavista toimin-
noista, jotka voivat tuoda mukanaan
suurta kasvua!

Tarpeen tullen etsikää hengellisiä
neuvoja tai pätevää lääkärinhoi-
toa, joka auttaa teitä rentoutumaan,
omaksukaa myönteisiä tapoja ajatella
ja jäsentää elämäännä, vähentäkää
itsellenne vahingollisia käytösmalleja
sekä kokekaa ja ilmaiskaa enemmän
kiitollisuutta.⁶

Kärsimättömyys on esteenä
uskolle. Usko ja kärsivällisyys autta-
vat lähetyssaarnaajia ymmärtämään
uutta kieltä tai kulttuuria, opiskelijoita
hallitsemaan uusia oppiaineita sekä
nuoria naimattomia aikuisia aloitta-
maan ihmissuhteiden luomisen sen
sijaan että odottaisivat kaiken olevan
täydellistä. Usko ja kärsivällisyys
auttavat myös niitä, jotka odottavat
tempppelin sinetöintiselvitystä tai

Te, jotka olette taipuvaisia näkemään omat heikkoutenne tai puutteenne – tuntekaa riemullista kiitollisuutta siitä, mitä teette hyvin, olipa se sitten suurta tai pientä.

pappeuden siunausten palauttamista.

Kun me toimimme emmekä ole toiminnan kohteita (ks. 2. Nefi 2:14), me voimme suunnistaa toisiaan täydentävien hyveiden keskellä ja saavuttaa elämän aikana suurta kasvua. Nämä hyveet voivat ilmetä vastakohtaisuutena, joka on ”osista syntyvä kokonaisuus” (2. Nefi 2:11).

Voimme esimerkiksi lakata olemasta laiskoja (ks. OL 88:124) juoksematta kuitenkaan nopeammin kuin meillä on voimia (ks. Moosia 4:27).

Voimme ”tehdä innokkaasti työtä hyvän asian puolesta” (OL 58:27) ja samalla aika ajoin pysähtyä ja lakata huolehtimasta muistaen, että Herra on Jumala (ks. Ps. 46:11; ks. myös OL 101:16).

Me voimme löytää elämämme kadottamalla sen Vapahtajan tähden (ks. Matt. 10:39; 16:25).

Me voimme tehdä hyvää väsymättä (ks. OL 64:33; ks. myös Gal. 6:9) ja samalla varata sopivasti aikaa hengelliseen ja fyysiseen virkistymiseen.

Mielemme voi olla kevyt ilman että olisimme kevytmielisiä.

Voimme nauraa sydämellisesti muiden kanssa, ei ylimielisesti heille.

Vapahtajamme ja Hänen sovituksensa kutsuvat meitä tulemaan Kristuksen luokse ja tulemaan täydelliseksi Hänessä. Kun teemme niin, Hän lupaa, että Hänen armonsa ”riittää teille, niin että te hänen armostaan voitte olla täydellisiä Kristuksessa” (Moroni 10:32).

Te, joita painaa huoli tulla täydelliseksi tai olla täydellinen nyt – meidän Vapahtajamme lahjoittama sovittava rakkaus vakuuttaa meille:

”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.

– – Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt.” (Matt. 11:28, 30.)⁷ ■

VIITTEET

1. ”Mua Jeesus rakastaa”, *Lasten laulukirja*, s. 43.
2. Ks. myös ”Kohti täydellisyyttä”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 86–88.
3. *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 10.
4. Ks. Lavina Fielding, ”Camilla Kimball – sisar joka janoaa tietoa”, *Valkeus*, helmikuu 1976, s. 6.
5. Ks. esim. Dieter F. Uchtdorf, ”Neljä nimitystä”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 58–61. Presidentti Uchtdorf varoittaa myös: ”Jotkut saattavat jopa ajatella, että heidän arvonsa riippuu heidän tehtävälistansa pituudesta” (”Asioista, joilla on eniten merkitystä”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 20).
6. Tämän näkemyksen ovat esittäneet Carlos F. ja Alane Kae Watkins, jotka toimivat mieleninterveysneuvojina Aasian vyöhykkeellä toimipaikkanaan Hongkong. Muita tässä artikkelissa mainittuja näkemyksiä ovat esittäneet Susan Gong, Larry Y. ja Lynda Wilson, Randy D. ja Andrea Funk, Janet S. Scharman sekä Jakartan lähetyskentän lähetysaarnajat Indonesiassa.
7. Ks. myös Cecil O. Samuelson, ”What Does It Mean to Be Perfect?”, *New Era*, tammikuu 2006, s. 10–13; Janet S. Scharman, ”Seeking Perfection without Being a Perfectionist”, julkaisussa *Virtue and the Abundant Life: Talks from the BYU Religious Education and Wheatley Institution Symposium*, toim. Lloyd D. Newell et al., 2012, s. 280–302.

JUMALALLISET LIITOT SAAVAT AIKAAN VAHVOJA KRISTITTYJÄ

*Mikä liittojen tekemisessä Jumalan kanssa ja niiden
pitämisessä antaa meille voimaa?*

**Vanhin D. Todd
Christofferson**

kahdentoista apostolin
koorumiasta

Elokuun 15. päivänä 2007 Perussa tapahtui voimakas maanjäristys, joka miltei tuhosi Piscon ja Chinchán rannikko-kaupungit. Monien muiden kirkon johtajien ja jäsenten tavoin Wenceslao Conde, joka on kirkon Balconciton seurakunnan johtaja Chinchassa, ryhtyi heti auttamaan muita, joiden koti oli vaurioitunut.

Neljä päivää maanjäristyksen jälkeen seitsemänkymmenen koorumin jäsen, vanhin Marcus B. Nash oli Chinchassa auttamassa kirkon avustustyön koordinoitua sillä alueella, ja hän tapasi seurakunnanjohtaja Conden. Heidän puhuessaan tapahtuneesta tuhosta ja siitä, mitä uhrien auttamiseksi oltiin tekemässä, seurakunnanjohtaja Conden vaimo Pamela tuli heidän luokseen kantaen yhtä heidän pienistä lapsistaan. Vanhin Nash kysyi sisar Condelta, kuinka heidän lapsensa voivat. Sisar vastasi hymyillen, että Jumalan hyvyiden ansiosta he olivat kaikki turvassa ja hyvässä kunnossa. Vanhin Nash kysyi Condejen kodista.

”Se on mennyttä”, sisar vastasi yksinkertaisesti.

”Entä tavaranne?” vanhin Nash tiedusteli.

”Kaikki hautautui kotimme raunioihin”, sisar Conde vastasi.

”Ja kuitenkin”, vanhin Nash huomautti, ”hymyilet tässä puhuessamme.”

”Niin”, sisar sanoi, ”olen rukoillut, ja minulla on rauha. Meillä on kaikki, mitä tarvitsemme. Meillä on toisemme, meillä on lapsemme, meidät on sinetöity temppelissä, meillä on tämä ihana kirkko, ja meillä on Herra. Herran avulla voimme rakentaa uudelleen.”

Liittojen voima

Mikä on tämänkaltaisen moraalisen ja hengellisen voiman lähde ja kuinka me saamme tätä voimaa? Lähde on Jumala. Me saamme tätä voimaa Hänen kanssaan tekemistämme liitoista. Liitto on Jumalan ja ihmisen välinen sopimus, ja sopimuksen ehdot määrää Jumala.¹ Näissä pyhissä sopimuksissa Jumala sitoutuu tukemaan meitä sekä pyhittämään ja korottamaan meidät, ja me puolestamme sitoudumme palvelemaan Häntä ja pitämään Hänen käskynsä.

Mikä liittojen solmimisessa Jumalan kanssa ja niiden pitämisessä antaa meille voiman kulkea hymyillen vastoinkäymisten läpi, kääntää koettelemukset voitoksi, ”tehdä innokkaasti työtä hyvän asian puolesta – ja saada aikaan paljon vanhurskautta” (OL 58:27)?

Voimaa lahjoista ja siunauksista

Ensiksi – kun elämme kuuliaisina Jeesuksen Kristuksen evankeliumin periaatteille ja käskyille, me pääsemme osallisiksi niiden siunausten jatkuvasta runsaudesta, joita Jumala on luvannut liitossaan meidän kanssamme. Nuo siunaukset suovat meille voimavarat, joita tarvitsemme pystyäksemme toimimaan eikä vain olemaan toiminnan kohteena, kun kuljemme läpi elämän. Esimerkiksi Herran viisauden sanassa antamat käskyt, jotka koskevat fyysisestä ruumiistamme huolehtimista, suovat meille kaikkein ensimmäiseksi siunauksena ”viisautta ja suuria tiedon aarteita, tosiaankin salattuja aarteita” (OL 89:19). Sen lisäksi ne ohjaavat yleisesti ottaen terveempään elämään ja vapautteen tuhoisista riippuvuuksista. Kuuliaisuus parantaa

elämämme hallintaa ja suo paremmat mahdollisuudet tulla ja mennä, työskennellä ja luoda. Ikä, onnettomuudet ja sairaudet vaativat tietenkin väistämättä veronsa, mutta siitäkin huolimatta meidän kuuliaisuutemme tälle evankeliumin laille lisää kykyämme käsitellä näitä haasteita.

Liiton polulla saamme jatkuvasti lahjoja ja apua. ”Rakkaus ei koskaan katoa” (1. Kor. 13:8; Moroni 7:46), rakkaus synnyttää rakkautta, myötätunto synnyttää myötätuntoa, hyveellisyys synnyttää hyveellisyyttä, sitoutuminen synnyttää uskollisuutta ja palvelu synnyttää iloa. Me olemme osa liittokansaa, pyhien yhteisöä, joka kannustaa, tukee ja palvelee toisiaan. Kuten Nefi selitti: ”Ja jos ihmislapset pitävät Jumalan käskyt, hän kyllä ravitsee heidät ja vahvistaa heitä” (1. Nefi 17:3).

Voimaa kasvavasta uskosta

Tämä johdattaa meidät toiseen tapaan, jolla meidän liittomme antavat voimaa – ne synnyttävät uskon, jota tarvitaan kaiken sen kestämiseen ja tekemiseen, minkä Herra näkee hyväksi. Halukkuutemme ottaa Kristuksen nimi päällemme ja pitää Hänen käskynsä vaatii jonkin verran uskoa, mutta kun pidämme liittomme kunniassa, tuo usko laajenee. Ensiksi, kuuliaisuudesta luvatut siunaukset toteutuvat, mikä vahvistaa uskoamme. Toiseksi, Henki kertoo Jumalan olevan tyytyväinen, ja me tunnemme varmuutta Hänen jatkuvasti siunatessaan ja auttaessaan meitä. Kolmanneksi, tuli mitä tuli, me voimme kohdata elämän täynnä toivoa ja mielenrenteyttä tietäen, että lopulta onnistumme, koska meillä on Jumalan meille henkilökohtaisesti nimeltä mainiten antama lupaus ja me tiedämme, ettei Hän voi valehdella (ks. En. 6; Et. 3:12).

Tämän taloudenhoitokauden varhaiset kirkon johtajat vahvistivat, että liiton polulla pysyminen antaa sen varmuuden, jota koetusten hetkinä kaipaamme: ”Juuri [tieto siitä, että heidän elämänsä suunta oli sopuisuudessa Jumalan tahdon kanssa,] antoi entisajan pyhille voimaa kestää kaikki koettelemuksensa ja vainonsa sekä kestää – iloiten paitsi tavaroidensa tuhoamisen ja varojensa hukkaamisen, mutta myös kärsiä kuoleman sen hirvittävimmässä muodoissaan; tietäen (ei yksinomaan uskoen), että kun tämä heidän maallinen telttamajansa purettaisiin, Jumalalla on taivaassa heitä varten ikuinen asunto, joka ei ole ihmiskätkettyä työtä (ks. 2. Kor. 5:1).”²

Edelleen he toivat esiin, että uhraamalla sen, mitä Jumala meiltä saattaakin vaatia, me saamme Hengen todistuksen siitä, että suunnamme on oikea ja Jumalalle mieleinen.³ Sen tiedon myötä uskomme ei enää tunne rajoja, koska meillä on varmuus, että aikanaan Jumala kääntää jokaisen vastoinikäymisen meidän voitoksemme. (Ks. OL 97:8–9.)

Voimaa ”jumalisuuden voiman” kautta

Olemme tarkastelleet ensiksi Jumalan voimaa antavia siunauksia ja toiseksi sitä uskon lahjaa, jonka Jumala suo niille, jotka pitävät liittonsa Hänen kanssaan. Viimeinen mainitsemani tapa, jolla saamme voimaa liitoista, on jumalallisen voiman suominen. Liiton mukainen sitoumuksemme taivaalliselle Isällemme suo Hänen antaa jumalallisen vaikutuksensa, ”jumalisuuden voiman” (ks. OL 84:20), tulvia elämäämme. Hän voi tehdä niin, koska osallistumalla pappeuden toimituksiin me käytämme tahdonvapauttamme ja päätämme ottaa sen vastaan. Meidän osallistumisemme näihin toimituksiin osoittaa myös, että olemme valmiita hyväksymään sen lisävastuun, joka tulee suuremman valon ja hengellisen voiman myötä.

Kaikissa toimituksissa, varsinkin temppelitoimituksissa, meille suodaan voimaa korkeudesta (ks. OL 109:22). Tämä ”jumalisuuden voima” tulee Pyhän Hengen hahmossa ja vaikutuksesta. Pyhän Hengen lahja on osa uutta ja ikuista liittoa. Se on välttämätön osa kastettamme, Hengen kastetta. Se on armon sanansaattaja, jonka avulla Kristuksen veri ottaa pois meidän syntimme ja pyhittää meidät (ks. 2. Nefi 31:17). Se on lahja, jolla Aadamin sisäinen ihminen tuli eläväksi (ks. Moos. 6:65). Juuri Pyhän Hengen

avulla muinaiset apostolit kestivät kaiken, mitä kestivät, ja pappeuden avaimiensa avulla he veivät evankeliumin omana aikanaan tunnettuun maailmaan.

Kun olemme solmineet jumalallisia liittoja, Pyhä Henki on meidän Lohduttajamme, oppaamme ja kumppanimme. Pyhän Hengen hedelminä meissä pysyvät kuolemattoman kirkkauden rauha, totuus kaikista asioista, Hän, joka elävöittää kaiken, joka tekee kaiken eläväksi, Hän, joka tietää kaikki asiat ja jolla on kaikki voima viisauden, armon, totuuden, oikeudenmukaisuuden ja oikeuden mukaan (ks. Moos. 6:61). Pyhän Hengen lahjoja ovat todistus, usko, tieto, viisaus,

ilmoitukset, ihmeteot, parantaminen ja rakkaus, vain muutamia mainitakseni (ks. OL 46:13–26).

Pyhä Henki vahvistaa sananne, kun opetatte ja todistatte. Kun puhutte vihamielisessä ympäristössä, Pyhä Henki panee sydämeenne sen, mitä teidän tulee sanoa, ja täyttää Herran lupauksen: ”Ette joudu häpeään ihmisten edessä” (OL 100:5). Pyhä Henki ilmoittaa, kuinka voitte raivata seuraavan ylipääsemättömältä näyttävän esteen. Teissä vaikuttavan Pyhän Hengen kautta muut voivat tuntea Kristuksen puhtaan rakkauden ja saada voimaa ponnistella eteenpäin. Lupauksen Pyhän Hengen ominaisuudessaan Pyhä Henki myös vahvistaa liittojenne pätevyyden ja voiman sekä sinitöi Jumalan lupaukset teidän päällenne (ks. OL 88:4–5; 109:14–15).

Taivaallinen Isä on teidän kanssanne

Jumalalliset liitot saavat aikaan vahvoja kristittyjä. Kehotan jokaista tulemaan kelvolliseksi saamaan kaikki ne pappeuden toimitukset, jotka voitte saada, ja vastaanottamaan ne ja pitämään sitten uskollisesti liitoissa tekemänne lupaukset. Pitäkää vaikeina hetkinä liitonne tärkeimmällä sijalla ja pitäkää tarkoin kiinni kuuliaisuudestanne. Silloin voitte pyytää uskossa, lainkaan epäilemättä, tarpeidenne mukaan, niin Jumala vastaa. Hän on antava teille voimia, kun teette työtä ja valvotte. Omana aikanaan ja omalla tavallaan Hän ojentaa teille kätensä ja sanoo: ”Tässä olen.” ■

Huhtikuun 2009 yleiskonferenssipuheesta ”Liittojen voima”.

VIITTEET

1. Ks. PKO, ”Liitto”, scriptures.lds.org/fi.
2. *Lectures on Faith*, 1985, s. 67.
3. Ks. *Lectures on Faith*, s. 69–71.

MITÄ NÄET JA YMMÄRRÄT?

Kun tutkimme ja pohdimme evankeliumin toimituksiin sisältyviä vertauskuvia, ajatuksemme keskittyvät Jeesukseen Kristukseen.

David A. Edwards

kirkon lehdet

Koska vertauskuvia on kaikkialla ympärillämme, me emme usein ajattele niitä kovinkaan paljon. Mutta se, että kiinnitämme tarkempaa huomiota evankeliumin vertauskuviin, voi olla avain suurempaan ymmärrykseen.

Pyhissä kirjoituksissa käytetään sellaisia sanoja kuten *malli, kuvajainen, vertauskuva, tunnus, merkki, vertaus, muisto* ja *todistus* kuvailemaan jotakin, minkä tarkoituksena on suunnata ajatuksemme kohti jotakin muuta (ks. Moos. 6:63). Esimerkiksi kun viimeisellä aterialla Jeesus asetti

sakramentin, Hän antoi opetuslapsilleen murretun leivän, joka näiden oli tarkoitus syödä, ja sanoi: ”Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni.” (Luuk. 22:19.) Ilmiselvästikään leipä ei ollut kirjaimellisesti Hänen ruumiinsa. Kuten Hän sanoi, sen tarkoituksena on *muistuttaa* meitä Hänen ruumiistaan – ja *paljosta muustakin*. Juuri siitä syystä vertauskuvat ovat niin voimallisia – ne viestivät ilman kieltä ja tuovat heti mieleen lukuisia niihin liittyviä ajatuksia, jotka lisäävät syvyyttä ja merkitystä.

Toimitukset eivät tietenkään ole pelkästään vertauskuvallisia tekoja. Niiden myötä tulee todellista voimaa, joka siunaa meitä pappeuden valtuuden kautta. Mutta niihin sisältyy myös vertauskuvia, jotka kertovat meille Vapahtajasta ja tekemistämme liitoista. Jo se, että henkilö mukautuu pappeuden toimitukseen ja ottaa sen vastaan, on ulkoinen merkki hänen uskostaan ja nöyryydestään. Ohessa on monia vertauskuvia sekä myös ajatuksia, jotka liittyvät kaste-, konfirmointi- ja sakramenttitoimituksiin. ■

KASTE

Vesi: peseminen, puhdistaminen synnistä

Valkoiset vaatteet: puhtaus ("kukaan ihminen ei voi pelastua, ellei hänen vaatteitaan ole pesty valkoisiksi -- [ja] pesty puhtaksi -- hänen [Kristuksen] verellään" [Alma 5:21]); yhdenvertaisuus (kastettaessa kaikilla on samantyyppiset vaatteet, olivatpa he rikkaita tai köyhiä, sillä "kaikki ovat Jumalalle yhdenvertaisia" [2. Nefi 26:33])

Kohotettu oikea käsi: kurkottautuminen kohti taivasta, todistaminen taivaalle; myös valan merkki (ks. 1. Moos. 14:22; Dan. 12:7)

Upottaminen: kuolema, haudaus ja Kristuksen ylösnousemus (ks. Room. 6:3-4); hengellinen uudestisyntymisemme Kristuksessa ("syntyä vedestä" [ks. Joh. 3:5])

KONFIRMOINTI

Kätten päällepaneminen: henkilöt, jotka edustavat Jumalaa, koskettavat fyysisesti, siirtävät siunauksia Jumalalta muille

Pyhän Hengen lahjan vastaanottaminen: käytetään nimitystä "tulen kaste" (ks. 2. Nefi 31:13); puhdistuminen ja hengellinen uudestisyntyminen Kristuksessa

SAKRAMENTTI

Leivän syöminen: Jeesuksen Kristuksen ruumiin muistaminen (ks. Matt. 26:26–29), elämän leipä ("joka tulee minun luokseni, ei koskaan ole nälissään" [Joh. 6:35], "se, joka syö tätä leipää, elää ikuisesti" [Joh. 6:58])

Polvistuminen rukoukseen: nöyryys, alistuminen Jumalan tahtoon; merkki ikuisesta liitosta (ks. OL 88:131)

Leivän murtaminen: Kristuksen ruumiissaan kokema kärsimys meidän puolestamme, Hänen fyysinen kuolemansa, Hänen ylösnousemuksensa, jotta me voisimme elää jälleen

Leivän ja veden asettaminen seurakunnan eteen: vertauskuvat Kristuksen uhrista, joka päätti uhraamisen verta vuodattamalla (ks. Alma 34:13–14); nykyään tuomme Herralle uhrina "särkyneen sydämen ja murtuneen mielen" (OL 59:8)

Veden (alun perin viinin) juominen: Kristuksen veri (vuodatettiin Hänen kärsiessään Getsemanessa, sotilaiden käsissä ja ristillä), joka "puhdistaa meidät kaikesta synnistä" (1. Joh. 1:7) ja "kuuluu Isän liittoon [syntiemme] anteeksiantamiseksi" (Moroni 10:33); veri, joka on "elämän eli kaiken lihan elinvoimaisuuden [tyyssija]" (PKO, "Veri"; scriptures.lds.org/fi) ja joka uhrin kautta sovittaa synnit (ks. 3. Moos. 17:11); elävä vesi (ks. Joh. 4:14)

KESKITTYY SOVITUKSEEN

"Jokainen evankeliumin toimitus keskittyy tavalla tai toisella Herran Jeesuksen Kristuksen sovitukseen, ja varmastikin siitä syystä tämä nimenomainen toimitus [sakramentti] kaikkine vertauskuvineen ja kuvakieleen tulee eteemme vaittomammin ja useammin kuin mikään muu toimitus elämässämme."

Ks. vanhin Jeffrey R. Holland kahden toista apostolin koorumista, "Tehkää tämä minun muistokseni", *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 67.

OSALLISTU KESKUSTELUUN

MITÄ VOISIT POHTIA ENNEN SUNNUNTAITA?

- Kuinka kaste-, konfirmointi- ja sakramenttitoimituksiin sisältyvät vertauskuvat auttavat sinua muistamaan Vapahtajan ja liittosi?
- Mitä käyt läpi mielessäsi joka viikko sakramentin aikana?

MITÄ VOISIT TEHDÄ?

- Kirjoita päiväkirjaasi, mitä olet ajatellut tai tuntenut sakramentin aikana.
- Puhu kirkossa jostakin sakramenttiin sisältyvästä vertauskuvasta ja siitä, kuinka se auttaa sinua muistamaan Vapahtajan.

MEIDÄN PALSTAMME

KASTE ISOISÄNI PUOLESTA

Olen kiitollinen siitä, että nuortemme johtohenkilöt suunnittelivat käynnin temppeliin. Kun valmistauduimme tälle matkalle Apiaan Samoassa, olimme onnellisia tästä harvinaisesta mahdollisuudesta. Menimme iloittelemme temppeliin kastettaviksi kuolleiden puolesta – niiden puolesta, jotka ovat henkimaailmassa ja odottavat, että me löydämme heidän tietonsa ja teemme työn heidän puolestaan.

Kasteiden aikana näin, kuinka eräs nuori mies ryhmässämme kastettiin isoisäni Faataga Agavalen puolesta. Silmissäni oli ilon kyyneliä, ja tiesin, että isoisän henki oli siellä läsnä. Olen hyvin onnellinen siitä, että pystyimme tekemään temppelissä työn hänen puolestaan.

Saini Agavale, Samoa

ELINTÄRKEÄÄ TIETOA YSTÄVÄLTÄ

Teini-iässä en pitänyt kirkossa käymisestä, joten en tiennyt paljoakaan Raamatusta tai Jumalasta enkä edes halunnutkaan. Kun olin 17-vuotias, eräs ystäväni kertoi minulle olevansa mormoni. Minulla ei ollut aavistustakaan, mikä mormoni on. Sanoin ystäväleni: "Jos haluan tietää jotakin siitä kirkosta, otan itse selvälle."

Huomatessaan, etten ollut liiemmin kiinnostunut uskonnosta, ystäväni antoi minulle Mormonin kirjan ja pyysi minua lukemaan sen ja rukoilemaan sen johdosta. Hän ei painostanut minua. Kun myöhemmin samana iltana avasin kirjan, huomasin hänen todistuksensa, joka oli kirjoitettu kirjan etukanteen. Sitä lukiessani tunsin, että minun pitäisi saada lisää tietoa Mormonin kirjasta. Niinpä aloin lukea Ensimmäistä Nefin kirjaa. En voinut laskea kirjaa käsistäni. Tarvitsin lisää tietoa.

Eräessä perheillassa ystäväni perhe opetti minulle Jeesuksen Kristuksen evankeliumia. Kaikki tuntui ymmärrettävältä. Pian lähetysaarnaat opettivat minua, ja minut kastettiin ja konfirmoitiin Herran tosi kirkon jäseneksi. Evankeliumi auttoi minua tietämään, kuka olen, mistä olen tullut ja mihin voisin päästä, jos olen uskollinen.

Kun muistelen tapahtunutta, huomaan, kuinka Pyhä Henki auttoi minua tuntemaan halua saada lisää tietoa. Saadessani lisää tietoa asenteeni kirkkoa ja Jumalaa kohtaan muuttui. Ensimmäistä kertaa elämässäni halusin tehdä sitä, mitä Hän halusi minun tekevän.

Mormonin kirja muutti elämäni, ja olen kiitollinen ystävälleni, joka antoi sen minulle. Tosi ystävä kertoo tämänkaltaisesta elintärkeästä tiedosta.

Michael P., Ohio, USA

Randall L. Ridd

toinen neuvonantaja,
Nuorten Miesten ylin
johtokunta

TYÖ

KUKA SITÄ TARVITSEE?

Työ ei ehkä aina ole hauskaa, mutta saatat yllättyä, miten hyvän olon se voi antaa.

Kun olin nuori mies, nautin pelaamisesta ja hauskan pitämisestä siinä missä muutkin. Ja kun täytin 16 vuotta, minusta oli hauskaa käydä treffeillä ja viettää aikaa ystäväni parissa. Pidin kaikesta sellaisesta paljon enemmän kuin työnteosta.

Mutta minulla oli työtä, kuten monilla teistäkin. Isäni työskenteli rakennusallalla. Hän rakensi omakotitaloja, ja usein hän värväsi kolme veljeäni ja minut avukseen. Työ oli hikistä ja vaativaa. Aika ajoin en todellakaan olisi halunnut olla töissä. Mutta aikatauluista oli pidettävä kiinni ja työprojektit oli saatava valmiiksi, joten teimme joka päivä kovasti töitä, kunnes työ tuli valmiiksi. Vaikka en sitä silloin käsittänytkaan, niin työskentely perheeni kanssa opetti minulle lukuisia asioita.

Työn tekeminen kunnolla tuottaa tyydytystä

Omakotitalojen rakentaminen vie paljon aikaa sekä vaatii kovasti ponnistelua ja tarkkuutta. Yksi osa-alue, jossa minun mielestäni meidän ei olisi tarvinnut olla niin tarkkoja, oli talon perustusten kaivaminen. Isäni oli toista mieltä.

Kun talon perustusta tehdään, täytyy ensin kaivaa maata ja valaa anturat. Anturat ovat betonialustoja, jotka kattavat laajemman alueen kuin sokkeli. Kun anturat on valettu ja ne ovat kovettuneet, niiden päälle valetaan sokkeli. Sitten anturat peitetään soralla.

Mietin usein sitä, oliko sillä tosiaan väliä, ovatko anturat täysin suorakulmaisia. Nehän kuitenkin peitetään soralla, kukaan ei koskaan näkisi niitä eikä niiden muoto heikentäisi talon

tukirakennetta. Mutta silti isäni halusi anturoiden olevan tasaisia neliöitä, jotka oli mitattu tarkasti ja huolellisesti, ja hän teki niin jokaisen rakentamansa talon kohdalla.

Kun muistelen tätä, käsitän, että isäni toimi yhtä huolellisesti kaikessa, mitä hän teki työssään – niissäkin asioissa, joita omistaja ei koskaan huomaisi. Se, että hän kiinnitti tarkkaa huomiota yksityiskohtiin, merkitsi sitä, että ihmiset pystyivät luottamaan siihen, että hän teki hyvää työtä, ja hän sai tyydytystä tietäessään, että hänen työnsä oli ensiluokkaista ja että omistajat arvostivat sitä.

Saattaa tulla tilanteita, jolloin yksistään sinä ja Herra tiedätte, kuinka hyvin olet tehnyt sen työn, joka oli sinun tehtävänäsi. Voit olla varma siitä, että Herra *kyllä* tietää ponnistelusi. Kun teet parhaasi, olet tyytyväinen

itseesi ja tiedät, että olet oppinut nuhteettomuutta, luotettavuutta ja hyödyllisiä taitoja.

Opit omasta kokemuksestasi, miten arvokas on Herran sadonkorjuun laki: "Mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää" (Gal. 6:7; ks. myös OL 130:20–21).

Asenne vaikuttaa kaikkeen

Perustusten kaivaminen merkitsi pitkiä, hikisiä tunteja, ja minun on myönnettävä, ettei asenteeni sitä kohtaan ollut aina kohdallaan. Milloin vain äitini huomasi minun valittavan siitä, että jouduin työskentelemään, hän sanoi: "Pidä varasi. Menetät siunauksesi, ja joudut kumminkin tekemään työtä!" (Ks. OL 58:28–29.) Hän oli oikeassa. Valittamalla työstä ei koskaan päässyt eroon; siinä vain menetti tyytyväisyyden ja monia työn

tekemisen tuomia siunauksia.

Huomasin, että kun päätin kuunnella äitiä ja tehdä työtä iloisin mielin, aika kului paljon nopeammin, työ tuli tehdyksi paljon paremmin ja olin paljon onnellisempi kuin olin ollut valittaessani. Asenne vaikuttaa kaikkeen.

Tärkeintä työtä on Jumalan työ

Palveleminen lähetystyössä oli minulle käännteentekevä kokemus. Opin ymmärtämään, että mikään työ ei ole tärkeämpää kuin meidän taivaallisen Isämme työ, joka on siunata meidän, lastensa, elämää: "Sillä katso, tämä on minun työni ja kirkkauteeni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen" (Moos. 1:39).

Kun olet mukana taivaallisen Isän työssä palvellen Hänen lapsiaan, niin Alman tavoin saat suurta iloa

toimiessasi "[välineenä] Jumalan käsissä jonkun sielun johdattamisessa parannukseen; ja tämä on [sinun ilosi]" (Alma 29:9).

Kutsu

Kuka siis tarvitsee työtä? Me kaikki tarvitsemme! Se on itseluottamuksen, saavutusten ja ilon lähde tässä elämässä. Kun ryhdyt iloiten työhön, niin kylvämiesi siementen ansiosta ihmiset ympärilläsi korjaavat runsasta satoa.

Kutsun sinua miettimään asioita, joita minä olen oppinut, kun viikolla hoidat tehtäviäsi, ja sitten tekemään tämän kokeen: kun sinulle seuraavan kerran annetaan jokin työ tehtäväksi, tee se parhaasi mukaan, säilytä iloinen asenne ja katso, mitä tapahtuu. Saatat yllättyä, miten onnelliseksi se sinut tekee ja miten hyvän olon siitä saat. ■

PUTKIEN SIIRTÄMISTÄ MUTAISISSA KENGISSÄ

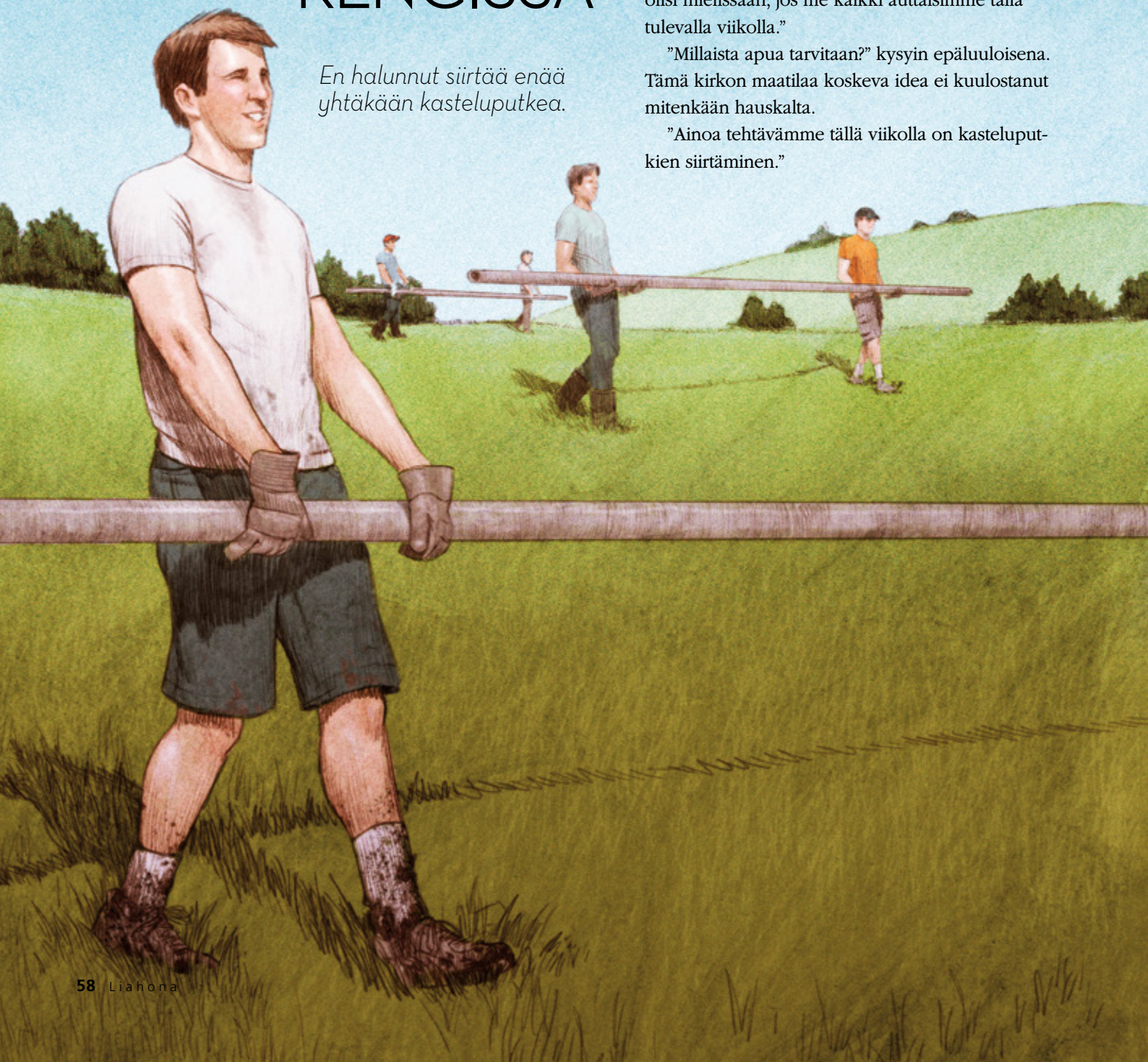
*En halunnut siirtää enää
yhtäkään kasteluputkea.*

Raymond M. Allton

"Kiitos, piispa Rowley. Autamme mielellämme." Veli Hulet, diakonien koorumimme neuvoja, otti piispan antaman kirjoituslupaan ja ilmoitti: "Tässä on lista, johon vapaaehtoiset voivat merkitä ilmoittautumisensa työhön kirkon maatilalle. Olen varma, että Herra olisi mielissään, jos me kaikki auttaisimme tällä tulevalla viikolla."

"Millaista apua tarvitaan?" kysyin epäluuloisena. Tämä kirkon maatilaa koskeva idea ei kuulostanut mitenkään hauskalta.

"Ainoa tehtävämme tällä viikolla on kasteluputkien siirtäminen."

Putkien siirtäminen! Sanat saivat minussa aikaan kauhun väreitä. Ajatukseni kääntyivät aikaan muutama kuukausi aikaisemmin, jolloin äiti oli vaatinut minua hankkimaan kesätyön. Meidän pikkukaupungissamme se tarkoitti aika lailla yhtä asiaa – putkien siirtämistä. Niinpä koko kesän minä ja serkkuni Scott siirsimme putkia.

Kesätyömme ensimmäisenä päivänä seisoi tuijottaen valtavaa vihreää sinimailasmaisemaa. Kahdentoista metrin pituiset putket oli liitetty yhteen suoraksi linjaksi, joka näytti ulottuvan kilometrien päähän. Lyhyen koulutuksen jälkeen Scott ja minä irrotimme ensimmäisen putkemme. Scott nosti putken oman puoleisen pään ylös, ja kylmä vesi ryöpsähti tennareilleni kastellen ne läpimäriksi. Kannoimme putkea läpi tahmean mudan ja yhdistimme sen seuraavaan liitoskohtaan. Kun kävelimme takaisin hakemaan seuraavaa putkea, litisivät tossuni kävivät raskaammiksi mudan juuttuessa niihin yhä paksumpina kerroksina. Lopulta vaattemme ja mielialamme olivat mudan, veden ja hien kyllästämät.

Ajatukseni palasivat vapaaehtoistyöhön kirkon maatilalla. "Tuota, enpä usko, että pääsen", takeltelin. "Minulla on töitä joka aamu."

"Se ei ole mikään ongelma", veli Hulet vakuutti. "Menemme kirkon maatilalle aina iltapäivisin." Veli Hulet pani ilmoittautumislistan kiertämään. "Kun kukin teistä asetettiin pappeuteen, teille annettiin voima toimia Jumalan nimessä. Ja kun me palvelemme Häntä palvelemalla muita, me toimimme Hänen nimessään. Sitä paitsi kun me kaikki olemme auttamassa, niin työ ei tunnu ollenkaan vaikealta."

Lista tuli minun kohdalleni. En ollut uskoa, että tähän mennessä jokainen oli ilmoittautunut menemään joka päivä tällä viikolla. Eivätkö he tienneet, miten kurjaa siitä tulisi? Tunsin raskaana ikätoverieni vanhurskaan painostuksen. Vastahakoisesti kirjoitin nimeni ja annoin listan eteenpäin.

Maanantaina iltapäivällä istuin huoneessani toipumassa aamupäivän työstäni, kun kuulin veli Huletin tuuttaavan ulkona autonsa äänitorvea. Epäroin hetken, ennen kuin vaihdoin päälleni haisevat ja kosteat työvaatteeni.

Pian saavuimme kirkon maatilalle. Minua lukuun ottamatta kaikki ryntäsivät kohti peltoa. Minä tulin jäljessä, pää painuksissa, kiviä potkien, kun yhtäkkiä tunsin käden olallani. "Kiitos, että tulit kanssamme", veli Hulet sanoi

kannustaen. "Tiedän, että teit kovasti töitä tänä aamupäivänä." Kävelimme hetken aikaa yhdessä vaitonaisina. Sitten hän kiiruhti edelle organisoimaan ryhmää.

Katsoin häntä ja mietin, mitä hän oli sanonut minulle. Olin tehnyt kovasti töitä sinä aamupäivänä. Olin väsynyt ja haisin ja halusin mennä kotiin. Mutta entä veli Hulet? Hänkin oli tehnyt kovasti töitä sinä aamupäivänä. Niin olivat tehneet totta puhuen kaikki pojatkin. Miksi he siis näyttivät iloitsevan siellä olemisesta?

Sain muut kiinni, ja aloimme työskennellä. Aluksi yritin piristää itseäni ajattelemalla, miten jaloa uhrausta olin tekemässä. Mutta pian itsekeskeiset ajatukseni haihtuivat ja huomasin, kuinka nopeasti etenimme, kun kaikki olivat auttamassa. Nauroimme ja juttelimme, ja yhtäkkiä oivalsin, että oikeastaan minulla oli hauskaa! Muutaman lyhyen tunnin aikana olimme saaneet työmme tehdyksi.

Kun ajoimme kotiin, käsitin, että se, mitä olin luullut kestämättömäksi uhraukseksi, tuntuikin pieneltä. Kun kaikki olivat auttamassa, se ei itse asiassa tuntunut laisinkaan uhraukselta.

Veli Hulet pysäytti farmariautonsa talomme eteen ja käänsi katseensa minuun päin. "Kiitos avustasi tänään. Sinun ahkeruutesi helpotti meidän muiden urakkaa." Hän hymyili ja iski silmää.

Virnistin takaisin. "Kiitos, mutta kyllä se, että olimme yhdessä auttamassa, teki urakasta helpon." Kiipesin ulos autosta ja suljin oven.

Veli Hulet laittoi vaihteen päälle jatkaakseen matkaansa. "Nähdään huomenna, eikö niin?" hän huudahti avonaisesta ikkunasta.

"Joo. Nähdään huomenna", sanoin. ■

*Kirjoittaja asuu Utahissa
Yhdysvalloissa.*

Kun puhun ystäväilleni kirkosta, he sanovat, ettei heitä kiinnosta, koska siinä on liikaa sääntöjä. Mitä voin sanoa heille?

Asenteemme mitä tahansa ”sääntöä” kohtaan liittyy paljolti siihen, mihin olemme tottuneet. Jos ystäväsi eivät olisi tottuneet koskaan harjaamaan hampaitaan ja sanoisit heille, että sinä harjaat hampaasi joka päivä, koska niin sinua on opetettu, he saattaisivat pitää tätä sääntöä ahdistavana. Mutta sinä et oikeastaan edes pidä sitä sääntönä, koska siitä on yksinkertaisesti tullut tottumus, elämäntapa. Vaikka he saattaisivat ajatella, että se, ettei heidän tarvitse koskaan harjata hampaitaan, on eräänlaista vapautta, niin sinä tiedät, mihin ongelmiin se johtaa ja miten paljon paremmalta puhtaat, terveet hampaat tuntuvat.

Samoin on kirkon ”sääntöjen” laita. Ystäväsi saattavat pitää rajoittavina tasovaatimuksia, joita me noudattamme, mutta sinä tiedät, että Herra ja Hänen palvelijansa ovat antaneet ne meille auttaakseen meitä elämään parempaa elämää ja palaamaan taivaallisen Isän luokse. Lisäksi kuuliaisuus Jumalan käskyjä kohtaan tuo aina siunauksia, joista yksi hyvin tärkeä on Pyhän Hengen kumppanuus. Voit yrittää kuvailla näitä hyötyjä ja siunauksia ystävillesi, ja voit kertoa heille, että ainoa keino, jolla voimme todella tietää, ovatko ”säännöt” Jumalta, on se, että kokeilemme niitä (ks. Joh. 7:17). ■

Miksi Jumala loi meidät?

On tärkeää ymmärtää, ettei Jumala ole ”luonut” meitä siinä mielessä, että Hän olisi saanut meidät aikaan tyhjästä. Jokin perusosa meitä on ollut olemassa jo ennen hengelistä syntymäämme: ”Myös ihminen oli alussa Jumalan luona. Älyä eli totuuden valoa ei ole luotu eikä tehty, eikä sitä voidakaan luoda eikä tehdä.” (OL 93:29.) Koska tiedämme tämän, me tiedämme myös, että taivaallisen Isän motiivi Hänen luodessaan meidät ei ollut sattumanvarainen tai umpimähkäinen vaan syvällisen tarkoituksellinen. Profeetta Joseph Smith on opettanut: ”Jumala itse, joka havaitsi olevansa henkien ja kirkkauden ympäröimä, koska oli muita älykkäämpi, näki sopivaksi säätää lakeja, joiden avulla muut saisivat oikeuden edistyä kuten Hän oli edistynyt” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 218; ks. myös Moos. 1:39). Koska taivaallinen Isä halusi meidän saavan tilaisuuden edistyä ja tulla Hänen kaltaisikseen, Hän loi meidän henkemme ja laati pelastus- ja onnensuunnitelman, johon välttämättä sisältyy tämä maanpäällinen kokemus. Kenties silloin paras ja yksinkertaisin vastaus tähän kysymykseen on myös vastaus siihen, miksi Jumala ylipäätään tekee mitään: koska Hän rakastaa meitä. ■

KAIKKI EI OLE AINA SITÄ, MILTÄ SE NÄYTTÄÄ

Pidä huoli siitä, etteivät hauskanpitosi ja seikkailusi
vie sinua vaaralliselle tielle.

(Ks. Hel. 3:29.)

PALVELE OIKEISTA

Rasem Maluff

Vuonna 2011 tein yhden elämäni tärkeimmistä päätöksistä. Se on tuonut minulle suurimpia aarteita, mitä minulla on koskaan ollut. Päätin palvella lähetystyössä, mutta se ei ollut helppo päätös.

Herra antoi lapsuudessani ja nuoruudessani minulle mahdollisuuden nauttia jalkapallosta. Edustin Paraguayta kansainvälisissä otteluissa, ja matkustin Paraguayn nuorten jalkapallomaajoukkueen Libertadin kanssa Euroopassa, Aasiassa ja Etelä-Amerikassa.

Onneksi vanhempani ovat aina liittäneet urheiluharrastukseni rinnalle kunnollisen koulutuksen ja hengellisen kasvatuksen. Äitini usko ja todistus olivat ehdottomasti ne siemenet, joista oma uskoni ja todistukseni ovat kasvaneet. Hänen uskollisuutensa ansiosta osallistuin

seminaariin huolimatta kiireisestä urheiluajataulustani.

Vaikka olin kuullut kokoaikaisesta lähetystyöstä aina lapsesta asti, en osannut tehdä päätöstä lähetystyössä palvelemisesta. Se muuttui, kun isäni otti vastaan kutsun palvella seurakuntamme piispakunnassa. Se oli vaikea päätös isälleni, koska hän oli todella sitoutunut urheilu-uraani. Hän oli aina jalkapallotreeneissani ja -otteluissani, ja vietimme paljon aikaa yhdessä. Tästä syystä se, että hän ottaisi vastaan tehtävän palvella piispakunnassa, merkitsisi luopumista siitä ajasta, jolloin hän kannusti uraani.

Sen sakramenttikokouksen aikana, jolloin isäni esitettiin hyväksyttäväksi, mieleeni tuli voimallinen ajatus, että muiden uhraukset olisivat turhia, ellen minä olisi halukas uhraamaan tärkeitä asioita oikeista syistä. Todistusten

aikana joku puhui siitä ajatuksesta, että jos me olemme kuuliaisia, meidän perheemme voi olla ikuinen. Se ajatus kosketti sydäntäni ja päätin, että tekisin kaiken voitavani ollakseni perheeni kanssa ikuisesti. Sen sunnuntain luokissa käskyjen noudattamisen tärkeys tuotiin esiin lukuisia kertoja. Niin voimallisesti tunsin Hengen kehottavan minua palvelemaan Herraa, että perheillääni ilmoitin perheelleni päätöksestäni palvella lähetystyössä.

Päätökseni merkitsi sitä, että minun pitäisi keskeyttää korkeakouluopintoni

.....
Mikään muu ei ole antanut minulle niin suurta iloa ja rauhaa tai tuonut minulle niin monia ihmisiä kuin lähetystyöpalveluni.

**SINUN AIKASI
LÄHTEÄ
LÄHETYSTYÖHÖN**

*Katso (suomeksi
tekstitetty) video
uusiseelantilaisesta
rugbypelaajasta
Sidney Goingista
osoitteessa
lds.org/go/going130.*

SYISTÄ

sekä purkaa viisivuotinen sopimus, jonka olin tehnyt jalkapalloseurani kanssa. Alusta lähtien Herra avasi mahdollisuuksia ja kosketti ihmisten sydäntä niin, että sopimus voitiin purkaa.

Kun olin lähettänyt lähetystyöpaperini, kuuntelin huhtikuun 2011 yleiskonferenssia, jossa vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista kertoi Sidney Goingin lähetystyökokemuksesta. Tämä oli pelannut rugbya ammattilaisena ja kuulunut Uuden-Seelannin maajoukkueeseen. Se tosiseikka, että veli Going palveli lähetystyössä ja palasi myöhemmin jatkamaan ammattilaisuraansa, opetti minulle tärkeän asian. Sen puheen kuunteleminen yhä uudestaan on koko lähetystyöni ajan ja aina tähän päivään asti siunannut minua ja tuonut rauhaa sydämeeni. Lukemattomat

todistukset, joita perheeni sekä seurakuntamme ja vaarnamme jäsenet ovat lausuneet minulle eri aikoina, ovat paitsi vahvistaneet päätöstäni palvella myös tukeneet minua vaikeina hetkinä lähetystyössä.

Lisää tyytyväisyyttä elämäni on tuonut sekin, että päätökseni lähteä lähetystyöhön auttoi myös kolmea lähintä ystävääni tekemään päätöksen palvella lähetystyössä. Sittenmin he ovat palvelleet vyöhykejohtajina, lähetysjohtajan apulaisena ja jopa seurakunnanjohtajana. Nyt katseemme on kiinnittyneenä siihen kulkusuuntaan, joka suo meidän palata taivaallisen Isämme eteen.

En ole sama ihminen kuin olin kolme vuotta sitten. Suurimpana toiveenani on tehdä Herran tahto. Herra on siunannut minua satakeräisesti (ks. Matt. 19:29). Minulla on

elävä ja todellinen todistus taivaallisen Isän jumalallisuudesta, Hänen rakkaasta Pojastaan ja tämän sovituksen, Jumalan Pyhän Hengen puhdistavasta voimasta sekä näiden myöhempien aikojen ihmeellisestä, hämmästyttävästä ihmeteosta, jolloin evankeliumi on palautettu maan päälle profeetta Joseph Smithin kautta (ks. Jes. 29:14).

Sydämeni on tulvillaan rakkautta ja kiitollisuutta tästä pyhästä ajasta ja siitä, että olen saanut tuntea ja rakastaa niin monia veljiä ja sisaria Montevideon lähetyskentällä Uruguayssa. Harvat siunaukset ovat niin suurenmoisia kuin palveleminen heidän keskuudessaan. Mikään muu ei ole antanut minulle niin suurta iloa ja rauhaa tai tuonut minulle niin monia ihmeitä kuin lähetystyöpalveluni. ■
Kirjoittaja asuu Paraguayssa.

KYLLÄ MORMONIT USKOVAT JUMALAAAN

Lentokentällä kaukana kotoa minulla oli tilaisuus kertoa evankeliumista erälle tuntemattomalle.

Brenda Hernandez Ruiz

Olin matkustamassa Meksikosta Montanaan Yhdysvaltoihin, ja minulla oli vaihto Denverissä Coloradossa. Kävelin ympäri lentoasemaa ja katselin valtavista ikkunoista, miten lentokoneet laskeutuivat ja nousivat. Minua jännitti, koska en ollut lentänyt koskaan aikaisemmin. Lentokenttä näytti todella isolta.

Katsoin lippuani ja käsitin, että minulla oli kaksi tuntia aikaa, ennen kuin lentoni lähtisi. Päätin etsiä paikan, johon voisin istuutua lukemaan, kunnes nousisin koneeseen. Minua pelotti, kun etsin istumapaikkaa. Miltei kaikki paikat olivat varattuja. Päätin istuutua erään vanhan rouvan viereen, joka näytti olevan yksin. Hän oli ainoa, joka ei näyttänyt minusta pelottavalta.

Kesti varmaan tunnin, ennen kuin päätin puhua hänen kanssaan. Esittelin itseni. Hän tuntui todella mukavalta ja oli

innokas kertomaan minulle lapsenlapsensa saavutuksista. Hän pyysi minua kertomaan vähän itsestäni, ja kerroin hänelle kaiken elämästäni Meksikossa. Sitten yhtäkkiä tunsin halua kertoa hänelle evankeliumista. Hän kysyi minulta uskonnostani, ja kerroin hänelle, että olen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen.

Hän sanoi, ettei ollut koskaan kuullutkaan siitä.

Hymyilin ja sanoin: ”Meidät tunnetaan myös nimityksellä mormonit.”

Siinä samassa hänen suhtautumisensa muuttui. Hänen kasvojensa ilme ja hänen puhetapansa muuttuivat. Hän ei tuntunut tietävän, mitä sanoa. Minusta tuntui, että keskustelumme oli päättynyt, mutta yritin jatkaa puhumista hänen kanssaan. Kysyin häneltä hänen uskonnostaan. Hän vastasi epäroimättä: ”Minä olen katolilainen.”

Sitten hän sanoi: ”En ymmärrä. Sinä olet niin mukava tyttö. Vaikutat kunnolliselta. Miksi siis haluat olla mormoni?”

Tämä kommentti hätkähdytti minua, enkä osannut vastata. Pidin mielessäni rukouksen ja pyysin, että taivaallinen Isä auttaisi minua selittämään, mitä myöhempien aikojen pyhänä oleminen merkitsee minulle. Kerroin tälle rouvalle, että minusta on ihanaa olla kirkon jäsen ja että evankeliumin opetusten ansiosta pystyn olemaan parempi ihminen ja näkemään asiat laajemmin.

Hän näytti yllättyneeltä ja sanoi: ”Mormonit eivät usko Jumalaan.”

Yritin olla nauramatta tälle kommentille. Sen sijaan hymyilin ja käsitin, että tämä oli tilaisuuteni kertoa hänelle totuus. Selitin joitakin perususkonkäsityksiämme. Kerroin

hänelle pelastussuunnitelmasta ja perheiden tärkeydestä. Hän ei vielääkään näyttänyt vakuuttuneelta, joten päätin lausua hänelle todistukseni. Siinä valtavalla lentoasemalla minua siunattiin rohkeudella lausua todistukseni Joseph Smithistä, elävästä profeetasta ja elävistä apostoleista sekä rakkaudesta, jota tunnen evankeliumia ja Mormonin kirjaa kohtaan.

Katsoin kelloa. Minun oli aika mennä koneeseeni.

Se iltapäivä vahvisti todistustani tavalla, jota en ole kokenut koskaan aiemmin. Olen onnellinen, että lausuin hänelle todistukseni, ja olen kiitollinen siitä, että pystyin omalta osaltani muuttamaan hänen mielipiteensä kirkkomme jäsenistä. Voin nyt olla luottavaisempi, kun joku kysyy minulta kirkosta. ■

Kirjoittaja asuu Chihuahuassa Meksikossa.

**Presidentti
Boyd K. Packer**
kahdentoista
apostolin koorumin
presidentti

*Kahdentoista aposto-
lin koorumin jäsenet
ovat Jeesuksen
Kristuksen erityisiä
todistajia.*

Mitä voimme tehdä, jotta **OLISIMME** **KELVOLLISIA** tuntemaan Hengen vaikutuksen?

Kuuntele kohottavaa musiikkia.

Puhu kunnioittavasti.

Tee parannus, kun olet tehnyt väärin.

Pukeudu säädyllisesti.

Jos teet näin,
sinua varjellaan
ja Pyhä Henki
johdattaa sinua.

Emma R., 11, Texas, USA

Muutama vuosi sitten pidin perheilläni oppiaiheen uskosta. Perheessäni oli puhuttu uskosta usein ja paljon, koska iso-veljelläni oli kysymyksiä siitä, miksi me tarvitsemme uskoa. Minä kylvin pieneen kuppiin siemenen, jonka olin säästänyt cantaloupemelonista. Sanoin perheelleni, että usko on kuin siemen. Jos siemenestä pitäisi hyvää huolta, se itäisi ja kasvaisi.

Meillä ei ollut koskaan ollut miljoonakaan menestystä puutarhahoidossa. Mutta toivoin, että saisin tämän kasvin kasvamaan ja että voisin olla hyvänä esimerkkinä uskosta. Panin kupin ikkunalle ja huolehdin siitä. Odotin ja rukoilin, että siemeneni alkaisi kasvaa.

Olin miltei luopunut toivosta, mutta viikon kuluttua näin vihdoinkin jotakin vihreää itävän. Se sai kasvaa ikkunalla vielä toisen viikon. Sitten vanhempani auttoivat minua löytämään takapihan kukkapenkistä paikan, johon saatoin istuttaa kasvin.

Pidin hyvää huolta kasvistani. Kastelin sitä ja kitkin pois rikkaruohot. Se kasvoi koko ajan yhä suuremmaksi. Olin hyvin innoissani!

Viikkojen kuluttua huomasin kukkia ja sitten alkoi näkyä pieniä hedelmiä. Katselimme, kuinka yhdestä pienestä siemenestäni verstoneessa köynnöksessä kasvoi seitsemän cantaloupemelonina. Minulle se oli ihme ja vastaus rukouksiini. Hedelmä oli makeaa, aivan kuten

sanotaan kohdassa Alma 32:42: ”Ja uutteruutenne ja uskonne ja kärsivällisyytenne ansiosta ravitessanne sanaa, jotta se juurtuisi teissä, katso, lopulta te saatte poimia sen hedelmää, joka on mitä kallisarvoisinta, joka on makeampaa kuin kaikki, mikä on makeaa.”

Tämä kokemus teki minut hyvin onnelliseksi ja opetti minulle ja perheellemme, että usko on Jeesuksen Kristuksen evankeliumin tosi periaate. ■

SINUN VUOROSI

Haluaisimme kylvää siemenen sinun kanssasi: oletko ajatellut, että voisit kertoa kokemuksestasi *Liahonalle*? Haluamme kuulla tosi kertomuksia siitä, kuinka sinä elät Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan. Voisit esimerkiksi kirjoittaa tilanteesta, jolloin rukoukseesi on vastattu tai kun olet kutsunut ystävän kirkkoon.

Vanhempasi voivat auttaa sinua lähettämään kertomuksesi: verkossa osoitteessa liahona.lds.org, sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai postitse sivulla 3 olevaan osoitteeseen. Muistathan laittaa mukaan seurakuntasi nimen ja vanhempiesi antaman luvan.

MIKSI ON HIENOA, ETTÄ MEILLÄ ON RUUMIS?

Ruumiimme on niin tärkeä ja pyhä, että Herra kutsuu sitä temppeliksi (ks. 1. Kor. 3:16–17).

Ja ruumiista eli kehosta on myös iloa! Sen ansiosta voimme juosta, laulaa, kiivetä, nauraa, piirtää, uida, tanssia ja tehdä muita hauskoja juttuja. Kehomme avulla voimme myös oppia, auttaa ihmisiä, luoda perheen ja tehdä maailmasta paremman paikan.

MIKSI MEILLÄ ON RUUMIS?

Ennen kuin me synnyimme, me olimme henkiä, joilla ei ollut fyysistä ruumista. Oli monia asioita, joita emme voineet tehdä, ennen kuin meillä olisi ruumis. Jumala lähetti meidät maan päälle saamaan ruumiin. Meillä täytyy olla sekä henki että ruumis, jotta meistä tulisi taivaallisen Isän kaltaisia (ks. OL 88:15).

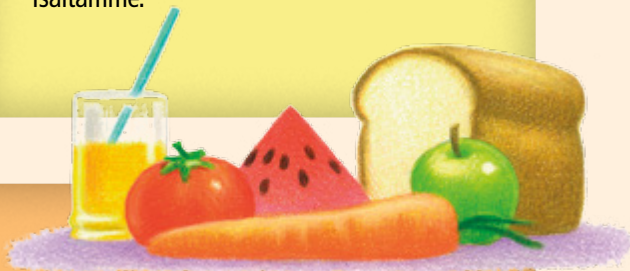
Minun ruumiini on

MITÄ JOS KEHOSSANI ON PIIRTEITÄ, JOISTA EN PIDÄ?

Joskus kehomme ei näytä, liiku tai toimi sillä tavalla kuin haluaisimme. Mutta riippumatta siitä, miltä kehomme näyttää nyt, me voimme päättää olla siitä kiitollisia ja käyttää sitä tehdäksemme hyvää täällä maan päällä. Jonakin päivänä jokainen meistä nousee kuolleista ja saa kehon, joka on täydellinen (ks. Alma 40:23). Jumala rakastaa meitä riippumatta siitä, millainen keho meillä on, ja mekin voimme rakastaa itseämme.

MIKSI KAIKKI EIVÄT NÄYTÄ SAMANLAISILTA?

Kehoja on monenlaisia, monenvärisiä ja monenkokoisia, ja tämä kuuluu taivaallisen Isän suunnitelmaan. Vaikka jokaisen keho on erilainen, meidät kaikki on luotu Jumalan kuvaksi (ks. 1. Moos. 1:26). Tämä tarkoittaa sitä, että meidän kehomme on luotu Hänen täydellisen kehonsa mukaan. Joka ikinen keho on kaunis, koska niistä jokainen on lahja rakastavalta taivaalliselta Isältäämme.

KUINKA MINUN TULEE KOHDELLA KEHOANI?

Meidän tulee kohdella kehoamme samalla tavalla kuin huolehtisimme mistä tahansa kallisarvoisesta aarteesta – osoittaen rakkautta ja kunnioitusta. Profeettojensa ja viisauden sanan kautta taivaallinen Isä on kertonut meille, mikä kehollemme on haitaksi ja mikä on hyödyksi. On paljon sellaista, mitä voimme tehdä huolehtiaksemme kehostamme:

- Syö terveellistä ruokaa ja harrasta liikuntaa.
- Pukeudu säädyllisesti ja pidä kehosi puhtaana.
- Kunnioita muiden ihmisten kehoa.
- Älä rumenna kehoasi tatuoinneilla tai lävistyksillä.
- Älä käytä huumeita, alkoholia, tupakkaa, kahvia tai teetä.
- Pelaa sellaisia pelejä, jotka ovat hauskoja ja turvallisia, ja pysy erossa toiminnoista, jotka ovat vaarallisia.

Kun pidämme huolta kehostamme, pystymme paremmin tuntemaan Pyhän Hengen.

Kun me pidämme huolta ruumiistamme sillä tavalla kuin Jumala on käskenyt, meitä siunataan! (Ks. Moosia 2:41; OL 89:18–21.)

TEMPPELI

Marissa Widdison
kirkon lehdet

Meistä tulee kirkon jäseniä, kun meidät kastetaan ja konfirmoidaan

Jennifer Maddy

Mariela tuli koulusta kotiin otsa rypyssä. ”Mikä hätänä?” äiti kysyi samalla kun istutti kukkia puutarhaan.

”Sonia lupasi leikkiä minun kanssani, mutta sitten hän ei leikkinytkään”, Mariela sanoi. Hän lysähti maahan äidin viereen.

”Olen tosi pahoillani”, äiti sanoi. ”On tärkeää pitää lupaukset. Ensi viikolla kun sinut kastetaan ja konfirmoidaan, sinä teet liiton ja siinä sinäkin annat joitakin hyvin tärkeitä lupauksia.”

”Thanko totta?” Mariela kysyi. Hän oli innoissaan kasteelle menemisestä.

Äiti istutti maahan keltaisia kukkia. ”Sinä lupaat noudattaa käskyjä. Lupaat myös ottaa Jeesuksen Kristuksen nimen päällesi. Mitä taivaallinen Isä lupaa, jos teet näin?”

Mariela mietti, mitä hänelle oli opettettu Alkeisyhdistyksessä. ”Että Pyhä Henki on minun kanssani.”

”Aivan oikein”, äiti sanoi. ”Lisäksi sinusta tulee Jeesuksen kirkon jäsen. Millä tavoin voit pitää lupauksesi noudattaa käskyjä?”

”Voin olla ystävällinen ja voin puhua totta”, Mariela sanoi. ”Mitä se tarkoittaa, että otan Jeesuksen nimen päälleni?”

”Se tarkoittaa sitä, että yrität olla Hänen kaltaisensa ja tehdä sitä, mitä Hän haluaisi sinun tekevän”, äiti vastasi. ”Mitä voit tehdä ollaksesi Jeesuksen kaltainen?”

Mariela pyöritteli lilianväristä kukkaa sormissaan. ”Koulussa voin mennä istumaan uuden tytön viereen. Ja voin yrittää olla ystävällinen Sonialle”, hän sanoi.

”Nuo ovat hienoja ajatuksia”, äiti sanoi. ”Ja kun nautit sakramentin, voit muistaa lupauksesi.”

Mariela hymyili. ”Minä tiedän vielä yhden lupauksen – kastella kukkia, jotta meillä voi olla kaunis puutarha!” ■
Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Laulu ja pyhien kirjoitusten kohta

- ”Kaste”, *Lasten laulukirja*, s. 54–55 (säkeistöt 1 ja 3)
- Joh. 3:5

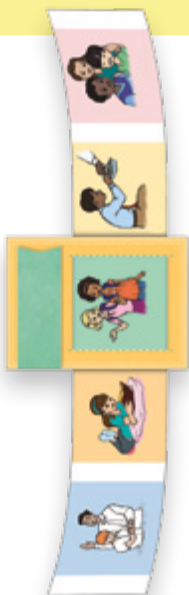
Ideoita perheen keskusteluun

Mariela mietti, millä tavoin hän voisi pitää kasteenliittonsa seuraamalla Jeesusta Kristusta. Perheenne voisi miettiä, millä tavoin voi olla enemmän Jeesuksen kaltainen kotona, koulussa ja muualla. Asettakaa perheenä tavoite ajatella kasteenliittoa, kun nautitte sakramentin.

Voin pitää kasteenliittoni

Tee kuvaesitys kasteenliitostasi leikkaamalla irti kehys ja kuvaliuskat. Liimaa tai teippaa kaksi kuvaliuskaa yhdeksi pitkäksi liuskaksi (laita A ja B päällekkäin). Liimaa tai teippaa kehys ja kuvaliуска kartongille. Leikkaa kehukseen viillot katkoviivoja pitkin. Pujota kuvaliуска viiltojen läpi niin että kuvat näkyvät kehysen etupuolella.

VOIN PITÄÄ KASTEENLIITTONI

A

Lupaani pitää käskyt.

Kun minut kastetaan, annan lupauksia

taivaalliselle Isälle.

Kun pidän kasteenliittoni,
taivaallinen Isä lupaa, että Pyhä Henki
on kanssani opastamassa minua.

Kun nautin sakramentin, muistan
lupaukseni taivaalliselle Isälle.

B

Lupaani muistaa Jeesuksen Kristuksen
ja yrittää olla Hänen kaltaisensa.

MEIDÄN SIVUMME

Lesslie Q., 6, Ecuador

Lady Q., 9, Ecuador

Satya S., 11, Indonesia

"Mormonin kirja", William M., 10, Brasilia

Eräänä vuonna Alkeisyhdistyksemme esityksessä soitin pianolla laulun "Elin taivaassa". Seuraavana vuonna johdin viittomakielellä esitetyn laulun "Saan käydä temppeliin". Sitä seuraavana vuonna tavoitteenani oli opetella laulu "Jos kuuntelen sydämelläni". Tiedän, että Herra on antanut minulle lahjoja, ja minun tulee kehittää niitä ja käyttää niitä muiden siunaukseksi – silloin lahjani kasvavat. Tiedän, että olen Jumalan tytär ja että Jeesus Kristus on antanut henkensä minun vuokseni.

Luna Marisol I., 8, Argentiina

Vanhin
Eduardo Gavarret
seitsemänkymmenen
koorumista

Valmiina palvelemaan

*”Opi nuoruudessasi pitämään
Jumalan käskyt” (Alma 37:35).*

Vartuin Minasin kaupungissa Uruguayssa. Kun olin kuusi-vuotias, äitini ja vanhemmat siskoni kastettiin kirkkoon. Isäni ei koskaan liittynyt kirkkoon, mutta hän oli aina iloinen siitä, että me kävimme kirkossa. Hän jopa noudatti viisauden sanaa ja maksoi kymmenykset.

Seurakuntamme oli hyvin pieni, eikä meillä ollut kirkkorakennusta. Kokoonnuimme vuokrarakennuksessa. Talon ulkopuolella oli pieni uima-allas, jota käytimme kasteisiin.

Kun kahdeksas syntymäpäiväni alkoi lähestyä, odotin innolla kasteelle pääsyä. Mutta kastepäivänä satoi ja oli hyvin kylmä. Äiti sanoi, että ehkä minun ei pitäisi mennä kasteelle sinä päivänä, koska sää oli kylmä. Mutta se oli syntymäpäiväni, ja halusin tulla kastetuksi sinä päivänä.

Muistan, kuinka puin ylleni valkoiset vaatteet ja menin altaaseen kastettavaksi. Tiesin, että vesi olisi kylmää, mutta minulla ei ollut kylmä. Tiesin, että tein oikein, ja minulla oli lämmin olo.

Hieman myöhemmin seurakunnallemme rakennettiin seurakuntakeskus. Siihen aikaan kirkon jäsenet

saattoivat auttaa kokouspaikan rakentamisessa. Minun tehtävänäni oli poimia nauloja ja ruuveja, jotka olivat pudonneet maahan, jotta niitä voitaisiin jälleen käyttää. Se oli yksinkertainen tehtävä, mutta se

oli minulle hyvin tärkeä. Se opetti minua palvelemaan, ja se auttoi minua valmistautumaan tulevaa kirkon palvelutyötä varten. Muistathan, että vaikka olet nuori, niin tekemilläsi asioilla on merkitystä. ■

Minä olen Pedro Brasiliasta

Haastattelijana Amie
Jane Leavitt

Pedro asuu Etelä-Amerikan suurimmassa maassa – Brasiliassa. Hän asuu Curitiba, brasilialaisen Paranán osavaltion pääkaupungissa. Pedro viettää mielellään aikaa äitinsä ja isänsä sekä isoveljensä ja pikkusiskonsa kanssa. Heistä on mukavaa käydä yhdessä temppelillä ja rannalla. Pedro odottaa innolla sitä, että hänestä tulee jonakin päivänä lähetyssaarnaaja! ■

* "Hei, ystävät!" portugalin kielellä.

*Olá, amigos!**

Joka aamu ennen kuin menen kouluun, luemme pyhiä kirjoituksia ja pidämme rukouksen yhdessä perheen kanssa. Lempiaiheitani koulussa ovat kuvaamataito ja Brasilian intiaanien historia. Kovin-kaan monet ystävästäni koulussa eivät ole kirkon jäseniä. Kerron heille, mihin uskon, ja kutsun heitä tulemaan kirkkoon kanssani.

Pidän piirtämisestä. Minä maalaan ja piirrän joka viikko tuntikausia. Käyn myös mielelläni kirjastossa ja katselen taidekirjoja.

Rakastan jalkapallon pelaamista. Toinen urheilulaji, josta pidän, on hapkido – eräänlainen kamppailulaji Koreasta.

*Lempikertomukseni pyhissä kirjoituksissa on se, kun Nefi palaa Jerusalemiin hake-
maan pronssilevyt. Pidän tavoitteiden asettamisesta ja niiden saavuttamisesta. Aion ansaita Usko Jumalaan -kunniakirjan, ennen kuin täytän 12 vuotta.*

Huomasitko, että tammikuun numerosta puuttui passileima? Voit leikata sen irti ja lisätä sen nyt!

SAAN KÄYDÄ TEMPELIIN

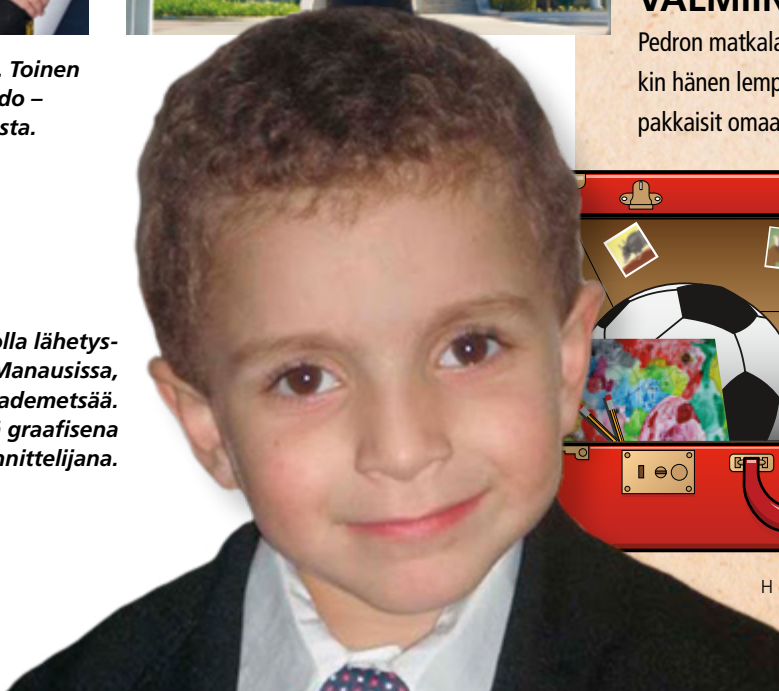
Perheemme käy mielellään Curitiba temppelillä, ja kävelemme yhdessä sen puutarhassa. Olin vasta neljävuotias, kun temppeli valmistui, mutta muistan, kun kävin sen avoimien ovien tutustumiskierroksella. Se on minulle erityinen muisto.

VALMIINA LÄHTÖÖN!

Pedron matkalaukkuun on pakattu joita-kin hänen lempitavaroitaan. Mitä niistä pakkaisit omaan laukkuusi?

Kun kasvan isoksi, haluaisin olla lähetyssaarnaaja. Haluan palvella Manausissa, koska siellä on Amazonin sademetsää. Sitten haluan työskennellä graafisena suunnittelijana.

Sarah jatkoi kävelemistä

Heidi Poelman

Perustuu tositapahtumaan

Sarah hyppeli ja loikki. Hän oli valmis patikoimaan perheensä kanssa Silverjärven ympäri. Hänen veljensä Josh juoksi edellä.

Pian aurinko alkoi paahtaa Sarahin käsivarsia. Hänen jalkansa alkoivat väsyä.

”Älä ole huolissasi”, äiti sanoi.
”Olemme jo miltei auton luona.”

Sitten Sarah näki ison oranssin köyden, joka esti kulun polulle. ”Silta on rikki”, isä sanoi. ”Meidän täytyy kävellä takaisin järven ympäri.”

”Mutta minä olen jo tosi väsynyt!” Sarah sanoi. Josh kävi maahan istumaan otsa kurtussa.

”Muistatko kertomuksen pioneereista?” äiti kysyi.

Sarah nyökkäsi. Hän piti pioneereista.

”Heidän piti kävellä hyvin pitkä matka”, äiti sanoi. ”Toisinaan oli todella kuuma, ja toisinaan oli todella kylmä. Mutta he jatkoivat kävelemistä. Kun he pääsivät uuteen kotipaikkaan, he rakensivat taloja ja temppeleitä.”

Sarah oli iloinen siitä, että pioneirit jatkoivat kävelemistä. Hänkin jatkaisi kävelemistä. Hän ojensi kätensä Joshille. ”Lähdetään”, hän sanoi. ”Meillä on vielä matkaa jäljellä.” ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Miten sinun elämäsi eroaa pioneerien elämästä?
Mitä yhteistä siinä on?

KATSO KOKO AJAN RANTAA

Richard M. Romney

kirkon lehdet

Kanoottiretki eräälle saarelle läheisessä kansallispuistossa kuulosti täydelliseltä tilaisuudelta päästä lähemmäksi poikaani. Seurakuntamme Aaronin pappeuden johtohenkilöt ja nuoret miehet olivat kuukausien ajan suunnitelleet retkeä, ja minulla oli mahdollisuus lähteä heidän mukaansa.

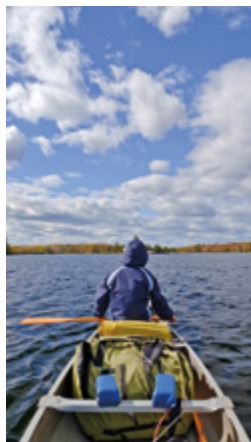
Poikani McKay oli huippukunnossa, koska hän oli mukana lukion kolmessa urheilujoukkueessa. Luultavasti se on yksi syy siihen, että johtajat panivat meidät samaan kanoottiin – he tiesivät, että hän pystyisi tarvittaessa melomaan kovaa. Minä olin jonkin verran harrastanut melontaa, joten tuntui siltä, että me olisimme hyvä pari.

Odotin myös innolla sitä, että meillä olisi järvellä aikaa jutella. McKay oli kokenut paljon kaikenlaista äitinsä kuoleman jälkeen, enkä minä ollut aina osannut vastata parhaalla tavalla siihen, mitä hän tarvitsi ja mistä hän oli kiinnostunut.

Saimme koulutusta, meillä oli pelastusliivit, osasimme uida ja meillä oli oppaina kokeneita johtajia.

Se, mitä emme olleet ottaneet huomioon, oli tuuli. Olimme meloneet useita kilometrejä, sitten ylittäneet järven selän ja olimme lähestymässä rantaa, kun yhtäkkiä nousi epätavallisen voimakas vastatuuli.

Muut kanootit onnistuivat pääsemään rantaan, mutta McKay ja minä olimme viimeisessä kanootissa. Aallokko yltyi yhä voimakkaammaksi, ja me olimme ajautumassa

Poikani antoi minulle vaikuttavan opetuksen siitä, mihin katsoa ja kuinka kestää.

pois reitiltä, vaikka meloimme melomistamme yrittäen päästä edes jonkin verran eteenpäin. Aloitin uupua ja huolestua. Painoin melan veteen ja meloin kaikin voimin yrittäen ohjata meitä takaisin reitille, mutta näytti siltä, että pysyimme koko ajan samassa paikassa.

Kanootti oli jo kaatumaisillaan, kun viimein myönsin ääneen, etten tiennyt, olisiko minulla enää voimia jatkaa. Silloin poikani sanoi: ”Sinä katsot aaltoja, isä. Ei sillä tavalla pääse mihinkään. Sinun pitää katsoa koko ajan rantaa. Näetkö tuon puun tuolla kukkulalla? Se on meidän kiintopisteemme. Keskity siihen, niin me onnistumme.”

Hän oli oikeassa. Kun keskityin katsomaan puuta, pysyin suunnassa. Tunsin käsivarsissani uutta voimaa. McKay huusi melontarytmiä: ”Veto. Lepo. Veto. Lepo.” Ja vakaasti liikuimme eteenpäin.

Pääsimme rantaan, muut tulivat auttamaan, ja me istahdimme vetämään henkeä. Sinä iltana teltassa me – isä ja poika – puhuimme kokemuksestamme.

Yhdessä muistimme, mitä presidentti Thomas S. Monson on opettanut Herran majakasta: ”Se viitoittaa väylän elämän myrskyjen halki. Se kutsuu: ”Tämä on tie turvaan. Tämä on tie kotiin.””¹

Sinä iltapäivänä eräs puu rannalla oli ollut meidän majakkamme. Kun minä olin jo luopua toivosta, poikani oli viisaasti neuvonut minua olemaan katsomatta aaltoja vaan katsomaan koko ajan rantaa. Ja yhdessä olimme selviytyneet – useammassakin mielessä. ■

VIITE

1. Thomas S. Monson, ”Uskokaa, olkaa kuuliaisia ja kestäkää”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 127.

PRESIDENTTI THOMAS S. MONSON

Kun **Thomas S. Monson** oli pieni, hän kasvatti kaniineja ja kyyhkysiä. Hänet tunnettiin ystävällisyydestään, ja hän antoi **lemmikkikaniininsa** eräälle perheelle, joka tarvitsi ruokaa kiitospäiväksi, ja **junanvaununsa** eräälle pojalle, joka ei ollut saanut yhtään joululahjaa. Kun hän aikuistui, hän työskenteli kustannusosalalla **Deseret News** -lehden palveluksessa. Apostolina hän järjesti ensimmäisen vaarnan Itä-Saksassa ja sai kirkolle luvan rakentaa **Freibergin temppelin**. Presidentti Monson on kutsunut kaikkia kirkon jäseniä menemään pelastamaan niitä, jotka tarvitsevat apua.

Muita aiheita tässä numerossa

NUORILLE AIKUISILLE

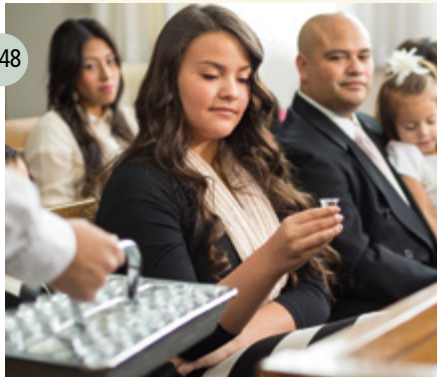

TULLA täydelliseksi Kristuksessa

s. 42

Se, että ymmärrämme Vapahtajan auliisti antaman sovittavan rakkauden, voi vapauttaa meidät täydellisyyteen liittyvistä virheellisistä ja epärealistisista odotuksista.

NUORILLE

s. 48

JUMALALLISET LIITOT SAAVAT AIKAAN VAHVOJA KRISTITTYJÄ

Millä tavoin Jumalan kanssa tekemämme liitot antavat meille voimaa? Tässä kerrotaan kolme tapaa.

LAPSILLE

Oppiaiheeni uskosta

Emma kasvattaa cantaloupemeloneja opettaakseen perheelleen uskoa.

s. 67